

ΧΡΥΣΗ ΔΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ιούλιος - Αύγουστος 2004 Α.Τ. 116

3 ευρώ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Η φωνή των
Ελλήνων
Εθνικιστών
Κάθε Πέμπτη
στα περίπτερα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Ιούλιος- Αύγουστος 2004
αριθμός τεύχους 116

Συνεχίζεται το ολέθριο και επικίνδυνο
παιχνίδι της Ελληνοτουρκικής "φιλίας"
του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου

σελ. 4

Σχόλια - Ειδήσεις

σελ. 6

Ο πόλεμος στο Ιράκ: Η αρχή του
τέλους μιας αυτοκρατορίας;

σελ. 14

Γρήγορος Αυξεντίου
Ο θάνατος του Αντρειωμένου

σελ. 20

Νεο-ραγιαδισμός
Η δουλοπρέπεια του πλήθους
και η οργανωμένη μειοψηφία

σελ. 26

Το θείο πολεμικό προσκλητήριο
του Τυρταίου

σελ. 30

Αλκιβιάδης
Μελετώντας την Ελληνική ιστορία

σελ. 34

Η "δημοκρατία" καταδικάζει αθώα
πλάσματα σε ισόβιο βασανισμό

σελ. 44

Roberto Fiore: "Να δώσουμε ζωή σε
ένα λαϊκό κίνημα που να είναι παράδειγμα
για το λαό του!"

σελ. 46

Όσβαλντ Σπέγκλερ:
"Η ώρα της απόφασης"

σελ. 52

Νέα απ' όλον τον κόσμο

σελ. 57

σχέδιο εξωφύλλου: Φωτεινή Α.

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σολωμού 74 Αθήνα, 2ος όρ.
νέο τηλ. 6979268469 www.xrushaugh.org info@xrushaugh.org
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιάς, Γ. Δημητρούλιας,
Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Μ. Ιωάννου, Ε. Καλομοίρη, Γ. Νικολόπουλος,
Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

Συνεχίζεται το ολέθριο και επικίνδυνο παιχνίδι της Ελληνοτουρκικής "φιλίας"

του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

"Η θεωρία της "μικράς και εντίμου Ελλάδος" είναι πέρα για πέρα αντίθετη προς τους νόμους της γεωπολιτικής.

Στη θέση που βρίσκεται η Ελλάδα, στην κρίσιμη γεωστρατηγικά αυτή θέση, πρέπει να καταλάβουμε πως δεν είναι δυνατόν να υπάρχει κανένα "μικρό και... έντιμο" κράτος. Η Ελλάδα ή θα είναι μεγάλη και κυρίαρχη ή δεν θα είναι καθόλου Ελλάδα."

Σημαντικές αναμένονται εξελίξεις εις ό,τι αφορά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Αποτελεί δυστυχώς γεγονός το ότι η εξωτερική πολιτική της χώρας μας, εις ό,τι αφορά την Τουρκία τουλάχιστον, δεν άλλαξε στο παραμικρό! Συνεχίζεται το ολέθριο και επικίνδυνο για το Έθνος μας παιχνίδι της ελληνοτουρκικής "φιλίας" απλά με μία αντιστροφή των ρόλων.

Αντί για ζειμπέκικα με τον Ισμαήλ Τζεμ, τώρα έχουμε δείπνα στην Ραφήνα με τον Ερντογάν... Και όπως ακριβώς, όταν υπήρχε μία σημαντική υποχώρηση, η Νέα Δημοκρατία σαν αντιπολίτευση κατηγορούσε το ΠΑΣΟΚ για ενδοτική πολιτική, έτσι και τώρα ίδια το ΠΑΣΟΚ των Ιμίων, των γκρίζων ζωνών κλπ., κατηγορεί με την σειρά του την Ν.Δ.

Πριν λίγες ημέρες είχαμε παραβίαση της εθνικής μας κυριαρχίας στο Αγαθονήσι κατά την διάρκεια αεροναυτικής ασκήσεως των Τούρκων. Το ΠΑΣΟΚ, λησμονώντας το πρόσφατο παρελθόν του, κατήγγειλε την Ν.Δ. δια στόματος, μάλιστα, της άρτι αφιχθείσης από την συνεδρία της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ Άννας Διαμαντοπούλου. Αλλά και η Ν.Δ. με την σειρά της, λησμονώντας τα όσα έλεγε σαν αντιπολίτευση, μίλησε για... συνήθη δραστηριότητα!

Τέλη Ιουνίου έχουμε την διάσκεψη του ΝΑΤΟ στην Τουρκία και μέσα στον Δεκέμ-

βριο την σύνοδο κορυφής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, στην διάρκεια της οποίας η Τουρκία φιλοδοξεί να πάρει ημερομηνία έναρξης των διαπραγματεύσεων για την ένταξή της. Σε όλες αυτές τις ενέργειές της η Άγκυρα θα έχει θερμό συμπαραστάτη της την Ελλάδα! Γιατί κάποιιο σε αυτήν την χώρα έχουν την αφέλεια (για να μη πούμε κάτι άλλο...) να πιστεύουν ότι με την ένταξή της η Τουρκία στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα αλλάξει και έτσι δεν θα απειλείται άμεσα η Ελλάς από αυτήν!

Μία πλήρης ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα αποτελούσε για την Πατρίδα μας μία κυριολεκτική καταστροφή, έναν φυσιολογικά αναμενόμενο δημογραφικό και εθνικό θάνατο. Ευτυχώς, που τα ευχολόγια του πολιτικού κατεστημένου των Αθηνών για πλήρη ένταξη της Τουρκίας δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Άλλωστε και η Τουρκία η ίδια δεν θέλει, όσο και αν ακούγεται παράξενο, την πλήρη ένταξή της στην Ευρώπη και γνωρίζει πολύ καλά ότι κάτι τέτοιο είναι αδύνατον. Πάνω στο θέμα αυτό ο αείμνηστος καθηγητής Παναγιώτης Κονδύλης έχει γράψει:

"Υπάρχουν ακόμη άτομα στην Τουρκία, σήμερα, που ενδόμυχα πιστεύουν ότι μια μέρα θα ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή ένωση, προσωπικά θεωρώ αυτή τη θέση -και αφού βρισκόμαστε σε φιλικό περιβάλλον θα μιλήσω ελεύθερα- γελοία. Δεν βλέπω καμιά τέτοια πιθανότητα ή μάλλον διευκρινίζω: Βλέπω μία και μόνο πιθανότητα να ενταχθεί η Τουρκία ως πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η μόνη πιθανότητα είναι εάν συνεχιστούν οι σημερινές δημογραφικές τάσεις με συνέπεια η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταστεί πλειοψηφικά Μουσουλμανική. Πέραν της πιθανότητας αυτής, δεν βλέπω καμία ελπίδα (I don't see a hope in hell) για έ-

νταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. Από τουρκικής πλευράς εκτιμώ ότι η πιο αποτελεσματική πολιτική και η καλύτερη τακτική που πρέπει να ακολουθήσουν οι Τούρκοι, είναι να διαπραγματευτούν την καλύτερη συμφωνία με την Ε.Ε. σε συγκεκριμένα θέματα, όπως είναι τα τελωνειακά και άλλα επιμέρους ζητήματα, που θα εξασφαλίσουν την καλύτερη δυνατή σχέση πλην της πλήρους ένταξης".

Αυτό ακριβώς που περιγράφεται παραπάνω και θα επιδιώξει η Τουρκία. Δηλαδή, οικονομικά οφέλη, ενίσχυση της διεθνούς θέσεώς της και τίποτε πέραν αυτού. Και όλα αυτά, που ασφαλώς δεν είναι λίγα, θα τα επιτύχει με την βοήθεια της Ελλάδος, της εξουσίας της Ελλάδος, φυσικά...

Εκτός όμως από τις αντικειμενικές δυσκολίες, που υπάρχουν για την πλήρη ένταξη της Τουρκίας στην Ευρώπη, υπάρχει και ένας εξαιρετικά ισχυρός διεθνής παράγων, ο οποίος δεν θέλει αυτήν την ένταξη. Μία απομάκρυνση της Τουρκίας από την Αμερικανο-Ισραηλινή δύναμη ισχύος στην Μέση Ανατολή, θα ήταν εξαιρετικά ε-

πικίνδυνη για την πολιτική των ΗΠΑ. Ως εκ τούτου η οποιαδήποτε σχέση της Τουρκίας με την Ευρώπη, θα υφίσταται πάντοτε με τις ευλογίες των αμερικανοσιωνιστών.

Ένας από τους καλύτερους γνώστες παγκοσμίως των τουρκικών θεμάτων, θεωρείται ο διεθνούς φήμης καθηγητής Μπέρναντ Λιούις ή Λεβί εάν θέλετε επί το ακριβέστερον. Η καριέρα του είναι... πολυκύμαντη. Ξεκίνησε στην δεκαετία του 1930 από τις μυστικές υπηρεσίες της Αγγλίας και μεταπολεμικά βρέθηκε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στις ΗΠΑ. Ο καθηγητής Λιούις είναι εβραίος και θεωρείται ένας από τους πνευματικούς πατέρες των νέο-συντηρητικών, που κυριαρχούν σήμερα στις ΗΠΑ και οι οποίοι πιστεύουν ότι το μέλλον των ΗΠΑ είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το Ισραήλ και την Τουρκία. Μάλιστα σε ομιλία του σε ημερίδα που πραγματοποιήθηκε με θέμα την Τουρκία, ο Μπέρναντ Λιούις ξεκάθαρα δήλωσε ότι μια αποστασιοποίηση της Τουρκίας από τον εβραίοαμερικανικό άξονα, θα φέρει σε πολλή δύσκολη θέση την Ουάσιγκτον στην κρίσιμη, λόγω κυρίως των πετρελαίων, περιοχή της Μέσης Ανατολής. Μαθητές του Μπέρναντ Λιούις είναι για όσους δεν το γνωρίζουν, οι επίσης εβραίοι Ρίτσαρντ Περλ και Γούλφοβιτς, που όλοι γνωρίζουμε τον ρόλο που έπαιξαν τα τελευταία χρόνια.

Είναι γεγονός, λοιπόν, ότι όλα τα δεδομένα είναι εις βάρος μας εις ό,τι αφορά το παρόν και πολύ περισσότερο το μέλλον των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Υπάρχει ελπίδα; Φυσικά και υπάρχει και η Ελληνική Ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα, κατά τα οποία ανετράπησαν οι νόμοι της λογικής προς όφελος των Ελλήνων. Υπάρχει όμως και μια άλλη ελπίδα που την περιγράφει στο βιβλίο του "ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ", ο Παναγιώτης Κονδύλης:

"Πράγματι, ο μεγαλύτερος μελλοντικός κίνδυνος για την Τουρκία -και η μεγαλύτερη, αν όχι η μοναδική ελπίδα για

την Ελλάδα- έγκειται στο ενδεχόμενο της ανάδυσσης Δυνάμεων ικανών να συναγωνισθούν την αμερικανοτουρκική επιρροή τόσο στον Καύκασο και στην Κεντρική Ασία όσο και στα Βαλκάνια. Μονάχα μια ισχυρή εθνικιστική και επεκτατική Ρωσσία θα μπορούσε να αποτελέσει δραστικό φραγμό των τουρκικών φιλοδοξιών στα Βαλκάνια".

Σε όλες τις περιπτώσεις, πάντως, και από όποια οπτική γωνία να δει κάποιος το όλο θέμα, η περίφημη ελληνοτουρκική "φιλία" αποτελεί έναν θανάσιμο κίνδυνο για το Έθνος μας. Αυτό γιατί πάντοτε η φιλία του ισχυρού με τον αδύναμο είναι ετεροβαρής. Μεγάλη ευθύνη δε φέρουν για την όλη κατάσταση οι πολιτικές εξουσίες αυτής της χώρας, αλλά και το οικονομικό κατεστημένο, που συντηρούν αυτό το κλίμα είτε κατ' εντολήν των μεγάλων "αυθεντών" της Ουάσιγκτον, είτε για το προσωπικό οικονομικό τους συμφέρον. **Πρόκειται στην πραγματικότητα για έναν θανάσιμο εναγκαλισμό του ευρισκόμενου αντικειμενικά και προπαντός δημογραφικά σε δύσκολη θέση Έθνους μας από την Τουρκία.**

Οι Έλληνες Εθνικιστές και Πατριώτες έχουν καθήκον με κάθε τρόπο να ενημερώσουν όσους απέμειναν ζωντανοί Έλληνες σε αυτόν τον τόπο για την απειλή, που υπάρχει εις βάρος του Λαού μας. Επιπλέον, πρέπει να αποκαλύψουν τους δήθεν "τουρκοφάγους" (...), που κάνουν πολιτική "σπέκουλα" με τον αντιτουρκισμό, ενώ στην πραγματικότητα αποτελούν μέρος του κατεστημένου και είναι απόλυτα υποτεταγμένοι στους εμπνευστές αυτής της ολέθριας πολιτικής.

Η αντιπαλότητα με την Τουρκία δεν αποτελεί ούτε ιδεοληψία, ούτε ακόμη εάν θέλετε και δίδαγμα της Ιστορίας. Αποτελεί σκληρή πραγματικότητα της εποχής μας, φυσικό δεδομένο, το οποίο εάν αγνοήσουμε, θα πληρώσουμε πολύ ακριβά το τίμημα.

Παναγιώτη Κονδύλη

Θεωρία του πολέμου

"Η Ελλάδα μεταβάλλεται σταθερά σε χώρα με περιορισμένα κυριαρχικά δικαιώματα, δηλαδή δικαιώματα των οποίων η κυρίαρχη άσκηση εξαρτάται από τη βούληση και τις αντιδράσεις τρίτων, ενώ παράλληλα η στάση της γίνεται όλο και περισσότερο παθητική ή αντιπατική. Η διακήρυξη "δεν παραχωρούμε τίποτε" δεν έχει έμπρακτο αντίκρουσμα όταν η χώρα εκλιπαρεί σε κρίσιμες ώρες τις μεσολαβητικές προσπάθειες των Ηνωμένων Πολιτειών ξέροντας εκ των προτέρων ότι αυτές θα πληρωθούν με παραχωρήσεις ή όταν αποσύρει χωρίς χειροπιαστά ανταλλάγματα το βέτο της για την τελωνειακή ένωση της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση αποδεικνύοντας έτσι άθελά της πόσο είναι πιθανό να μετατραπεί σε δорνυφόρο της Τουρκίας ακριβώς μέσω του "ευρωπαϊκού δρόμου" και της επιρροής των "Ευρωπαίων εταίρων". Τέτοιες ενέργειες δεν είναι απλώς εσφαλμένοι ή έστω συζητήσιμοι χειρισμοί. Συνιστούν τα εύγλωττα επιφανόμενα μιας βαθύτερης ιστορικής κόπωσης, μιας προϊούσας, ηδονικής μάλιστα παράλυσης. Στον βαθμό όπου η Ελλάδα θα καθίσταται ανεπαίσθητα γεωπολιτικός δорнυφόρος της Τουρκίας, ο κίνδυνος πολέμου θα απομακρύνεται, οι ψευδαισθήσεις θα αβγατίζουν και η παράλυση θα γίνεται ακόμη ηδονικότερη, εφ' όσον η υποχωρητικότητα θα αμείβεται με αμερικανικούς και ευρωπαϊκούς επαίνους, που τους χρειάζεται κατεπειγόντως ο εκσυγχρονιζόμενος Βαλκάνιος, και επίσης με δάνεια και δώρα για να χρηματοδοτείται ο παρασιτικός καταναλωτισμός. Υπ' αυτές τις συνθήκες ό,τι στην πραγματικότητα θα συνιστά κάμψη της ελληνικής αντίστασης κάτω από την πίεση του υπέρτερου τουρκικού δυναμισμού, οι Έλληνες θα συνηθίσουν σιγά-σιγά να το ονομάζουν "πολιτισμένη συμπεριφορά", "υπέρβαση του εθνικισμού" και "εξευρωπαϊσμό". Πράγματι, το σημερινό δίλημμα είναι αντικειμενικά τρομακτικό και ψυχολογικά αφόρητο: η ειρήνη σημαίνει για την Ελλάδα δорнυφοροποίηση και ο πόλεμος σημαίνει συντριβή. Η υπέρβαση του διλήμματος αυτού, η ανατροπή των σημερινών γεωπολιτικών και στρατηγικών συσχετισμών απαιτεί ούτε λίγο ούτε πολύ την επιτέλεση ενός ηράκλειου άθλου, για τον οποίο η ελληνική κοινωνία, έτσι όπως είναι, δεν διαθέτει τα κότσια. Οι μετριότητες, υπομετριότητες και ανθυπομετριότητες, που συναπαρτίζουν τον ελληνικό πολιτικό και παραπολιτικό κόσμο, δεν έχουν το ανάστημα να θέσουν και να λύσουν ιστορικά προβλήματα τέτοιας έκτασης και τέτοιου βάθους -ίσως να καταρρεύσουν ακόμα και στην περίπτωση όπου θα βρεθούν μπροστά στην μεγάλη απόφαση να διεξαγάγουν έναν πόλεμο".

ειδήσεις σχόλια

Περί της κινηματογραφικής ταινίας "Τροία"

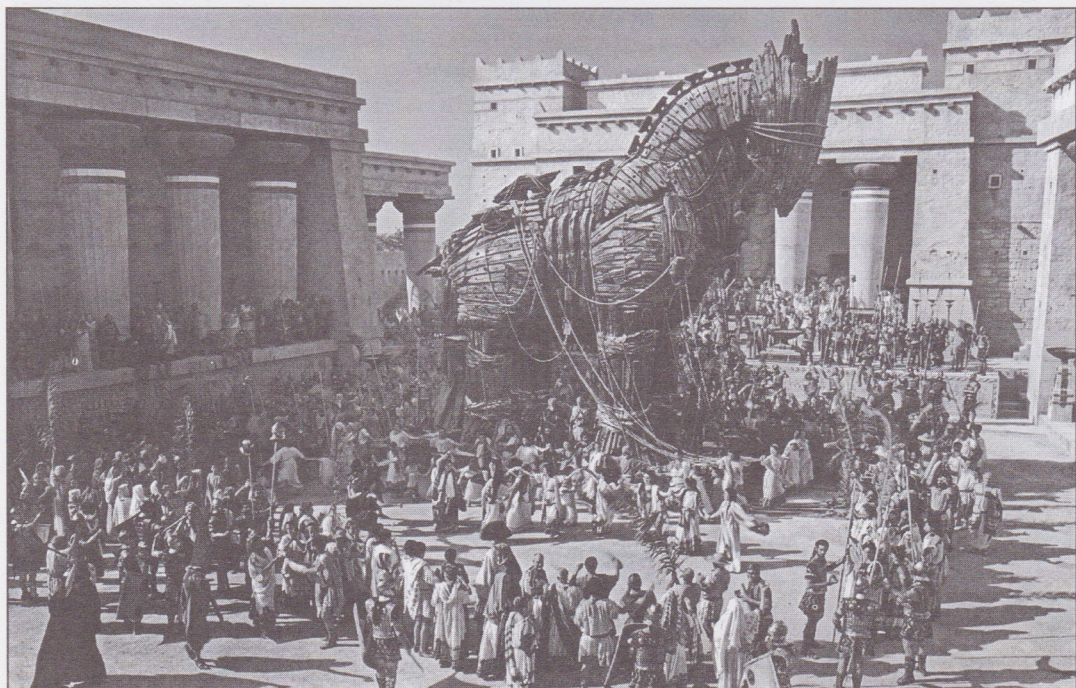
Τουλάχιστον αφελείς πρέπει να ήσαν όσοι πίστευαν ότι ήταν δυνατόν μία Χολιγουντιανή παραγωγή να αποδώσει το πνεύμα του Ομήρου. Το θείο τραγούδι της Ιλιάδος ασφαλώς και αδυνατούν να αποδώσουν οι βιομήχανοι του θεάματος. Ήταν δεδομένο ότι θα κόψουν και θα ράψουν την Ιλιάδα κατά τέτοιον τρόπο ώστε να γίνει το κινηματογραφική παραμύθι τους περισσότερο εμπορικό. Για την αλλοίωση των πραγματικών στοιχείων έγραψε σχετικά ο φιλόλογος κ. Γεωργουσόπουλος:

"...Σ' αυτό το γυνέστερν, όπου οι Έλληνες είναι οι κακοί Ινδιάνοι και οι Τρώες το Φρούριο των Νοτίων μέσα στον κάμπο της Δύσης, όπου η Βρισηίδα είναι ξαδέρφη του Έκτορα και ο Πάτροκλος ξάδερφος του Αχιλλέα, που τον Μενέλαο τον σκοτώνει ο Έκτορας και

τον Αγαμέμνονα η Βρισηίδα και όπου στο τέλος ο Πάρις γλιτώνει από μυστική έξοδο με την Ελένη, το όλον έχει τόση σχέση με την υπόθεση, την ποίηση και τον πολιτισμό του Ομήρου όση σχέση έχει ο Φάντης με το μουρουνόλαδο. Αλλά, βλέπετε, ο Όμηρος δεν διεκδικεί πνευματικά δικαιώματα, συγγενείς δεν υπάρχουν να προστατεύσουν τα ηθικά του δικαιώματα και, το κυριότερο, ο παππούς της παγκόσμιας Λογοτεχνίας 3.000 χρόνια μετά ΠΟΥΛΑΕΙ. Και ταιΐζει πολλούς...

...Επτά ομηρικά "αμαρτήματα": 1. "Εξαφανίστηκαν" ο Αίας, ο Παλαμήδης, ο Διομήδης. 2. Απουσιάζουν οι θεοί. 3. Ο Πάρις γλιτώνει, μαζί με την Ελένη, από μυστική έξοδο. 4. "Αφαντες" Κασσάνδρα και Εκάβη. 5. Ο Πάτροκλος είναι ξάδελφος (και όχι φίλος) του Αχιλλέα. 6. Ο Έκτορας σκοτώνει τον Μενέλαο. 7. Η Βρισηίδα σκοτώνει τον Αγαμέμνονα"

Σωστά όλα αυτά και ασφαλώς έχει απόλυ-

ειδήσεις σχόλια

τα δίκιο. Όμως και η Ελλάδα, που σαν κράτος έχει σπαταλήσει μυθώδη ποσά για αμφίβολους "πολιτιστικούς" σκοπούς, γιατί ποτέ δεν γύρισε μία ταινία με θέμα την Αρχαία Ελλάδα; Και όχι μόνον αυτό! Η διαστρέβλωση έχει και εδώ τους ανθρώπους της. Όπως μία δημόσιογράφο, που γράφοντας άρθρο για την ταινία "Τροία" κατηγορεί τους δημιουργούς της ότι παρέλειψαν να τονίσουν την... αμφιλεγόμενη σεξουαλικότητα(!!!) του Αχιλλέα και την σχέση του με τον Πάτροκλο... Όταν γράφουν τέτοια πράγματα Έλληνες, πράγματα που δεν έχουν καμμία σχέση με τις αρχαίες πηγές, τι να περιμένουμε από τους ξένους;

Οι ήρωες και το έπος "πουλάνε"

Από την άλλη πλευρά σε μία πεζή και κτηνώδη εποχή, κατά την οποία ο παράγοντας άνθρωπος έχει εκμηδενιστεί, είναι φυσικό ο ηρωισμός και το έπος να "πουλάνε". Να διψούν οι άνθρωποι για κάτι διαφορετικό, γι' αυτό και οι πανέξυπνοι κερδοσκόποι του Χόλιγουντ αποφάσισαν να γυρίσουν την "Τροία", γι' αυτό γυρίζονται και δύο μάλιστα ταινίες για τον Μεγάλο Μακεδόνα Στρατηλάτη τον Αλέξανδρο.

Λάκωνες - Τολάκωνες - Τσάκωνες

Στη νοτιανατολική πλευρά της Κυνουρίας βρίσκεται η Τσακωνιά. Κατά τα μεσαιωνικά χρόνια, περιελάμβανε ολόκληρη την επαρχία Κυνουρίας και τμήματα της επαρχίας Επιδαύρου Λιμηράς της Λακωνικής. Σήμερα εκτείνεται από τον ποταμό Βρασιάτη μέχρι το Λεωνίδιο και περιλαμ-

βάνει τα χωριά Άγιο Ανδρέα, Πραστό, Καστάνιτσα, Σίταινα, Τυρό, Σαπουνακαΐικα, Μέλανα, Πραγματευτή, Βασκίνα, Λεωνίδιο, Πλάκα, Λιβιάδι και Σαμπατική.

Οι Τσάκωνες κατάγονται από τους Ελευθερολάκωνες, κατά δε τον Ηρόδοτο οι πρόγονοι των σημερινών κατοίκων ήταν οι μόνοι Ίωνες της Πελοποννήσου, εκδωρισθέντες. Η δωρική τους καταγωγή, εκτός από τη διάλεκτο, γίνεται φανερή και από τα έθιμά τους. Πολλά από αυτά προέρχονται από τα παλαιότερα χρόνια της Σπάρτης. Η ονομασία τους προήλθε από την παραφθορά των λέξεων Λάκωνες - Τολάκωνες - Τσάκωνες.

Η επιγραφή "Καούρ εκάνατε", σε κεντρικό δρόμο του Λεωνιδίου γίνεται αφορμή γνωριμίας με την τοπική διάλεκτο, που προήλθε από την εξελιχθείσα αρχαία λακωνική και όχι από την αττική κοινή από την οποία προέρχονται σχεδόν όλες οι νεοελληνικές διαλέκτοι. Το 1886, ο Γάλλος

ειδήσεις σχόλια

Ντεβίλ, δημοσίευσε στο Παρίσι την πρώτη γραμματική της τσακωνικής διαλέκτου, χαρακτηρίζοντάς την "κληρονομιά" της λακωνικής διαλέκτου. Συστηματικά, όμως, μελέτησε και απέδειξε τη λακωνική καταγωγή της τσακωνικής διαλέκτου ο Μ. Deffner. Δημοσίευσε μάλιστα το 1881 στο Βερολίνο γραμματική και αργότερα το 1923 "Λεξικόν της τσακωνικής διαλέκτου". Αλλά και ο Γ.Ν. Χατζηδάκης αποδέχεται ότι η τσακωνική διάλεκτος έχει δωρική προέλευση. Έτσι τα τσακωνικά, αν και είναι μια ντοπιολαλιά που σιγά-σιγά σβήνει, μιλιούνται από τους γεροντότερους του Λεωνιδίου και των άλλων τσακωνικών χωριών της Κυνουρίας. Τα τελευταία χρόνια καταβάλλονται ορισμένες αξιοσημείωτες προσπάθειες για τη διατήρηση της γλώσσας και τη διδασκαλία της. Αξίζει να σημειωθεί ότι για ορισμένα χρόνια, μέχρι το 1997, τα τσακωνικά διδάσκονταν στο Γυμνάσιο του Τυρού από ντόπιους καθηγητές. Η γλώσσα γράφεται με στοιχεία της ελληνικής γλώσσας εμπλουτισμένα με μερικά επιπλέον σύμβολα φθόγγων. Μέχρι το 1997, λοιπόν, εδιδάσκετο σε Γυμνάσιο της περιοχής η διάλεκτος των Τσακωνών.

Ποιοι απεφάσισαν να σταματήσει αυτή η διδασκαλία και για ποιόν λόγο; Μήπως ενοχλεί κάποιους, που δεν είναι άγνωστοι(...) το ότι η γλώσσα των Τσακωνών είναι μία ακόμη μεγάλη απόδειξη της συνέχειας των Ελλήνων;

Καταγγελία του "Ιού" για την Τελετή του Επιταφίου στη Μητρόπολη Αθηνών

"...και εξεγερώ τα τέκνα σου Σιών κατά των τέκνων των Ελλήνων..." Ζαχαρίας 9.13

Με αφορμή την Μεγάλη Εβδομάδα, ο γνωστός "Ιός" της "Ελευθεροτυπίας", έγραψε εκτενές άρθρο στο οποίο κατήγγειλε τις παραδόσεις του Ελληνικού Λαού για... αντισημιτισμό! Από το άρθρο αυτό και τα παρακάτω:

"Εδώ και έναν σχεδόν αιώνα, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος έχει εντοπίσει το γεγονός ότι η λαϊκή έκφραση των ορθόδοξων Ελλήνων κατά την περίοδο της Μεγάλης Εβδομάδας περιέχει στοιχεία ανοιχτού αντι-

ειδήσεις σχόλια

σημιτισμού. Χρειάστηκε, μάλιστα, να εκδοθούν δύο ειδικές Συνοδικές Εγκυκλίαι προκειμένου να πειστεί το χριστεπώνυμο πλήρωμα να σταματήσει τις τελετουργικές αντιεβραϊκές εκδηλώσεις. Παραθέτουμε απόσπασμα των δύο σημαντικών αυτών εγκυκλίων, "Περί ανάγκης εξαλείψεως του εθίμου, της κατά το Άγιον Πάσχα περιφοράς και καύσεως του ομοιώματος του προδότου Ιούδα" (2024/10.5.1910 και 13.4.1918). Την παρακάτω σύνθεση των δύο εγκυκλίων έχει κάνει ο γενικός διευθυντής της Απ. Διακονίας επίσκοπος Φαναρίου Αγαθάγγελος: "...Εις γνώσιν της Ιεράς Συνόδου περιήλθεν, ότι επικρατεί εις τινα εισέτι του Κράτους μέρη, έθιμον ξένον εντελώς προς την Εκκλησίαν, καθ' ό κατά την Μ. Παρασκευήν γίνεται χρήσις λαϊκών ασμάτων, εν οίς υπάρχουν φράσεις καθαπτόμεναι του έθνους των Εβραίων, ότι δε κατά την ημέραν του Πάσχα εξακολουθεί ενιαχού να γίνηται η καύσις του λεγομένου "ομοιώματος του Ιούδα". ... Η δια πυροβολισμών και καύσεως του προδότου διακωμώδησις και εξουθενισμός των συμπολιτών ημών Ιουδαίων... Όπως βλέπουμε, οι εγκυκλίαι δεν αναφέρονται μόνο στο έθιμο της καύσεως του Ιούδα, αλλά και σε λαϊκά άσματα με αντιεβραϊκές φράσεις. Γνωρίζουμε ότι χρειάστηκαν πολλά χρόνια για την περιθωριοποίηση του ρατσιστικού εθίμου."

Παρ' όλες όμως τις προσπάθειες των διαφόρων "ιών" και την πολεμική που ασκείται εις βάρος τους τα ελληνικά έθιμα και οι παραδόσεις επιβιώνουν. Έτσι και αυτή την χρονιά σε πολλά μέρη της Ελλάδος κήκε ο Ιούδας.

Τιμή στον Κωνσταντίνο Καραθεοδωρή

Τα αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή (1873-1950), έγιναν στην κεντρική πλατεία της

Κομοτηνής από τον δήμαρχο Κομοτηνής, στα πλαίσια των "Ελευθερίων". Ο Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή είναι ο μεγαλύτερος Έλληνας μαθηματικός μετά την αρχαιότητα. Συγκαταλέγεται μεταξύ των κορυφαίων επιστημόνων του 20ού αιώνα όπου η επιστήμη γνώρισε την μεγάλη άνθηση. Είναι γνωστός σ' όλο τον κόσμο και τιμάται ιδιαίτερος στο εξωτερικό. Έχει να επιδείξει ένα τεράστιο συγγραφικό έργο και περίπου 230 πρωτότυπες εργασίες που συνέβαλαν καθοριστικά στην άνοδο της επιστήμης.

Είναι ο θεμελιωτής της θερμοδυναμικής και αυτός που έλυσε όλες τις απορίες του Αϊνστάϊν(...) για να φθάσει ο τελευταίος στην διατύπωση της θεωρίας της σχετικότητας. Άλλωστε η εργασία στην οποία διατυπώνονται τα αξιώματα της ειδικής θεωρίας της σχετικότητας ήταν του Κ. Καραθεοδωρή.

Δίδαξε στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της Γερμανίας και της Αμερικής. Τιμήθηκε

ειδήσεις σχόλια

ως ακαδημαϊκός από την ελληνική, γερμανική, βουαρική και πρωσική Ακαδημία. Εκτός από μεγάλος επιστήμονας είχε και μεγάλες οργανωτικές ικανότητες. Οργάνωσε το Πολυτεχνείο του Breslau, της Σμύρνης το 1919, της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Απέδειξε επανειλημμένα ότι ήταν ένθερμος και αληθινός πατριώτης και οραματιστής της Μεγάλης Ελλάδας.

Μυθιστόρημα για την Μικρασιατική εκστρατεία με υπαινιμούς κατά του Ελληνικού Στρατού!

Ένα μυθιστόρημα, που αφορά την Μικρασιατική εκστρατεία, κυκλοφόρησε από τον εκδοτικό οίκο Ελληνικά Γράμματα. Στο δελτίο τύπου των εκδοτών διαβάζουμε:

"Μετά τη μεγάλη επιτυχία που σημείωσε τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα η εκ-

δοση του πρώτου βιβλίου του Πάνου Καρνέζη "Μικρές Ατιμίες" (μια συλλογή 19 ιστοριών, Ελληνικά Γράμματα, Απρίλιος 2003), κυκλοφορεί από τις εκδόσεις "Ελληνικά Γράμματα" το πρώτο μυθιστόρημά του με τίτλο "Ο λαβύρινθος". Σεπτέμβριος του 1922, κι ενώ ο υπόλοιπος ελληνικός στρατός εγκαταλείπει τη Μικρασία, μια αποδεκατισμένη μεραρχία χάνει το δρόμο της και περιπλανιέται στην έρημο της Ανατολίας. Καθώς οι ελπίδες για σωτηρία λιγοστεύουν και το ηθικό των στρατιωτών χειροτερεύει, ο ηλικιωμένος διοικητής τους πενθεί ακόμα το θάνατο της συζύγου του, ένα χρόνο νωρίτερα, και βρίσκει παρηγοριά στην αγάπη για τη μυθολογία και στον εθισμό στη μορφίνη. Μια σειρά από κλοπές μένουν ανεξιχνίαστες. Τα μυστηριώδη φειγβολάν που κατακρίνουν την εκστρατεία από την αρχή του πολέμου συνεχίζουν να διανέμονται. Κι οι σκέψεις όλων επιστρέφουν όλο και συχνότερα σε ένα ασυγχώρητο έγκλημα που διέπραξε πριν από καιρό η μεραρχία σε μια στιγμή άκρατης οργής. Η τύχη των περιπλανώμενων φαίνεται τελικά να αλλάζει μόλις φτάνουν σε μια μικρή πόλη που μοιάζει να μην την έχει αγγίξει ο πόλεμος. Αλλά η μεραρχία δεν έχει ξεφύγει από τις Ερινύες της. Κι αναπόφευκτα τις οδηγεί σε αυτόν τον επιφανειακά ειδυλλιακό τόπο, με μοιραίες συνέπειες για στρατιώτες και ντόπιους.

Στρατηγός μορφινομανής(...) και ένα ασυγχώρητο έγκλημα! Τι διαφορετικό λείει αλήθεια η τουρκική προπαγάνδα, που παρουσιάζει τους Έλληνες στρατιώτες στην διάρκεια της Μικρασιατικής εκστρατείας σαν κοινούς εγκληματίες;

Περί αντισημιτισμού

Μία ακόμη σφαγή αμάχων από το στρατό των σιωνιστών στην Παλαιστίνη. Επίσης πληροφορηθήκαμε από τα ειδησεογραφι-

ειδήσεις σχόλια

κά πρακτορεία (Ρόιτερ) ότι ένας Ισραηλινός αξιωματικός τιμωρήθηκε με φυλάκιση δύο μηνών για τον θάνατο ενός 16χρονου Παλαιστίνιου!

Σχετικά με όλα αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην Παλαιστίνη, αλλά και στο Ιράκ είναι και αυτά που έγραφε στην πολιτική του διαθήκη ο Χίτλερ το 1945:

"Αν κερδίσω αυτόν τον πόλεμο, θα βάλω τέλος στην εβραϊκή παγκόσμια δύναμη και θα δώσω στους Εβραίους ένα κτύπημα, που από αυτό δεν θα συνέλθουν ποτέ. Αν όμως χάσω τον πόλεμο, αυτό δεν σημαίνει με κανέναν τρόπο πως ο θρίαμβός τους είναι εξασφαλισμένος, γιατί τότε θα φάνε οι ίδιοι το κεφάλι τους. Θα γίνουν τόσο αλαζόνες, που θα προκαλέσουν μια βίαιη αντίδραση εναντίον τους. Θα συνεχίσουν, φυσικά, να τρέχουν με τον λαγό και να κυνηγάν με τους σκύλους για να διεκδικούν τα δικαιώματα του πολίτη σε κάθε χώρα και χωρίς να θυσιάσουν την υπερηφάνειά τους θα εξακολουθήσουν να παραμένουν, παν' άπ' όλα, μέλη της Διαλεκτής Φυλής. Ο πανούργος, ντροπαλός Εβραίος θα εξαφανιστεί και θ' αντικατασταθεί από έναν Εβραίο ματαιόδοξο και κομπορρημονούντα. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κίνδυνος σ' αυτές τις περιπτώσεις να εξαφανιστεί ο αντισημιτισμός, γιατί οι ίδιοι οι Εβραίοι είναι εκείνοι, που ρίχνουν λάδι στη φωτιά του και φροντίζουν να είναι πάντα καλά τροφοδοτημένη. Απ' αυτή την άποψη μπορείτε να βασιστείτε στους Εβραίους: όσο υπάρχουν, ο αντισημιτισμός δεν θα εξαφανιστεί ποτέ".

στο επόμενο τεύχος

Στο επόμενο τεύχος που θα κυκλοφορήσει τον Σεπτέμβριο θα υπάρχει αφιέρωμα στο Ολυμπιακό Ιδεώδες

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

Η αρχή του τέλους Μιας αυτοκρατορίας;

Όταν στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 κτυπήθηκε η Νέα Υόρκη από τους Ισλαμιστές, σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη, η Αμερική, η οποία διεκδικούσε και διεκδικεί την παγκόσμια εξουσία, είχε δύο δρόμους. Ο πρώτος θα ήταν να εφαρμόσει μια νέα πολιτική απομονώσεως, όπως αυτήν στις αρχές του 20ου αιώνας. Στην περίπτωση αυτή ασφαλώς και θα διέγραφε αυτομάτως όχι μόνον τις ηγεμονικές της φιλοδοξίες, αλλά και κάθε περίπτωση για οικονομική ευημερία, αφού είναι δεδομένο ότι η "ανθούσα" οικονομία των ΗΠΑ στηρίζεται σε μία πολιτική των κανονιοφόρων και όχι στην παραγωγή της. Αρκεί να αναφέρουμε ότι το αμερικανικό κράτος χρωστά τρεις φορές το εθνικό της πλούτο σε τραπεζικά και χρηματιστηριακά τράστ που ανήκουν σε σιωνιστές.

Ο δεύτερος δρόμος ήταν να επιδιώξει την επιβεβαίωση της παντοδυναμίας της, κτυπώντας τους Ισλαμιστές, εάν είναι Ισλαμιστές αυτοί που την κτύπησαν, μέσα στις ίδιες τις χώρες τους. Η πρώτη εκστρατεία στο Αφγανιστάν ήταν κατά κάποιο τρόπο επιτυχής, γιατί η χώρα αυτή ήδη ήταν διχασμένη και μπόρεσε ο Αγγλοαμερικανικός άξονας να στηριχθεί σε ένα μέρος του λαού του Αφγανιστάν. Η δεύτερη εκστρατεία εναντίον του Ιράκ φάνηκε ότι ήταν

και αυτή επιτυχής. Όμως τα δύσκολα για τους Αγγλοαμερικανούς ήλθαν μετά την κατάληψη της Βαγδάτης. Σημαντικό στοιχείο της όλης ιστορίας αποτελεί και το γεγονός ότι κατέρρευσε μέσα στον χρόνο ο προπαγανδιστικός μύθος της Ουάσιγκτον περί όπλων "μαζικής καταστροφής", που δήθεν είχε ο Σαντάμ, περί "εκδημοκρατισμού" και περί Ιρακινών, οι οποίοι πανηγύριζαν για τις νίκες των αμερικανών και χειροκροτούσαν τα στρατεύματά τους.

Η κατάσταση στο Ιράκ σήμερα

Ήδη έχει περάσει περισσότερο από ένας χρόνος από την ημέρα που τα στρατεύματα άγγλων και αμερικανών κατέλαβαν το Ιράκ. Η διαφανόμενη πρόθεση της Ουάσιγκτον να κτυπήσει και το Ιράν δημιούργησε νέα δεδομένα στην περιοχή. Συγκεκριμένα προκάλεσε την εξέγερση των σιιτών του Ιράκ, που είναι η πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας και τρέφουν σταθερά φιλικά αισθήματα απέναντι στο Ιράν. Έτσι σήμερα οι Αμερικανοί βρίσκονται πραγματικά σε πολύ δύσκολη θέση. Χαρακτηριστικό του κλίματος είναι οι δύο παρακάτω ειδήσεις, που ενδεικτικά σας παραθέτουμε από τα διεθνή πρακτορεία ειδήσεων:

"ΣΦΟΔΡΕΣ ΜΑΧΕΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ:

Βαγδάτη, 15 Μαΐου 2004 Σφοδρότατες μάχες μαίνονταν για πολλοστή μέρα μέχρι τις πρωινές ώρες στις σιιτικές πόλεις. Πυκνά πυρά και αλληπάλληλες εκρήξεις συγκλόνιζαν χτες, ολόκληρη τη μέρα την ιερή πόλη των σιιτών, Νατζάφ, όπου εισέβαλαν ισχυρές αμερικανικές δυνάμεις. Σφοδρές μάχες σημειώνονταν στο τεράστιο κοιμητήριο της πόλης ενώ, τελικά, επλήγη από πυρά αυτόματου όπλου και ο χρυσός τρούλος του ιερότε-

ρου τόπου των σιιτών, του τεμένου του Ιμάμη Αλί. Σίιτες και Αμερικανοί στρατιώτες αλληλοκατηγορήθηκαν για το ποιος ευθύνεται. Σκληρότατες μάχες σημειώθηκαν και στην Καρμπάλα αλλά και στη Νασιρίγια, όπου οι κατοχικές δυνάμεις κατέλαβαν προς στιγμήν το κυβερνείο και άλλα δημόσια κτίρια, και σε αντεπίθεση οι ένοπλοι του Μουκτάντα Σαντρ εγκλώβισαν αρκετούς ανθρώπους στο κέντρο της πόλης. Νοσοκομειακές πήγες μιλούσαν για 10 ενόπλους νεκρούς και αρκετούς τραυματίες. Συνεργάτες του Σαντρ τόσο στη συνοικία Σαντρ Σίτι της Βαγδάτης όσο και στη Βασόρα, καλούσαν εθελοντές να σπεύσουν στη Νατζάφ. Ο Μουκτάντα Σαντρ κατάφερε να μεταβεί στην Κούφα για το καθιερωμένο εβδομαδιαίο κήρυμά του, από όπου εξαπέλυσε νέα επίθεση κατά των κατοχικών δυνάμεων αλλά και κατά όσων Ιρακινών και κυρίως σιιτών "συνεργάζονται ή σκέφτονται να συνεργαστούν παρασυρμένοι από τους κατακτητές, εναντίον των εξεγερμένων".

"Δευτέρα 17 Μαΐου 2004:

Και αέρια νεύρων στο Ιράκ: Αέριο σαρίν και συγκρούσεις: Τα αμερικανικά στρατεύματα εντόπισαν τη Δευτέρα βλήμα όλμου, το οποίο περιείχε το αέριο νεύρων σαρίν και το οποίο ήταν προ-

Αμερικανοί «Απελευθερώνουν» το Ιράκ. Μετά από τρία χρόνια ακόμα δεν τα έχουν καταφέρει.

γραμματισμένο να εκραγεί. Οι αμερικανικές δυνάμεις ερευνούν αν το βλήμα ήταν μεμονωμένο ή μέρος μεγαλύτερου αποθέματος. Εν τω μεταξύ, οι συγκρούσεις ανάμεσα στις συμμαχικές δυνάμεις και οπαδούς του Σίιτη κληρικού Μοκτάντα αλ Σαντρ, συνεχίζονται στην ιερή για τους σίιτες μουσουλμάνους πόλη Καρμπάλα. Σύμφωνα με τις αμερικανικές δυνάμεις σκοτώθηκαν τη Δευτέρα 17 Ιρακινοί. Συνολικά, οι αμερικανικές δυνάμεις έχουν σκοτώσει 51 Ιρακινούς."

Ασφαλώς και οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους έχουν απόλυτη υπεροχή σε αεροπορία και οπτικά συστήματα υψηλής τεχνολογίας. Όμως, το να καταστρέψεις με βομβαρδισμούς μία χώρα δεν σημαίνει ότι μπορείς και να την κρατήσεις υπό την κατοχή σου. Αυτό γιατί ως γνωστόν πάντοτε το πεζικό είναι που κατακτά και στην συγκεκριμένη περίπτωση οι Αμερικανοί αντιμετώπισαν και αντιμετώπιζουν ένα σφοδρό ανταρτοπόλεμο, χωρίς κατ' ουσίαν να έχουν συμμάχους εκτός από τους απομονωμένους στο βορρά Κούρδους. Η κατάσταση είναι τόσο άσχημη που πολλοί Αμερικανοί έχουν αρχίσει πλέον να ζητούν την επιστροφή των στρατευμάτων τους, αφού βλέπουν ότι τους περιμένει στο Ιράκ ένα ακόμη χειρότερο από το πα-

λαιό, νέο Βιετνάμ. Απόλυτα σχετικό και το παρακάτω τηλεγράφημα του BBC:

"Οι επικριτικές φωνές, οι Αμερικανοί που ζητάνε από την ηγεσία τους να αποχωρήσουν τα κατοχικά στρατεύματα από το Ιράκ πυκνώνουν: Φωτογραφίες βασανιστηρίων Ιρακινών κρατουμένων, βίντεο με τον αποκεφαλισμό ενός Αμερικανού πολίτη, ειδήσεις τρόμου από το Ιράκ. Όλα αυτά δεν μένουν χωρίς αντίκτυπο για τον Αμερικανό πρόεδρο Μπους, μεταδίδει ο ανταποκριτής της DW στην Ουάσινγκτον Ντάνιελ Σέσκεβιτς. Σύμφωνα με χθεσινή δημοσκόπηση το 60% των Αμερικανών δεν συμφωνούν με την πολιτική του προέδρου τους στο Ιράκ. Ο κ. Μπους όμως επιμένει: "Τα καθήκοντα μας είναι δύσκολα αλλά σημαντικά. Η Αμερική θα φέρει εις πέρας το έργο το οποίο ανέλαβε και θα καταφέρουμε να επιτύχουμε την αποφασιστική νίκη κατά της τρομοκρατίας." Οι επικριτικές φωνές όμως, οι Αμερικανοί που ζητάνε από την ηγεσία τους να αποχωρήσουν τα κατοχικά στρατεύματα από το Ιράκ πυκνώνουν. Όπως για παράδειγμα ο Εντουάρντ Πακ, πρώην Αμερικανός πρεσβευτής στο Ιράκ: "Πολλοί πιστεύουν πως μια αποχώρηση θα οδηγούσε στο χάος. Αλλά τώρα τί υπάρχει. Θα έπρεπε να αναζητήσουμε ένα δρόμο για να αποχωρήσουμε το

συντομότερο δυνατόν. Κάθε μέρα που μένουμε τα πράγματα γίνονται χειρότερα".

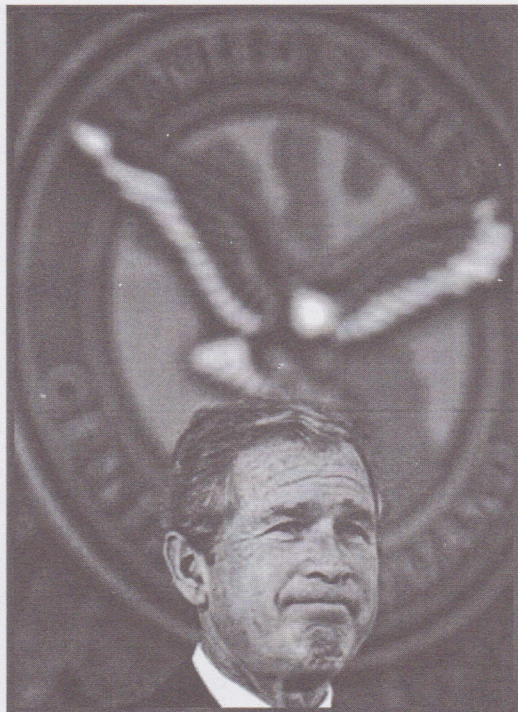
Πως όμως διαμορφώθηκε η σημερινή κατάσταση; Ξαφνικά και από το πουθενά άρχισε ο ανταρτοπόλεμος στο Ιράκ; Οι επιθέσεις εναντίον των κατοχικών στρατευμάτων και οι βόμβες; Μάλλον όχι. Όλα δείχνουν ότι βρισκόμαστε ενώπιον ενός συγκεκριμένου σχεδίου, το οποίο είχε εκπονηθεί από την ηγεσία του Ιράκ πριν την κατάληψη της Βαγδάτης. Πριν τέσσερις ολόκληρους μήνες είχαμε γράψει στην εφημερίδα "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" για το ζήτημα αυτό ένα άρθρο με τίτλο "ΟΙ ΦΕΝΤΑΓΙΝ ΤΟΥ ΣΑΝΤΑΜ".

Οι "Φενταγίν" του Σαντάμ

Τον Ιούλιο του 2002, οκτώ μήνες πριν μάθει από τις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες ότι ο πόλεμος θα γινόταν, έστειλε στους κυριότερους αξιωματούχους του κόμματος Μπάαθ ένα υπόμνημα με το οποίο τους έλεγε να προετοιμαστούν για μια αμερικανική επίθεση, που μπορεί να γίνει "ανά πάσα στιγμή". Το υπόμνημα αυτό προέβλεπε ότι το Ιράκ θα ηττάτο στρατιωτικά λόγω της μεγάλης διαφοράς ανάμεσα στις στρατιωτικές δυνάμεις των δύο χωρών. Η διαφορά αυτή, όμως, θα αντισταμιζόταν με την παγίδευση του αμερικανικού στρατού στις πόλεις, στα χωριά και στην έρημο, και με τη χρησιμοποίηση μεθόδων του αντάρτικου.

Ο Σαντάμ Χουσεΐν προσπαθούσε ήδη επί τέσσερα χρόνια να προσαρμόσει το στρατό του στις μεθόδους του αντάρτικου, γράφει ο Αλί Μπαλούτ στην εφημερίδα Daily Star της Βηρυτού. Ήξερε ότι η στρατιωτική ιεραρχία ήταν ξεπερασμένη και ότι χρειαζόταν νέο αίμα. Ο ίδιος στρατολόγησε τους αρχηγούς των νέων ομάδων του αντάρτικου, ανθρώπους 35 ετών στην πλειοψηφία τους, χωρίς να λείπουν όμως και οι 18χρονοι. Πριν από την αμερικανική εισβολή, ο Σαντάμ συγκρότησε στρατιωτικές εφεδρείες και μοίρασε όπλα και χρήματα σε όλη τη χώρα. Ελαφρά όπλα χειροβομβίδες, εκρηκτικά και A-47 κατασκευάζονταν σε μυστικά εργαστήρια που ήταν διεσπαρμένα σε όλο το Ιράκ. Ταυτόχρονα, ο Σαντάμ άρχισε να επενδύει στο εξωτερικό ένα μέρος του τεράστιου πλούτου που είχε συγκεντρώσει από την εκμετάλλευση του πετρελαίου.

Μετά την αμερικανική εισβολή, ο Σαντάμ έκοψε κάθε επαφή με τους περισσότερους ανώτατους αξιωματούχους του κόμματος Μπάαθ. Εξαφανί-

στηκαν ακόμη και οι προσωπικοί του σωματοφύλακες. Ο πρώην ηγέτης του Ιράκ οργάνωσε την αντίσταση ξεκινώντας από την αρχή ότι πρέπει να συγκεντρώνει εθνικιστικά, μπαασθικά και ισλαμικά στοιχεία. Οι αρχηγοί πρέπει να είναι ανεξάρτητοι, αλλά να συνδέονται με έναν ανώτατο διοικητή τον ίδιο. Τα στελέχη του κόμματος Μπάαθ που αναζητήσαν καταφύγιο σε άλλες αραβικές χώρες μετά την πτώση της Βαγδάτης θα χρησίμευαν ως σύνδεσμος με τις αραβικές μάζες της Αιγύπτου, της Ιορδανίας, της Συρίας, του Λιβάνου, της Υεμένης, του Μαρόκου και της Μαυριτανίας, όπου το κόμμα Μπάαθ διατηρεί οργανώσεις από το 1968. Σήμερα, ο αόρατος στρατός του Σαντάμ Χουσεΐν αποτελείται από τρεις ομάδες. Η πρώτη είναι οι Μουτζαχεντίν, Ιρακινοί που δεν είναι μέλη του κόμματος Μπάαθ και εθελοντές ισλαμιστές που πολέμησαν στο Αφγανιστάν και στην Τσετσενία. Η δεύτερη ομάδα είναι η Αλ Ανσάρ (παρτιζάνοι), που αποτελείται από στοιχεία του κόμματος Μπάαθ τα οποία επέλεξε προσωπικά ο Σαντάμ, μυστικά από την παλιά φρουρά. Οι άνθρωποι αυτοί είναι παρόντες σε όλη τη χώρα και επικοινωνούν μεταξύ τους με πρωτόγονους, αλλά ασφαλείς τρόπους. Τα γραπτά μηνύματα και τα τηλέφωνα είναι απαγορευμένα. Κάθε οργάνωση έχει αγγελιοφόρους που μεταδίδουν προφορικά μηνύματα σε άλλες

οργανώσεις. Η τρίτη ομάδα είναι η Αλ Μουχατζιρούν (μετανάστες), που αποτελείται από μέλη της ελίτ, όπως γιατροί και ανώτεροι στρατιωτικοί. Πρόκειται για τον πυρήνα του νέου καθεστώτος που ελπίζει να εγκαθιδρύσει ο Σαντάμ μετά τον θρίαμβό του επί της αγγλοαμερικανικής συμμαχίας. Όλες οι μονάδες που συγκροτούν αυτήν την αντίσταση είναι αυτόνομες, τόσο στρατιωτικά όσο και οικονομικά".

"Σικελική εκστρατεία" για την Ουάσιγκτον η εισβολή στο Ιράκ;

Όσο, λοιπόν, οι Αμερικανοί βομβάρδιζαν με τα F-15 και τα ΣΤΕΛΘ και έριχναν πυραύλους από απόσταση χιλιάδων χιλιομέτρων εναντίον του Ιράκ, πήγαιναν όλα καλά. Τώρα, όμως, που βρίσκονται στην χώρα αυτή θα πρέπει με τον ατομικό τους οπλισμό να επιβάλουν την τάξη. Για να επιτύχουν κάτι τέτοιο απαιτούνται δύο πράγματα. Υψηλό ηθικό εκ μέρους των στρατευμάτων τους, υψηλό που μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την επίκληση ενός υψηλού ηθικού σκοπού. Πως είναι δυνατόν όμως να γίνει κατορθωτό κάτι τέτοιο όταν η υπόθεση των βασανιστηρίων έχει αποκαλύψει πως βλέπουν

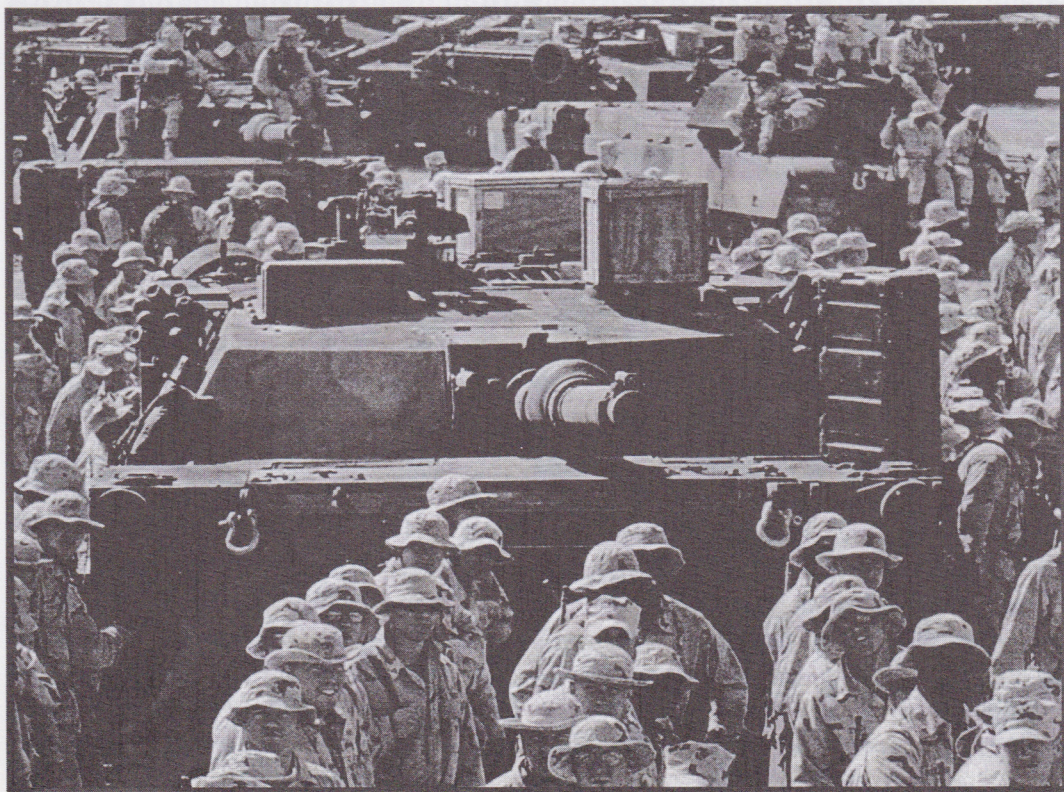
τον "εκδημοκρατισμό" τα γεράκια της Γουόλ Στρήτ; **Να αναφερθούμε στις δεκάδες χιλιάδες των μισθοφόρων και στις δεκάδες χιλιάδες αυτών που βρίσκονται στον αμερικανικό στρατό με την ελπίδα να πάρουν την πράσινη κάρτα του αμερικανού πολίτη; Απαιτείται επίσης να πειστεί ο λαός του Ιράκ για τις καλές προθέσεις των κατακτητών του. Όμως για κάτι τέτοιο δεν προσπαθούν καν οι Αμερικανοί. Αντίθετα δολοφονούν αμάχους, βασανίζουν αθώους και λεηλατούν τον εθνικό πλούτο μιας ολόκληρης χώρας, που έχει βυθιστεί στην πείνα, την ανέχεια και τον θάνατο.**

Από την άλλη πλευρά η υψηλή τους τεχνολογία, οι δορυφόροι, τα πολεμικά αεροσκάφη τύπου ΣΤΕΛΘ, οι πυρηνικές βόμβες και τα πλέον σύγχρονα μέσα ηλεκτρονικού πολέμου, τους είναι άχρηστα στον συνεχώς κλιμακούμενο ανταρτοπόλεμο, που έχει ξεσπάσει σε ολόκληρο το Ιράκ. Οι αμερικάνοι είναι εξαιρετικά "λίγοι" από πάσης απόψεως για να γίνουν κοσμοκράτορες! Εάν κάποιος από τους ειδικούς τους των "think tank" είχε μελετήσει το βιβλίο του αιμνήστου καθηγητού Παναγιώτου Κονδύλη και συγκεκριμένα το κεφάλαιο "ο θερμός πόλεμος μετά τον ψυχρό πόλεμο", θα είχε διαβάσει τα παρακάτω:

Π. Κονδύλη: "Θεωρία περί πολέμου": "Γενική επιδίωξη του κάθε εμπόλεμου είναι να διεξαχθεί η σύγκρουση πάνω στο πολιτικό και τεχνολογικό εκείνο πεδίο, όπου ο ίδιος πλεονεκτεί ή τουλάχιστον δεν υστερεί. Όταν λοιπόν χώρες λίγο-πολύ καθυστερημένες τεχνολογικά βρίσκονται αντιμέτωπες με χώρες τεχνολογικά προηγμένες, αναγκαστικά θα προσπαθήσουν να εμπλέξουν τις τελευταίες αυτές σε πιο "πρωτόγονες" μορφές πολέμου. Η υψηλή τεχνολογία, δίνοντας τη δυνατότητα εκμηδένισης του εχθρού από μεγαλύτερη απόσταση και μειώνοντας έτσι (σημαντικά) τις απώλειες του κατόχου της, παρέχει στις δυτικές προ παντός κυβερνήσεις το αξιόλογο πολιτικό πλεονέκτημα ότι κατευνάζεται ως ένα βαθμό μια κοινή γνώμη κατά κανόνα απρόθυμη για θυσίες σε μακρινές χώρες και με σκοπούς ξένους προς τις δικές της μέριμνες. Αντίστροφα, ο τεχνολογικά υποδεέστερος επιζητεί τη σμίκρυνση της απόστασης, ει δυνατόν τη μάχη εκ του συστάδην και εξ επαφής, η οποία θα του επιτρέψει να προκαλέσει μεγαλύτερες απώλειες στον εχθρό και να τον δυσκολέψει έτσι από πολιτική τουλάχιστον άποψη. Εδώ γίνεται και πάλι πρόδηλη η ση-

μασία μιας γενικής αρχής, την οποία αναπτύξαμε ήδη παραπάνω: ότι τα νεώτερα όπλα, όσο υψηλής τεχνολογίας κι αν είναι, ποτέ δεν αχρηστεύουν εντελώς τα παλαιά, και τα παλαιότερα ακόμη. Την καταλληλότητα του όπλου την προσδιορίζει η συγκεκριμένη κατάσταση, και πλεονεκτεί όποιος περιάγει τον εχθρό σε μια κατάσταση όπου καταλληλότερα είναι τα δικά του τα όπλα κι όχι τα εχθρικά".

Με δύο λόγια, οι αμερικανοί σήμερα έχουν παγιδευτεί στο Ιράκ και βρίσκονται σε εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση, αφού εχθρός τους έχει και πλεονέκτημα εδάφους και μέσον και αφού η τεχνολογική τους υπεροχή δεν μπορεί σε τίποτε να τους βοηθήσει στις φτωχογειτονιές και στα δρομάκια της Βαγδάτης, όπου ο οποιοσδήποτε Ιρακινός μπορεί να αποβεί για τα στρατεύματά τους ένας θανάσιμος αντίπαλος. Μία ήττα όμως στο Ιράκ θα είναι πολύ χειρότερη από την ήττα τους στο Βιετνάμ, γιατί σίγουρα κάποιοι θα σπεύσουν να εκμεταλλευτούν την δύσκολη θέση στην οποία είναι βέβαιοι ότι θα περιέλθουν στα επόμενα χρόνια.

Γρηγόρης Αυξεντίου Ο θάνατος του αντρειωμένου

Στην Ελληνική Ιστορία από τη χαραυγή της μέχρι σήμερα, η φράση " έπεσε ηρωικά μαχόμενος " απαντάται κι έχει ειπωθεί χιλιάδες επί χιλιάδων φορές. Μπορούμε να πούμε ότι αυτή η ίδια η Ιστορία είναι η σύνθεση των προσωπικών Ιστοριών των ηρώων, γνωστών και αγνώστων. Εξέχουσα προσωπικότητα της Νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας και αγία μορφή του Ελληνικού Εθνικισμού είναι ο μάρτυρας του απελευθερωτικού κυπριακού Αγώνα 1955-1959, Γρηγόρης Αυξεντίου, ο Ζήδρος της θρυλικής ΕΟΚΑ.

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου γεννήθηκε στην αγγλοκρατούμενη και τώρα τουρκοκρατούμενη Λύση, μια κωμόπολη πέντε χιλιάδων κατοίκων βόρεια της Λευκωσίας, στις 22 Φεβρουαρίου 1928. Πατέρας του ήταν ο Πιερής Αυξεντίου και μητέρα του η Αντωνού Γρηγορά.

Από την τρυφερή παιδική του ηλικία και οι δύο γονείς φρόντισαν να διαπαιδαγωγήσουν το γυιο τους με τα ελληνικά ιδανικά και την ορθόδοξη πίστη. Σύμφωνα με μαρτυρίες του πατέρα του από μικρός ο Γρηγόρης " αντρόδειχνε " και δεν ησυχαιότο και τόσο με τα παιδιάστικα παιχνίδια . Ήθελε συνέχεια να μαθαίνει και ρωτούσε επίμονα τον πατέρα του για τους ήρωες του ' 21.

Οι συμπατριώτες του θυμούνται ακόμη και σήμερα το μικρό Γρηγόρη μαζί με τη μικρότερη αδελφή του επικεφαλής των πιτσιρικάδων του χωριού να διαβαίνουν τους δρόμους του τραγουδώντας, με ένα μαντήλι για σημαία, και τον Αυξεντίου " αξιωματικό ", να προστάζει. Από τότε ο Αυξεντίου, δέκα μόλις χρονών, είχε ισχυρή προσωπικότητα και όλοι οι συνομήλικοι του τον είχαν παραδεχθεί για αρχηγό τους. Ως χαρακτήρας τότε μα και στα κατοπινά χρόνια ήταν ριψοκίνδυνος και τολμηρός, πρόσχαρος και συγχρόνως λιγόλογος και σοβαρός, μα πάνω απ' όλα αναφαίρετο χαρακτηριστικό που τον διέκρινε ήταν η βαθιά πίστη στην Πατρίδα και ο πόθος για ελευθερία. Στην τελευταία χρονιά του Γυμνασίου η τάξη του ανέβασε το έργο του ποιητή του κυπριακού ελληνισμού Βασίλη Μιχαη-

λίδη "Ενάτη Ιουλίου", που αναφέρεται στον ηρωισμό και τη θυσία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανού, αλλά και των άλλων προκρίτων του νησιού, τους οποίους κρέμασαν οι Τούρκοι την 9η Ιουλίου 1821. Το ρόλο του Κυπριανού υποδύθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία ο νεαρός Γρηγόρης. Για τα παιδικά και γυμνασιακά χρόνια του Αυξεντίου αξίζει να παραθέσουμε απόσπασμα από τη μαρτυρία του Γυμνασιάρχη του :

" Ουδέποτε μπορούσα να φαντασθώ πως ο έφηβος αυτός με το μακρουλό πρόσωπο, σαν προσωπογραφία του μεγάλου Έλληнос ζωγράφου Θεοτοκοπούλου, και με τα ολόμαυρα ονειροπόλα μάτια που τον δείχνανε πάντα βυθισμένο σε διαλογισμούς, θα διεδραμάτιζε τόσο υπέροχο και ξεχωριστό ρόλο στην απελευθέρωση της πατρίδος μας. Πως θα γινόταν ο θρυλικός ήρωας, ο υπαρχηγός της ΕΟΚΑ, που δόνησε τις ψυχές των Ελλήνων και όλου του κόσμου με το υπεράνθρωπο κατόρθωμά του και την ανυπέρβλητη θυσία

του. Κι όμως οι πράξεις του Γρηγόρη Αυξεντίου είχαν τόση συνέπεια μεταξύ τους από τον καιρό που ήταν ένας έφηβος μαθητής μέσα σε τόσους άλλους, ως την ημέρα που ανεδείχθη ο ξεχωριστός ήρωας, που η δόξα του έχει ξεπεράσει τ' άστρα "

Μετά το Γυμνάσιο, ενώ αρχικά ήθελε να σπουδάσει Φιλολογία, υπερίσχυσε μέσα του η αγάπη για την Πατρίδα και αποφάσισε να έρθει στην ελεύθερη Ελλάδα, να υπηρετήσει στον Ελληνικό Στρατό, και συγχρόνως να δώσει εξετάσεις στη Σχολή Ευελπίδων προκειμένου να γίνει Αξιωματικός. Στις εξετάσεις του 1949, παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθειές του, αποτυγχάνει αλλά δεν χάνει το κουράγιο του. Γράφει στον πατέρα του τον Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου ότι θα ακολουθήσει τη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών.

Το 1952, αφού έχει ολοκληρώσει τη θητεία του ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός του Ελληνικού Στρατού, πολίτης πια, επιστρέφει στην Κύπρο και

βοηθά τον πατέρα του στις γεωργικές εργασίες.

Τα τρία χρόνια που θα ακολουθήσουν μέχρι το 1955 είναι μια περίοδος σιωπής και της μεγάλης προπαρασκευής για τον Αγώνα που θα ακολουθήσει.

Τη νύχτα της 31ης Μαρτίου προς 1η Απριλίου 1955 ο Αυξεντίου καληνύχτισε τον πατέρα του, και μετά δεν ξαναφάνηκε. Το ξημέρωμα της 1ης Απριλίου το νησί σείστηκε ολόκληρο. Ο Αγώνας της ΕΟΚΑ (Εθνική Οργάνωση Κυπριακού Αγώνα), άρχιζε. Αρχηγός ο Κύπριος Συνταγματάρχης του Ελληνικού Στρατού, ο θρυλικός Γεώργιος Γρίβας Διγενής. Η αποστολή του ενταγμένου στην ΕΟΚΑ Αυξεντίου ήταν, μαζί με την ομάδα του, να ανατινάξει τις πετρελαιοπηγές της βρετανικής στρατιωτικής βάσεως στη Δεκέλεια. Δυστυχώς, από ένα βραχυκύκλωμα το εγχείρημα απέτυχε και οδήγησε συγχρόνως στο θάνατο τον πρώτο ήρωα της ΕΟΚΑ, τον τριαντατριάχρονο Μόδεστο Παντελή, γεωργό, από το Λιοπέτρι Αμμοχώστου.

Από τις πρώτες ημέρες οι Άγγλοι καταζητούν τον Αυξεντίου τον οποίον επικηρύσσουν με το ποσόν των 250 λιρών. Αργότερα, μετά από τις επιτυχίες του Αυξεντίου, και αφού κατάλαβαν πόσο απαραίτητος ήταν για τον αγώνα, το ποσόν αυξήθηκε σε 5000 λίρες. Στον καταδότη προσφερόταν επίσης η μετάβαση του ίδιου και της οικογένειάς του στο εξωτερικό υπό αγγλική προστασία.

Η προσωπικότητα του Αυξεντίου, η άρτια στρατιωτική του κατάρτιση και η αφοσίωσή του στο καθήκον, σαγήνευε και εμψύχωνε όλους τους συντρόφους του.

Ο Αυξεντίου κρύβεται αρχικά σε σπίτια πατριωτών και αργότερα σε μοναστήρια και κρησφύγετα. Σε ένα κρησφύγετό του, στην Ιερά Μονή Αχειροποιήτου θα γίνει και ο γάμος του ήρωα, το βράδυ της 10ης Ιουνίου 1955. Οι νεόνυμφοι χωρίστηκαν ξημερώνοντας 11 Ιουνίου, για να συναντηθούν μοναχά για άλλη μία φορά και τελευταία, στο πανηγύρι της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του χωριού Ακανθού, τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου.

Η επιτυχημένη πορεία του Αυξεντίου στην ΕΟΚΑ θα οδηγήσει τον Γρίβα στην απόφαση να τον ορίσει Υπαρχηγό του.

Ο Αυξεντίου, υπό το ψευδώνυμο "Ζήδρος", οργάνωνε άριστα ενέργειες δολιοφθορών και επιθέσεων εναντίον στρατηγικών στόχων, αλλά ήταν εξίσου ευρηματικός στις μεταμφιέσεις του. Πολλές φορές κυκλοφορούσε με αγγλικό τζιπ, λάφυρο του Αγώνα, στο οποίο είχε αλλάξει πινακίδες, και περνούσε μ' αυτό τα μπλόκα των Άγγλων στρατιωτών ντυμένος με στολή Άγγλου Αξιωματικού. Κάποτε που κατεδίωκε το τζιπ του Αυξεντίου ισχυρή δύναμη από αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες των Άγγλων, αυτός όχι μόνο πέρασε το μπλόκο που συνάντησε, αλλά σταμάτησε και στρατιωτικό φορηγό και διέταξε τον οδηγό του ως εγγλέζος αξιωματικός, σε άπταιστα αγγλικά, να τον εφοδιάσει με βενζίνη.

Ακόμα και κατά τη διάρκεια των ταλαιπωριών του Αγώνα, με τις πολώρες πορείες στα βουνά, η λογοτεχνική φλέβα του Αυξεντίου τροφοδοτούσε τους συντρόφους του με στίχους και προσέφερε δύναμη και πίστη για τη συνέχεια.

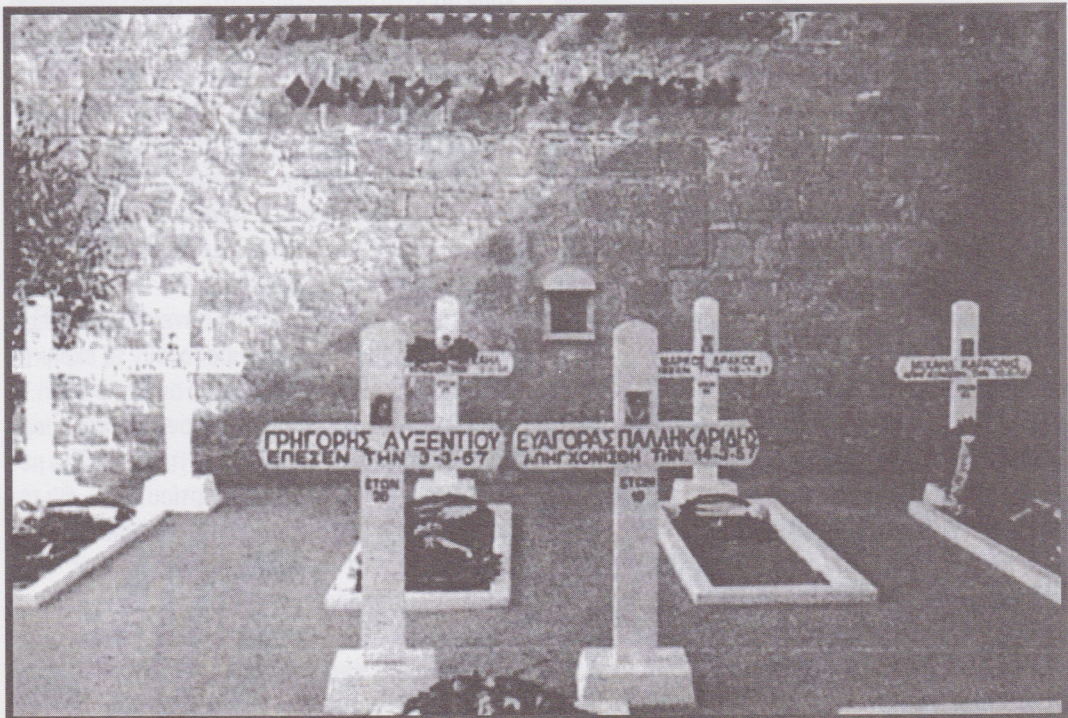
Την Άνοιξη του 1956 ο Αυξεντίου είχε κρησφύγετο κοντά στη Μονή της Παναγίας του Μαχαιρά

στο όρος Τρόδος. Τον ταλαιπωρούσαν πόνοι στη σκοληκοειδίτιδα και έπρεπε να υποβληθεί οπωσδήποτε σε εγχείρηση. Τον μετέφεραν κρυφά και με χίλιες προφυλάξεις στη Λεμεσό όπου υποβλήθηκε σε εγχείρηση για να έλθει λίγες μέρες μετά και πάλι στο μοναστήρι προκειμένου να αναρρώσει. Έμεινε στο Ηγουμενείο, άφησε γενειάδα, φόρεσε γυαλιά, και τα μαύρα ράσα και το σκούφο του μοναχού, και για τους πολλούς και αμήτους ήταν ο μοναχός Χρύσανθος. Λίγο μετά τη Λαμπρή του 1956, δύο χιλιάδες εγγλέζοι στρατιώτες κύκλωσαν το μοναστήρι αναζητώντας τον Αυξεντίου. Και ενώ γίνονταν εξονυχιστικές έρευνες, ο ηγούμενος κάλεσε τους αξιωματικούς για το παραδοσιακό κέρασμα. Ο καλόγερος Χρύσανθος ήταν αυτός που έφερνε το δίσκο με τα γλυκά και το κρασί. Η ψυχραιμία και το θάρρος του τον έσωσαν για άλλη μια φορά.

Το Φεβρουάριο του 1957 ο Αυξεντίου φτιάχνει ένα κρησφύγετο πιο χαμηλά από το Μοναστήρι της Παναγίας του Μαχαίρά.

Στις 3 τη νύχτα, ξημερώνοντας η Παρασκευή 1η Μαρτίου 1957, οι Άγγλοι κατακτητές πολιορκούν το μοναστήρι στο οποίο χιμούν κατά ομάδες φω-

νάζοντας, βρίζοντας και απειλώντας τους καλόγερους : " Πέστε μας αμέσως πού κρύβετε τους τρομοκράτες. Πού είναι ο Αυξεντίου ; ". Τραβούν τον ηγούμενο από τα μαλλιά κι έναν διάκο τον κρεμούν ανάποδα σε γκρεμό 50 μέτρων προκειμένου να μαρτυρήσει. Τα ειδικά εκπαιδευμένα σκυλιά ψάχνουν και πατούν ακόμη και την Αγία Τράπεζα στο ιερό της εκκλησίας, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Μετά από τριήμερη παραμονή των εγγλέζων στο μοναστήρι, και ενώ ήσαν έτοιμοι να φύγουν άπραγοι, κτύπησε η προδοσία. Προδότης ο αγωγιάτης του μοναστηριού, ο οποίος υπέδειξε στους εγγλέζους το κρησφύγετο του Αυξεντίου. Ήταν πολύ δύσκολο να το ανακαλύψει κανείς, γιατί επρόκειτο για μια σπηλιά που η είσοδός της ήταν μια μικρή τρύπα που την έφραζε ένας πυκνός θάμνος. Λίγο πριν να ξημερώσει για τα καλά και μέσα σε ανεμοθύελλα οι εγγλέζοι κατάφεραν να εντοπίσουν το κρησφύγετο. Ο Άγγλος αξιωματικός τους φωνάζει απέξω για να παραδοθούν. Μέσα στην υπόγεια σπηλιά βρίσκονται συνολικά πέντε αγωνιστές της ΕΟΚΑ : ο Αυξεντίου διατάσσει τους τέσσερεις συντρόφους του, τον Αυγουστή Ευσταθίου, τον Φειδία Συμεωνίδη, τον Ανδρέα Στυλιανού και τον

Αντώνη Παπαδόπουλο να φύγουν. Αυτοί αρνούνται και τον παρακαλούν να μείνουν μαζί του. "Θέλουμε να πεθάνουμε μαζί σου", του είπαν. Ο Αυξεντίου δεν άφησε περιθώρια για συζήτηση. Η διαταγή είναι διαταγή. Με μισή καρδιά οι σύντροφοί του πειθάρχησαν και βγήκαν από τη σπηλιά. Οι Άγγλοι άρχισαν να φωνάζουν και του Αυξεντίου να παραδοθεί. Ένας Άγγλος δεκανέας πλησίασε απειλητικά την τρύπα αλλά μία ριπή από μέσα τον ξάπλωσε νεκρό. "Μολών Λαβέ", κρούγασε ο ήρωας μέσα από τη σπηλιά. Οι Άγγλοι έριξαν τότε χειροβομβίδα και τον τραυμάτισαν στο λαιμό και στο γόνατο. Ο Αυγουστής Ευσταθίου, κρατούμενος πλέον των Εγγλέζων, προσπαθεί να τους πείσει να σταματήσουν να βάλουν γιατί ο Αυξεντίου είναι

σίγουρα νεκρός. Ο Άγγλος επικεφαλής πείθεται και τον διατάσσει να μπει αυτός στη σπηλιά για να ανασύρει τον νεκρό Αυξεντίου. Ο Αυγουστής μόλις εισήλθε στο κρησφύγετο αρπάζει ένα αυτόματο και φωνάζει από το στόμιο της σπηλιάς στους Εγγλέζους: "Ελάτε, είμαστε δύο τώρα!".

Από εκείνη τη στιγμή άρχισε μια τιτανομαχία με χιλιάδες πυροβολισμούς, καπνογόνες βόμβες, δακρυγόνα και χειροβομβίδες εναντίον του κρησφύγετου. Το βουνό εσείετο συθέμελα. Ο τραυματισμένος Αυξεντίου, γεμάτος αίμα, έφτανε κάθε τόσο στην είσοδο της σπηλιάς και μέσα σε καταιγισμό πυρών έβαλλε κατά του εχθρού. Κανείς από τους εγγλέζους δεν τολμούσε να πλησιάσει. Πέντε χιλιάδες στρατιώτες του συντάγματος του Δούκα του Γουέλλινγκτον με επικεφαλής τον Ταξίαρχο Χόπγουντ ταπεινώνονται μπροστά σε δύο Έλληνες αγωνιστές εκ των οποίων ο ένας τραυματισμένος. Πάνω από τη σπηλιά ίπτανται δύο πολεμικά ελικόπτερα και τη μάχη αποθανατίζει στρατιωτικό κινηματογραφικό συνεργείο. Οι εγγλέζοι μετά από εννιά ώρες απραξίας, με αναλογία δύο Έλληνες προς πέντε χιλιάδες, θέτουν το δόλιο και απάνθρωπο σχέδιό τους σε εφαρμογή: θα τους κάψουν ζωντανούς! Τριάντα γαλόνια βενζίνης κυλούν προς το βάθος της σπηλιάς ενώ συγχρόνως αυτή δονείται από δυνατές εκρήξεις εμπρηστικών βομβών. Ο Αυγουστής πετάχτηκε έξω με καψαλισμένο το πρόσωπο και προσπάθησε μάταια να κρυφτεί. Όλοι νόμιζαν ότι ο Αυξεντίου ήταν νεκρός και όλα είχαν τελειώσει. Να όμως που μέσα από την κόλαση της φωτιάς ξεπροβάλλει μία καιόμενη ηρωική μορφή με κομμένο το ένα πόδι, και με μια υπεράνθρωπη προσπάθεια πετάει την τελευταία του χειροβομβίδα. Οι Άγγλοι συνεχίζουν να βάλουν με αυτόματα και να πυροδοτούν τα εκρηκτικά που είχαν τοποθετήσει γύρω από τη σπηλιά. Ο Αυξεντίου έπεσε όταν είχε πλέον γίνει μία άμορφη μάζα από καμένες σάρκες. Ήταν ώρα 2 το μεσημέρι της Παρασκευής 3 Μαρτίου 1957. Θα ταφεί την επομένη στο προαύλιο των φυλακών της Λευκωσίας, στα "Φυλακισμένα Μνήματα", με η ψυχή Του φτερουγίζει ελεύθερη και προσμένει να χαρεί (σύμφωνα με δικά του γραπτά) τη νεολαία **"να πιστεύει σ' ένα ιδανικό και να αγωνίζεται για το Μεγάλο, το Καλό και το Αληθινό"**.

Όχι άλλα δάκρυα για την Κύπρο

από την
Ε.Χ.Παπα

Ούτε συλλαλητήρια, παρακαλώ. Όχι φωνές, όχι οξύτητα. Ούτε φέιγ-βολάν, αφίσες, πανό, συνθήματα. Ζούμε σε μια δημοκρατική ευρωπαϊκή χώρα. Η θέση μας δεν ανέχεται τις χωριατιές των ιθαγενών του '50. Κεφάλια ανοιγμένα για μια σταλιά γης που τη γυρίζεις σε μια μέρα. Δυο μήνες μακριά είναι οι Ολυμπιακοί, τι εικόνα θα δείξουμε στους πολιτισμένους βρετανούς των Φώκλαντς, τους πολιτισμένους Αμερικανούς του Ιράκ, τους ευρωπαίους συμμάχους της πάλα ποτέ Γιουγκοσλαβίας; Αυτό δεν εντάσσεται στα πλαίσια του τοπικού φολκλόρ. Καλύτερα λοιπόν καμία αντίδραση.

Κι αν κάποιοι νιώθουν την καρδιά να τους τσιμπάει, να κλείσουν τα μάτια, να δαγκώσουν τα χείλη, να κρυφτούν κάτω από το πάπλωμα. Και να σιωπήσουν για πάντα. Ναι, ας ξεχαστούμε με μια μπουκάλα ουίσκυ κι ένα κουτί σοκολατάκια. Ας χωριστούμε σαν φίλοι, φίλοι κύπριοι. Ας χωριστούμε σαν φίλοι. Εσείς αποφασίζετε, εξάλλου. Εμείς έχουμε ήδη πάρει τις αποφάσεις μας. Θα ακολουθήσουμε το συνοικέσιο της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας των ουδέτερων ανθρώπων, των ουδέτερων συναισθημάτων. Τακτοποιημένα, πολιτισμένα, ευρωπαϊκά. Ας γίνουμε Ολλανδοί. Οι σταγόνες συλλογικής αντίστασής μας ας είναι η διάσωση των κολεόπτρων της Ανταρκτικής και η μείωση της ακτινοβολίας των home cinemas. Σε προσωπικό επίπεδο, οι φούξια κάλτσες κι οι κόκκινες γόβες. Αρκεί. Ας πούμε πως δεν γνωριστήκαμε ποτέ πριν την Ε.Ε. Εσείς ανήκετε στην τουρκική ακτογραμμή. Εμείς ανήκομεν εις την Δύσιν.

Δείξτε βεβαίως μια κάποια αφέλεια εσχάτως, αλλά θα μάθετε κι εσείς να σκέφτεστε και να εκφράζεστε μέσω κανονισμών, διαδικασιών, προγραμμάτων, ψηφισμάτων, αναθέσεων και ισολογισμών. Ανθρωπάκια ακίνητα κι αμίλητα.

Κάποτε θα παίρνετε το mountain bike και θα αγναντεύετε κάποιες κορυφές που κάποτε ήσαν δικές σας, πριν κλειστείτε στο γκρι Αρμάνι loft σας. Ίσως να κάνετε κι extreme sports στο Τρόδος. Να μια πολιτισμένη, οργανωμένη, απολύτως ελεγχόμενη εκτόνωση. Ίσως κάποτε να δείτε σε ασπρόμαυρα φιλμάκια τις αποκοιές των βάρβαρων προγόνων σας. Αυτός είναι ίσως ο μόνος μας φόβος. Μην ξανακυλήσετε στη βαρβαρότητα. Μην ξυπνήσει η μνήμη...

Η δουλοπρέπεια του πλήθους και η οργανωμένη μειοψηφία

Απαριθμώντας συχνά τους εχθρούς που μας περιβάλλουν, τους εξωτερικούς και εσωτερικούς κινδύνους που απειλούν το Έθνος μας, αντιλαμβανόμαστε ότι με τα σύγχρονα δεδομένα, υπάρχει ένας εχθρός που είναι ο δυσκολότερα αντιμετωπίσιμος και αποτελεί την μεγίστη μάστιγα για τον Ελληνισμό. Κι αυτός δεν είναι άλλος από τον μικροαστό δειλό που κρύβουμε μέσα μας, τον εθελόδουλο ραγιά.

Ο ραγιαδισμός, αυτή η ψυχική λέπρα που σαν σκουλήκι κατατρώγει τα σωθικά του Ελληνισμού, νοούμενος ως νοοτροπία τυφλής υποταγής στον ξένο και ντόπιο δυνάστη, είναι συνώνυμος της δουλοπρέπειας, του ενδοτισμού και της συνειδητής δουλείας (εθελοδοουλείας) και συναντάται κατά κόρον σε άβουλους και ψοφοδεείς μαζανθρώπους που αποδέχονται παθητικά την μοίρα που τούς ορίζουν τα ξένα αφεντικά, όντας ανίκανοι να προβάλλουν οποιαδήποτε μορφή αντιδράσεως και αντιστάσεως.

Καθίσταται σαφές ότι η έννοια του ραγιά ευρίσκεται στον αντίποδα του Έλληνα, ο οποίος ανέκαθεν στην μακραίωνη Ιστορία του απέδειξε ότι ξέρει να αντιστέκεται, να πολεμά και να πεθαίνει για τις Αξίες και τα Ιδανικά που του παρέδωσαν οι προγενέστεροί του. Ουδέποτε ο διαχρονικός Έλληνας επέδειξε πνεύμα δουλικότητας στον όποιο ξένο παράγοντα και ουδέποτε τοποθέτησε την "λογική" του "μη χείρονος" υπεράνω της Αγάπης και της Αυτοθυσίας για την Πατρίδα, την Φυλή του και τις θρησκευτικές του παραδόσεις.

Μόνο ένας Έλληνας μπορούσε να αφηγήσει τα σημεία των καιρών και να αναφωνήσει το "ΕΙΣ ΟΙΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ, ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΗΣ", δείχνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η υπεράσπιση της Πατρίδος αποτελεί μείζονα Αξία από οποιαδήποτε μοιρολατρία και υποταγή στα σημάδια της φύσεως. Μόνο ένας Έλληνας, σαν τον Λεωνίδα, μπορούσε να αγνοήσει την "λογική" των αριθμών, δηλαδή του πλήθους του εχθρού και να βρωντοφωνάξει το "ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ", μαχόμενος μέχρις εσχάτων με τα τριακόσια παλληκάρια του, προσπαθώντας να ανακόψει την επέλαση των βαρβαρικών ορδών. Και για να έρθουμε στη νεότερη Ιστορία μας, μόνο ένας Έλληνας, ένας Εθνικός Κυβερνήτης σαν τον Ιωάννη Μεταξά, είχε την τόλμη να αρνηθεί την παραχώρηση εθνι-

κού εδάφους στην πανίσχυρη τότε Ιταλική Αυτοκρατορία, εισερχόμενος στην σύγχρονη Ιστορία ως ο Πρωθυπουργός του "ΟΧΙ".

Τα τελευταία 60 χρόνια, και μετά την πρόσδεση της Πατρίδος μας στο άρμα των "δημοκρατικών" αγγλοαμερικανικών δυνάμεων, έχει επιβληθεί στην Ελληνική κοινωνία ένα ασφυκτικό δόγμα ενδοτισμού και ξενοδοουλείας, που συντρίβει κάθε ορμή μεγαλειώδους ανατάσεως του Έθνους μας. Το προδοτικό δόγμα του "δεν διεκδικούμε τίποτε", η εγκατάλειψις όλων των Εθνικών Δικαιών για απελευθέρωση των σκλαβωμένων Πατρίδων του υποδούλου Ελληνισμού και η απεμπόλησις της Εθνικής μας κυριαρχίας στην ελεύθερη(;) επικράτεια, έχει καταστεί πλέον η ιδεολογία των ελλαδικών κυβερνήσεων των τελευταίων δεκαετιών, ιδίως των δεκαετιών της Μεταπολιτεύσεως.

Το δόγμα αυτό της υποταγής και του (νέο)ραγιαδισμού, της παραχωρήσεως και του ξεπουλήματος των πάντων (θεσμών, Αξιών, Ιδεών) προ της ανάγκης να διαφυλαχθεί η πολύτιμη ησυχία μας, ο ατομικισμός και εγωιστικός "ωχαδερφισμός" που τοποθετεί το προσωπικό συμφέρον υπεράνω του συνολικού και του Εθνικού, δυστυχώς έχει καταφέρει να διεισδύσει στο μεγαλύτερο τμήμα του Ελληνικού λαού, ο οποίος με μια πρωτοφανή παθητικότητα αποδέχεται την μοίρα που οι πολιτικοί-δυνάστες του, τού έχουν ορίσει.

Η γνωστή ρήσις: **"Του Έλληνας ο τράχηλος ζυγό δεν υποφέρει"** κατά τη γνώμη μου είναι ένας μύθος. Η Ιστορία αποδεικνύει ότι κάθε φορά που ο Έλληνας αποφάσιζε να σηκώσει κεφάλι, κάθε φορά που αποφάσιζε να επαναστα-

τήσει, αυτό ήταν αποτέλεσμα μιας **"οργανωμένης μειοψηφίας απρόσιτης από την μάζα"**.

Ανέκαθεν οι μάζες ακολουθούσαν τον εκάστοτε ισχυρό, στον οποίον εθαύμαζαν την πυγμή και την δύναμη για επιβολή, μέχρι η ισχύς του να εξασθενήσει και ο όχλος να αναζητήσει έναν νέο "σωτήρα" τον οποίο να λατρεύσει κ.ο.κ. Η Ιστορία επίσης απέδειξε ότι οι "σωτήρες" ποτέ δεν έλειψαν απ' αυτόν τον τόπο.

Ουδέποτε οι μάζες και οι πλειοψηφίες υπήρξαν ικανές για αξιοθαύμαστα έργα. Οι εποποιίες και η Δόξα ήσαν, είναι και θα είναι έργον μιας ολιγάριθμης ομάδος αγωνιζομένων, κατηρτισμένων και συνειδητοποιημένων ανθρώπων. Η

Επανάστασις του 1821 δεν έγινε από τους

όχλους, αλλά από μια χούφτα

Αγωνιστών, οι οποίοι εν

συνεχεία άναψαν στις καρδιές των υπολοίπων Ελλήνων την φλόγα του πάθους για την Ελευθερία.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, λοιπόν, ο ραγιαδισμός είναι ένα φαινόμενο που ευδοκίμει στις άβουλες πλειοψηφίες, αλλά δεν καταφέρνει να πιάσει τόπο στις

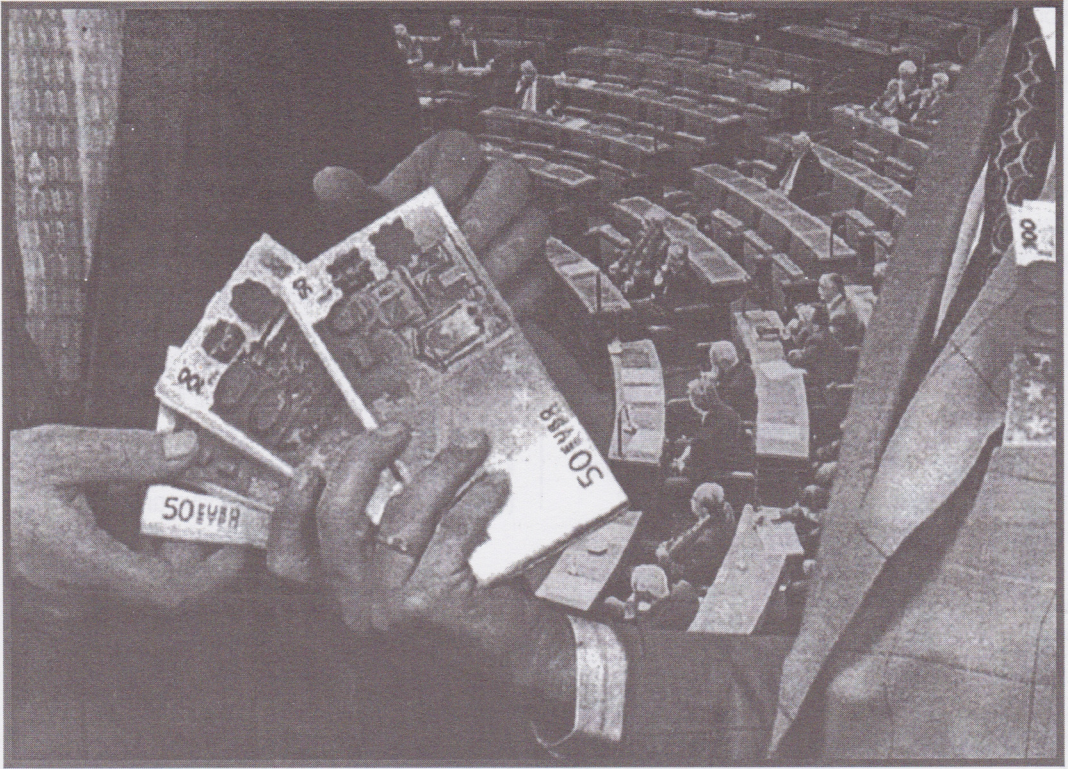
ξεχωριστές προσωπικό-

τητες, στους εκλεκτούς,

στους αρίστους της πένας και του ξίφους

και σε αυτούς που γεννιούνται και πεθαίνουν Ελεύθεροι.

Ερχόμενοι στο σήμερα, και με αφορμή τα όσα διαδραματίστηκαν με το περίφημο "σχέδιο Ανάν" με το οποίο θέλησαν να τουρκοποιήσουν την Κύπρο μας, διεπιστώσαμε ότι η κατεστημένη πολιτική του ενδοτισμού ή αλλιώς του νέο-ραγιαδισμού, υπέστη το πρώτο ισχυρό πλήγμα, εξαιτίας της συντριπτικής απορρίψεως του καταπτύστου σχεδίου από τον Κυπριακό

Ελληνισμό. Παραλλήλως, οι εκφραστές της προδοτικής γραμμής του νεο-ραγιαδισμού είχαν φθάσει τις προηγούμενες του δημοψηφίσματος ημέρες στην μεγαλύτερή τους έξαρση, προσπαθώντας με κάθε μέσο και τρόπο, υβρίζοντας τους πάντες και τα πάντα, να προωθήσουν το "ναί" για το ανθελληνικό σχέδιο. Ουδείς, μα ουδείς εξ αυτών, υπεστήριξε ότι το σχέδιο περιείχε έστω κι ένα θετικό στοιχείο. Το μόνο επιχείρημα που χρησιμοποιούσαν για να δικαιολογήσουν την αηδιαστική ξενοδουλεία τους, ήταν ότι δήθεν πρέπει να το δεχτούμε, για να μην μας... κακοχαρακτήρισουν οι ξένοι! Μόνο τους μέλημα ήταν να μην φανούμε... αχάριστοι προς τους ξένους, οι οποίοι για το μόνο που ενδιαφέρονται είναι να μας... βοηθήσουν και να επιλύσουν τα προβλήματά μας!! **Η ξενοδουλεία, η υποταγή και ο νέο-ραγιαδισμός για άλλη μια φορά στο έπακρον!**

Οι ενδοτιστές, που επί μισό αιώνα κυριαρχούν στην πολιτική ζωή της χώρας, αναμφισβήτητα εδέχθησαν το πρώτο τους πλήγμα, μετά το βροντερό "ΟΧΙ" της Κύπρου, αλλά αυτό δεν σημαίνει

ότι δεν θα επανέλθουν, και μάλιστα δριμύτεροι!

Θετικό όμως είναι ότι κάτι έχει αρχίσει να αλλάζει, ο Ελληνικός λαός αρχίζει με αφορμή διάφορα γεγονότα να αφυπνίζεται, έστω και βραδέως, αλλά μέχρι να διαμορφωθούν οι κατάλληλες συνθήκες που θα τον κάνουν να ξεσηκωθεί, μέχρι να ανάψει η σπίθα που θα προκαλέσει την πυρκαγιά των ψυχών, είναι βέβαιον ότι θα παραμένει αδρανής.

Η παθητική δουλοπρέπεια και η αφασία που κατά κόρον χαρακτηρίζει το πλήθος, είναι ένα στοιχείο παρακμής και εκφυλισμού που μέχρι σήμερα συντρίβει κάθε έννοια Εθνικής Αξιοπρεπείας και για το οποίο θα είναι πολύ αυστηρός ο ιστορικός του μέλλοντος. Το παρήγορο όμως είναι ότι ο νέο-ραγιαδισμός δύναται να τσακιστεί εντός ενός 24ώρου, με την προϋπόθεση ότι την εξουσία θα αναλάβουν Έλληνες Εθνικιστές με υψηλή την αίσθηση του Καθήκοντος απέναντι της Πατρίδος και όχι φοφοδεείς, προσκυνημένοι νέο-ραγιαδες, εβραίοι στο φρόνημα ή (και) στην καταγωγή...

"Τραβήξτε τον δρόμο σας!

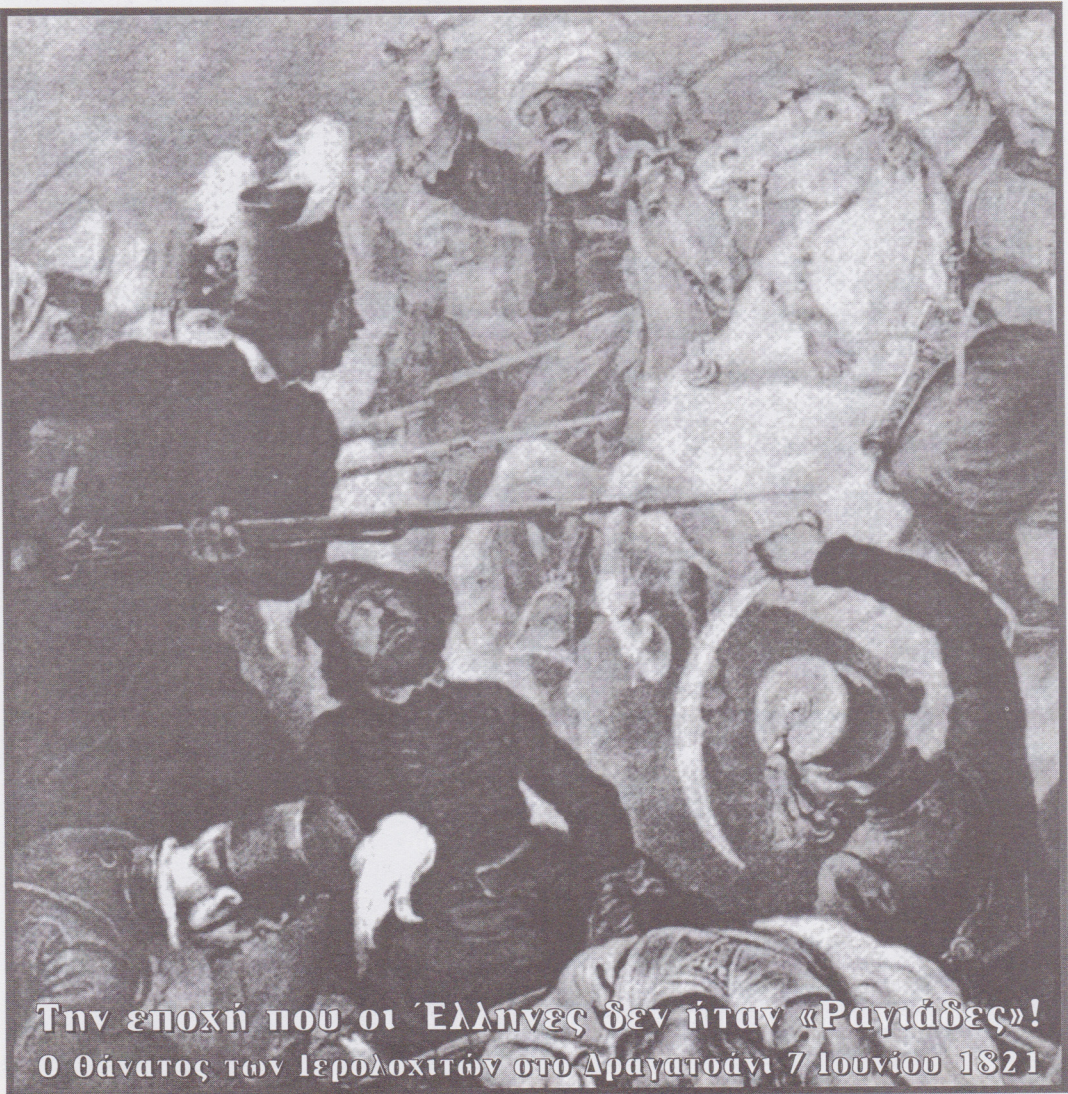
Κι αφήστε λαό και λαούς να τραβήξουν τον δικό τους! -δρόμο σκοτεινό, αλήθεια, όπου μήτε Μια ελπίδα δε λαμπυρίζει πια!

Ας κυριαρχεί ο μπακάλης εκεί που παν ό,τι λάμπει ακόμα -είναι χρυσός μπακαλίστικος! Ο καιρός των βασιλιάδων πέρασε πια: ό,τι σήμερα ονομάζεται λαός δεν του αξίζει να έχει βασιλιά.

Μα για δείτε, αλήθεια, πόσο οι σημερινοί αυτοί λαοί φέρνονται όπως οι ίδιοι οι μπακάληδες: μαζεύουνε και τα μικρότερα οφέλη ακόμα μέσα από τα σκουπίδια!"

"...Γιατί, αδελφοί μου: το Άριστο πρέπει να κυριαρχήσει, το Άριστο θέλει να κυριαρχήσει! Κι όπου η διδασκαλία λέει άλλα, εκεί - λείπει το Άριστο".

Φρειδερίκος Νίτσε - "Τάδε έφη Ζαρατούστρας"

**Την εποχή που οι Έλληνες δεν ήταν «Ραγιάδες»!
Ο θάνατος των Ιερολοχιτών στο Δραγατσάνι 7 Ιουνίου 1821**

ΤΟ ΘΕΙΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΤΥΡΤΑΙΟΥ

Μα είστε απ' το γένος του ανίκητου Ηρακλή,
Κουράγιο! Ακόμα ο Δίας δεν απέστρεψε
το πρόσωπό του από εμάς
μην τρέμετε, μην φοβάστε το πλήθος των εχθρών,
αλλά ο καθένας κρατώντας την ασπίδα του
ας προχωρήσει κατευθείαν στην πρώτη γραμμή,
μισώντας τη ζωή του και έχοντας γι' αγαπημένες
τις μαύρες του θανάτου Μοίρες
εξίσου με το φως του ήλιου.
Ξέρετε του Άρη του πολυδάκρυτου τα ολέθρια έργα,
και καλά μάθατε την οργή του σκληρού πολέμου.
Βρεθήκατε και διωγμένοι και διώκτες,
νέοι και τα δύο τα χορτάσατε.
Όσοι τολμούν να μένουν ο ένας πλάι στον άλλον
και να προχωρούν σε μάχη σώμα με σώμα
και στην πρώτη γραμμή,
πιο σπάνια πεθαίνουν, και σώζουν το λαό πιο πίσω
των αντρών που δειλιάζουν
χάνεται κάθε αντρείοσύνη.

Απόσπασμα πολεμικής ελεγείας του Τυρταίου

Οσο και αν φαίνεται σε πολλούς η σπαρτιατική ζωή παράδοση και συνυφασμένη προς την εποχή εκείνη και μόνο, εν τούτοις η ιδέα Σπάρτη, η οποία πληροί ολόκληρη την ύπαρξη των πολιτών της μέσα σε εκείνο το φυλετικό κράτος στο οποίο τείνουν τα πάντα, είναι κάτι το αθάνατο διότι έχει βαθιές ρίζες εντός της ανθρώπινης φύσεως. Διατηρεί την αλήθεια και την αξία της και όταν ακόμη ενσωματώνεται σε ολόκληρο το χαρακτήρα της ζωής του λαού αυτού και έτσι φαίνεται στους νεότερους σαν μονομέρεια. Στην ιδέα της Σπάρτης, όπως αυτή παρεδόθη στην αιωνιότητα δια των στίχων του Τυρταίου, διέιδε ο Πλάτων ένα από τα μόνιμα θεμέλια παντός πολιτειακού πολιτισμού.

Στις ελεγείες του Τυρταίου εξακολουθεί να ζει η πολιτική βούληση η οποία κατέστησε τη Σπάρτη μεγάλη. Το γεγονός ότι αυτά τα πνευματικά ιδεώδη της Σπάρτης τα έλαβε μέσω της ποίησης είναι ισχυρότερη απόδειξη ότι αυτά υπερβαίνουν κατά πολύ τα χρονικά όρια της ιστορικής διάρκειάς της και διατηρούνται μέχρι σήμερα.

Το μέγεθος των απαιτήσεων, τις οποίες απευθύνει προς την προθυμία των πολιτών για θυσία και έντονο ενδιαφέρον για τα κοινά, δικαιολογείται βέβαια από την κρισιμότητα των στιγμών εκείνων τις οποίες ο ποιητής υψώνει τη φωνή του: η κατάσταση ανάγκης της Σπάρτης κατά τους Μεσσηνιακούς πολέμους. Αλλά τα ποιήματα του Τυρταίου δεν θα ήταν οι επί αιώνες μάρτυρες του πολιτειακού φρονήματος της Σπάρτης, εάν δεν είχε αποτυπωθεί σε αυτά το πνεύμα της Σπάρτης κατά τρόπο απόλυτο και υπερχρονικό. Οι κανόνες οι οποίοι επιβάλλονται στη σκέψη και τη πράξη των Σπαρτιατών δεν είναι

παροδικές λόγω των απαιτήσεων της πολεμικής περιόδου, αλλά έχουν γίνει το θεμέλιο ολόκληρου του κόσμου της Σπάρτης. Πουθενά αλλού στην αρχαία ελληνική ποίηση δεν είναι τόσο σαφής και φανερή η άμεση γέννηση της ποιητικής δημιουργίας από τη ζωή της πραγματικής κοινότητας, όσο εδώ.

Ο Τυρταίος δεν είναι ποιητική προσωπικότητα με τη δική μας έννοια. Ομιλεί εν ονόματι του συνόλου, αναγγέλλει αυτό το οποίο μετά βεβαιότητας πιστεύει το σύνολο των Σπαρτιατών. Ως εκ τούτου ο ποιητής ομιλεί συχνά στο πρώτο πληθυντικό πρόσωπο: ας αγωνισθώμεν, ας αποθά-

ωμεν. Αλλά και εκεί ακόμη όπου λέει "εγώ", δεν πρόκειται για το υποκειμενικό του Εγώ, ούτε πάλι για το Εγώ του στρατιωτικού ηγέτη, αλλά για το καθολικώς ισχύον Εγώ της "κοινής της πατρίδος φωνής".

Ο μύθος θέλει τον Τυρταίο απεσταλμένο του Απόλλωνος. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει ευστοχώτερη έκφραση του θαυμαστού γεγονότος, ότι κατά την κρίσιμη ώρα της ανάγκης, στην οποία η

παρουσία του πνευματικού ηγέτη ήταν απαραίτητη, αυτός ευρέθη πράγματι, για να δώσει για πρώτη φορά την οριστική ποιητική μορφή στο νέο είδος της πολιτικής αρετής.

Το περιεχόμενο των ελεγείων του Τυρταίου έχει ληφθεί από την ζωή των ανθρώπων, προς τους οποίους και δίδει συμβουλές. Το ύφος της ποιητικής εκφράσεως παραμένει πιστό στο ομηρικό έπος. Ο Τυρταίος δανείζεται από τον Όμηρο όχι μόνο το γλωσσικό υλικό, δηλαδή μεμονωμένες λέξεις ή συνδυασμούς λέξεων, αλλά πολλές

φορές ολόκληρα τμήματα στίχων από περιγραφές μαχών της Ιλιάδος. Εν τούτοις εάν αφαιρέσουμε από τα ποιήματά του ότι παρέλαβε από τον Όμηρο σε γλωσσικά στοιχεία, στίχους και διανοήματα η πραγματική πρωτοτυπία και γνησιότητα των ποιημάτων του αυξάνει εφ' όσον κατανοήσουμε σαφώς πως ο Τυρταίος πέρα του πανάρχαιου ηρωικού ιδεώδους, θέτει μια εντελώς νέα ηθικοπολιτική αυθεντία, η οποία καθιστά τα ποιήματά του κάτι εντελώς νέο: η νέα αυτή αυθεντία είναι η ιδέα της κοινότητας της πόλεως, η οποία αποτελεί τον φορέα όλων των επιμέρους ατόμων και χάριν της οποίας όλοι ζουν και αποθνήσκουν. Το Ομηρικό ιδεώδες της ηρωικής αρετής μεταπλάσσεται εις τον ηρωισμό της αγάπης προς την πατρίδα και με το πνεύμα αυτό διαποτίζεται ο ποιητής το σύνολο των πολιτών. Όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Werner Jaeger "θέλει να δημιουργήσει ένα λαό, εν ολόκληρον κράτος ηρώων. Ο θάνατος είναι ωραίο πράγμα, όταν ο άνθρωπος τον υφίσταται ως ήρωας· τον υφίσταται δε ως ήρωας, όταν πίπτει υπέρ της πατρίδος του. Μόνον αυτή η σκέψις δίδει εις την απωλειάν του το υψηλόν νόημα της θυσίας του ατομικού χάριν ενός υψηλότερου αγαθού."

Εκκινώντας από όλα τα υψηλά ιδεώδη της παλαιάς ελληνικής αριστοκρατίας προβάλλει ο ίδιος ως ο

αληθής προφήτης της νέας αυστηρής αντιλήψεως περί πολίτου:

*"εν και μόνον μέτρον της αληθούς αρετής
υπάρχει, τούτο δε είναι το κράτος και ότι το
ωφελεί ή το βλάπτει".*

*"αυτός που πέφτοντας στην πρώτη γραμμή
χάνει την ακριβή ζωή του,
δοξάζοντας την πόλη, τον λαό
και τον πατέρα του,
λαβαίνοντας χτυπήματα πολλά στο στήθος,
στην ασπίδα την αφαλωτή,
στον θώρακα μπροστά.*

*Αυτόν όλοι μαζί, γέροι και νέοι, τον θρηγούν
κι ολάκερη η πόλη θλίβεται
με τον πικρό καημό του
ο τάφος και τα παιδιά του
τιμημένα στους ανθρώπους
και τα παιδιά των παιδιών
και όλοι η γενιά ξοπίσω.*

*Ποτέ η λαμπρή δόξα
και το όνομά του δεν χάνεται,
Μα αν και είναι κάτω από τη γη,
γίνετ' αθάνατος, ..."*

Εδώ ο Τυρταίος μας δίδει την διαφορά της δόξας του ομηρικού ηρώου έναντι της δόξας του απλού μαχητού της Σπάρτης, η οποία είναι τόσο βαθιά

ριζωμένη στην κοινότητα των πολιτών του κράτους όπως βλέπουμε στους παραπάνω στίχους. Η φυλετική κοινότητα η οποία στη Σπάρτη επιβάλλει τόσες δεσμευτικές υποχρεώσεις στα μέλη της καθίσταται και η δότηρα όλων των ιδεωδών τιμών.

Τούτο εγγυάται πλέον η πόλις· εντός της κοινότητας αυτής, η οποία διαρκεί πολύ περισσότερο από το εφήμερο άτομο, η φήμη του ήρωος είναι απολύτως ασφαλής. Ο πολίτης επιτυγχάνει την τελειώσή του, όταν η κοινότητα, χάριν της οποίας απέθανε η έζησε, διατηρεί την ανάμνηση του. Τον πεσόντα στον πόλεμο ήρωα θέτει προστατευτικός στο κέντρο της κοινότητας, προβάλλει όμως και αυτόν που επιστρέφει στην πατρίδα νικητής.

*"Κι αν γλιτώσει τον όλεθρο
του πολύπικρου θανάτου
και νικητής κερδίσει τη λαμπρή
δόξα των όπλων,
όλοι τον τιμούν, εξίσου νέοι γέροι,
κι αφού γευτεί πολλές χαρές,
πηγαίνει στον Άδη·
όσο γερνάει, ξεχωρίζει στους πολίτες
και κανείς
δεν θέλει να του στερήσει τον σεβασμό
και το δίκιο του·
όλοι εξίσου, οι νέοι συνομήλικοί
του και οι γέροι,
του κάνουν τόπο να καθίσει."*

Στο στενό κύκλο της κοινότητας της παλαιάς ελληνικής Πόλεως τα παραπάνω δεν αποτελούν μόνο ωραία λόγια. Το κράτος μπορεί να είναι μικρό αλλά περιέχει στην ουσία του ένα ηρωικό στοιχείο και συγχρόνως κάτι το γνήσια ανθρώπινο.

Για όλη την αρχαιότητα και τον ελληνικό κόσμο ο ήρωας αποτελεί τον υψηλότερο τύπο ανθρώπινης υπάρξεως.

Αυτή η θεμελίωση της νέας αρετής του πολίτη υπέρ του γενικού καλού δεν αποτελεί μέσα στην ελληνική σκέψη ένα ωφελιμισμό υλικής φύσεως, αλλά αντιθέτως αυτό το γενικό, η Πόλις, ίσταται επί θρησκευτικού εδάφους. Το νέο αυτό πολιτικό ιδεώδες της αρετής αποτελεί εν αντιδιαστολή προς την αρετή του έπους την έκφραση μιας νέας θρησκευτικής αντιλήψεως του ανθρώπου. Το κράτος καθί-

σταται ένα είδος επιτομής όλων των ανθρώπινων και θείων πραγμάτων.

Ο Τυρταίος δεν είναι οπισθοδρομικός. Προσπαθεί να τοποθετήσει στη θέση της Ηθικής των ευγενών την Ηθική της Πολιτείας και αγωνίζεται για την πλήρη ένταξη του πολίτη σαν πολεμιστή μέσα στην κοινότητα, όλα αυτά πρέπει να τα ονομάσουμε μάλλον επαναστατικά. Ο Jaeger γράφει: "ο Τυρταίος επλήρωσε τας ψυχάς των συμπολιτών του με τας νέας περί κοινότητος ιδέας, το δε ηρωικόν πνεύμα, το οποίον εδίδαξεν, έδωσε εις την Σπάρτην την ηρωικήν αυτής φυσιογνωμίαν. Ως ο Παιδαγωγός της ηρωικής περί κράτους ιδέας υπερέβη ταχέως τα σπαρτιατικά όρια."

Οι στίχοι του Τυρταίου αναγράφονται διαρκώς στις επιτύμβιες στήλες των Αθηνών κατά τον 4ο αιώνα και οι αττικοί ρήτορες τον απαγγέλλουν διαρκώς με την συνοδεία αυλού στα συμπόσια. Ο δε Πλάτων λαμβάνει αυτόν σαν πρότυπο, όταν καθορίζει τη θέση της τάξεως των πολεμιστών στην ιδανική πολιτεία και διακηρύσσει να τιμάται ο πολεμιστής περισσότερο από τον ολυμπιονίκη. Στους "Νόμους" λέγει, ότι ακόμα και στον 4ο αιώνα ο Τυρταίος εξακολουθεί να αποτελεί για τη Σπάρτη την ύψιστη αποκάλυψη του δωρικού πολιτειακού πνεύματος, το οποίο καθορίζει τους στόχους της Αγωγής των πολιτών: την πολεμική αρετή.

*"...γιατί ο άντρας δεν γίνεται γενναίος στον πόλεμο, αν δεν αντέξει να δει των σκοτωμένων τα αίματα και δεν χιμάει στους εχθρούς, κοντά τους στέκοντας.
Αυτή είναι η αρετή, αυτό είναι το καλύτερο και ομορφότερο βραβείο για άντρα νέο να κερδίσει.
Κοινό καλό είναι αυτό για την πόλη και όλο τον λαό,
ο άντρας που προχωρά και μένει στην πρώτη γραμμή σταθερά και ξεχνά εντελώς την ατιμωτική υποχώρηση, δείχνοντας ψυχή και καρδιά ατρόμητη και δίνει κουράγιο στον διπλανό του με τα λόγια, κοντά του μένοντας· τούτος ο άντρας γίνεται αντρειωμένος στον πόλεμο."*

Μελετώντας την Ελληνική ιστορία και παρακολουθώντας την πορεία της, δυνάμεθα να απεικονίσωμεν ταύτην ως δύο παραλλήλους ευθείας, ένθα εις την μεν μία εκφράζεται το Μεγαλείον εις δε την άλλην η αθλιότης. Πάντοτε πλάι σε ένα Λεωνίδα θα υπάρχει κάποιος Εφιάλτης, δίπλα από Ηρωες-Αξιωματικούς θα υπάρχουν υπουργοί που θα ομιλούν για φαινόμενα vertigo και διαταραχάς του προσανατολισμού εις τον χώρο.

Ενίστε και ενάντια στον φυσικό νόμο, οι δύο ευθείες τέμνονται. Αποτέλεσμα του γεγονότος τούτου είναι εις το σημείον της τομής να παραταχθή ον παράξενον, διαθέτον τας ανωτέρω αντιθέτους ιδιότητας, δυνάμενον να τας εκφράσει κατά την διάρκειαν του βίου, αναλόγως των αντικειμενικόν συνθηκών. Τοιούτο γεγονός συνέβη εις τας Αθήνας το 452 π.Χ., επακόλουθον του οποίου ήτο η εμφάνισις του φαινομένου:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ

Ο Αλκιβιάδης κατήγετο από πλούσιαν ευυπόληπτον οικογένεια. Ο πατήρ του, ο Κλεινίας με πολεμικό πλοίο που είχε ο ίδιος εξοπλίσει, πολέμησε γενναία στην ναυμαχία του Αρτεμισίου και αργότερα σκοτώθηκε στην μάχη της Κορώνειας-ήταν απόγονος του Αίαντα. Από το σόι της μητέρας του Δεινομάχης, ήταν Αλκμαιωνίδης. Μετά τον θάνατο του Κλεινία, ορίσθησαν επίτροποι του Αλκιβιάδη, οι υιοί του Ξανθίππου, Περικλής και Αρίφρων, που ήσαν και συγγενείς του. Η ομορφιά του Αλκιβιάδη, σε όλα τα στάδια της ζωής του(παιδί-έφηβος-άνδρας) ήταν εξαιρετική και τον έκανε γλυκό και αξιαγάπητο. Η φιλοδοξία του για τα πρωτεία φάνηκε από την παιδική του ηλικία. Θα αναφέρουμε δύο περιστατικά από τα πολλά που συνέβησαν.

Κάποτε πάλευε με ένα άλλο παιδί που τον έφερε σε δύσκολη θέση. Ο Αλκιβιάδης τον δάγκωσε. Ο αντίπαλός του τον άφησε και είπε: "Ο Αλκιβιάδης δαγκώνει σαν γυναίκα". Αμέσως ο Αλκιβιάδης απάντησε: "Ο Αλκιβιάδης δαγκώνει σαν λιοντάρι".

Όταν άρχισε να μορφώνεται, στους άλλους δασκάλους ήταν υπάκουος και φιλομαθής, στον δάσκαλο όμως που δίδασκε τον αυλόν αντιδρούσε, λέγοντας ότι: "Όταν φυσάς τον αυλόν, χαλάς το σχήμα και την μορφή του προσώπου σου και δεν μπορείς ούτε να ομιλήσεις ή να τραγουδήσεις, ούτε και οι φίλοι σου να σε αναγνωρίσουν. Τον θεωρούσε δε τον αυλόν όργανον άξιον μόνον διά τα παιδιά των αξέστων Βοιωτών που δεν ξέρουν να ομιλούν. Κατάφερε δε να παρασύρει και τα άλλα παιδιά με το μέρος του. Το αποτέλεσμα ήταν να διαγραφεί από τις ασχολίες που ταίριαζαν σε ελεύθερους ανθρώπους και να ευτελιστή εντελώς η τέχνη του αυλού. Όταν πέρασε την παιδική ηλικία, επισκέφθηκε ένα γραμματοδιδάσκαλο και του ζήτησε ένα βιβλίο του Ομήρου. Όταν ο δάσκαλος εκείνος του είπε πως δεν έχει κανένα βιβλίο του Ομήρου, ο Αλκιβιάδης του κατάφερε μια γροθιά και έφυγε.

Κάποτε θέλοντας να επισκεφθή τον Περικλή, έφτασε μέχρι την πόρτα του. Όταν τον πληροφορήσαν ότι δεν μπορεί να τον δεχθή ο Περικλής, διότι ετοιμάζει απολογία των πεπραγμένων του προς τους Αθηναίους, ο Αλκιβιάδης είπε: "Δεν θα ήταν όμως καλύτερα, να σκέφτεται ο Περικλής πώς να μη δώσει λόγο στους Αθηναίους. Ανήλικος ακόμη, έλαβε μέρος στην εκστρατεία των Αθηναίων στην Ποτιδάια. Έμενε δε στην ίδια σκηνή με τον Σωκράτη και τον βοηθούσε στις μάχες. Σε μία σφοδρή μάχη πολέμησαν και οι δύο με ηρωισμό, τραυματίστηκε ο Αλκιβιάδης και ο Σωκρά-

της στάθηκε μπροστά του και τον υπερασπίστηκε, τον έσωσε δε από βέβαιο θάνατο. Μερικά χρόνια αργότερα στην μάχη του Δηλίου, κατά την υποχώρησιν των Αθηναίων, ο Αλκιβιάδης βρισκόταν ανάμεσα στους ιππείς, βλέποντας δε τον Σωκράτη να υποχωρεί πεζός με μικρή ομάδα οπλιτών, του συμπαραστάθηκε μένοντας πλάι του και αποκρούοντας τις επιθέσεις των εχθρών, μέχρι να βρεθούν σε ασφαλές έδαφος.

Επεισοδιακός ήταν ο γάμος του με την Ιππαρέτη, την κόρη του Ιππόνικου. Μια μέρα ο Αλκιβιάδης συνάντησε τον Ιππόνικο, άνθρωπο με φήμη και κύρος και του έδωσε μια γροθιά. Τον χτύπησε δε, όχι πάνω στον θυμό του ή επειδή είχαν κάποια διαφορά, αλλά για να διασκεδάσει με τους φίλους του. Η αισχροή του πράξις προκάλεσε την μίσην των Αθηναίων. Ο Αλκιβιάδης την άλλη μέρα πρωί-πρωί πήγε στο σπίτι του Ιππόνικου, παρουσιάστηκε μπροστά του, έβγαλε το ιμάτιό του και του πρότεινε για τιμωρία να τον μαστιγώσει. Ο Ιππόνικος τότε τον συγχώρεσε και ξέχασε τον θυμό του, δίνοντας του την κόρη του Ιππαρέτη, την οποίαν προίκισε με 10 τάλαντα. Όταν δε η Ιππαρέτη γέννησε υιόν, ο Αλκιβιάδης με εκβιαστικό τέχνασμα, ανάγκασε τον αδελφό της Καλλία, να του δώσει άλλα 10 τάλαν-

να.

Ο Αλκιβιάδης είχε έναν καταπληκτικά μεγαλόσωμο και όμορφο σκύλο, του οποίου κάποτε έκοψε την ουρά. Όταν οι φίλοι του, του είπαν ότι όλος ο κόσμος πειράχτηκε και τον κατηγορεί γι' αυτήν του την πράξη, απάντησε: "Έγινε αυτό που ζητούσα. Διότι αυτό ήθελα να συζητούν οι Αθηναίοι για μένα, για να μη συζητούν τίποτα χειρότερο".

Ξακουστός έγινε και για τα άλογα που έτρεφε και το πλήθος των αρμάτων που είχε. Στους Ολυμπιακούς αγώνες έλαβε μέρος με επτά άρματα και πήρε, όπως αναφέρει ο Θουκυδίδης και ο Ευριπίδης, την πρώτη, δεύτερη, τρίτη και τέταρτη νίκη. Στην αρματοδρομία νικητής δεν εστέφετο ο Ηνίοχος, αλλά ο ιδιοκτήτης του άρματος. Πολλές πόλεις της Ελλάδος τον ετίμησαν, ιδίως δε οι Εφέσιοι, οι Χιώτες και οι Λέσβιοι του έδωσαν πλούσια δώρα δια την μεγάλη επιτυχία του.

Η αγάπη του Σωκράτη προς αυτόν, ήταν η απόδειξη της αρετής και της ευφυΐας του νέου. Η καλή του φύση τον έσπρωξε να αναγνωρίσει τον Σωκράτη και να συνδεθεί μαζί του, αφού έκανε πέρα τους πλουσί-

ους και ενδόξους θαυμαστάς του. Τα λόγια του Σωκράτη ασκούσαν κριτική στα ψυχικά ελαττώματα του Αλκιβιάδη και προσπαθούσαν να διώξουν από μέσα του την μαιοδοξία και την ανόητη υπερηφάνεια.

Μερικές φορές όμως οι κόλακες τον παρέσυραν και διήγε έτσι ακόλαστη ζωή με ξετσίπωτα μεθύσια και έξαλλους έρωτες. Στην επιχρυσωμένη ασπίδα του δεν είχε τα εμβλήματα των προγόνων του, αλλά τον έρωτα να κρατά κεραυνόν. Τα καμώματα αυτά και οι αλλόκοτες πράξεις του προξενούσαν στους επισήμους Αθηναίους, όχι μόνον την αηδία και την αποστροφή, αλλά και τον φόβο. Η απλοχερία του προς την πόλη, που έφτανε την υπερβολή, η καταγωγή του, η ρητορική του ικανότητα, η ομορφιά και η ρώμη του που συνοδεύονταν από την εμπειρία του πολέμου και την αντρείοσύνη, έκαναν τους απλούς Αθηναίους, να συγχωρούν τα σφάλματά του και να τα κρίνουν με επιείκεια, χαρακτηρίζοντάς τα, πότε ως παιδικές επιπολαιότητες και πότε ως φιλοδοξίες. Ο Αριστοφάνης ερμήνευσε σωστά τα συναισθήματα του απλού λαού όταν είπε: "Και τον αγαπάει και τον μισεί, πάντως να τον χάσει δεν θέλει".

Ο αλλοπρόσαλλος χαρακτήρας του με τις αντιφάσεις και την αστάθεια που τον συνόδευαν ανάγκασαν τον Αρχέστρατο να ειπεί: "Η Ελλάδα θα ήταν αδύνατο να υποφέρει δύο Αλκιβιάδιδες". Κάποια μέρα που ο Αλκιβιάδης ήταν στις δόξες του και βγαίνοντας από την Συνέλευση οι Αθηναίοι τον συνόδευαν σαν θριαμβευτή, συναντήθηκε με τον Τίμωνα τον Μισάνθρωπο. Ο Τίμων, δεν τον προσπέρασε αλλά στάθηκε μπροστά του, τον αγκάλιασε και του ειπέ: "Χαίρομαι που σε γνωρίζω Αλκιβιάδη, εσένα που θα γίνης ο αίτιος τόσων συμφορών για τους Αθηναίους". Μερικοί Αθηναίοι γέλασαν, άλλοι βλαστήμησάν, πολλοί όμως προβληματίστησαν.

Την εποχή εκείνη παρουσιάζεται στο πολιτικό προσκήνιο κάποιοι Υπέμβολος από τον δήμο των Περιθειδών. Ο Θουκυδίδης των θεωρεί κατωτέρας στάθμης άνθρωπο, που έδινε υλικό εις τους κωμωδιογράφους για σάτιρες. Εκείνος όμως λίγο νοιαζόταν για την γνώμη που είχαν οι άλλοι για τον εαυτό του. Κατάφερε δε να πείση τον αθηναϊκό λαό να ενεργήσει οστρακοφορία. Υπολόγιζε με την πραξίν του αυτή ότι θα έβαζε τέλος εις την δόξαν και δύναμι του Αλκιβιάδου, εξορίζοντάς τον. Ο Αλκιβιάδης όμως συνεννοήθηκε με τον άλλον μεγάλο σε δύναμη και δόξα Αθηναίο της εποχής εκείνης, τον στρατηγόν Νικίαν, ένωσαν τις πολιτικές τους παρατάξεις και έστρεψαν την ψηφοφορία εναντίον του Υπεμβόλου. Με αποτέλεσμα να εξοριστεί τελικώς ο Υπέμβολος, γεγονός που ούτε να διανοηθεί δεν μπορούσε. Ήταν δε εκείνη η οστρακοφορία, η μοναδική κατά την οποίαν δεν εξορίσθη κάποιος μεγάλος πολιτικός, αλλά ένας τιποτένιος και ασήμαντος άνθρωπος.

Όταν υποστήριξε το ψήφισμα διά την σφαγή των Μηλιών, κατηγορήθηκε για απανθρωπία. Όταν πήρε μία από τις αιχμάλωτες γυναίκες της Μήλου, έμεινε μαζί της και απέκτησε ένα παιδία με αυτήν, επαινέθηκε για φιλανθρωπία.

Ο Αλκιβιάδης ήταν πρόξενος των Σπαρτιατών στην Αθήνα και περιποιήθηκε πολύ τους Σπαρτιάτες στρατιώτες που αιχμαλωτίστηκαν στην Πύλο. Ο Νικίας όμως, με δικές του ενέργειες, πέτυχε την ειρήνη και έστειλε πίσω στην Σπάρτη τους αιχμαλώτους. Δια τούτου οι Σπαρτιάτες τον μεν Αλκιβιάδη αγαπούσαν, τον δε Νικία τον λάτρευαν. Όλοι δε οι Έλληνες έλεγαν ότι ο Νικίας σταμάτησε τον πόλεμο που άρχισε ο Περικλής, του είχαν μεγάλη εκτίμησι και προς τιμήν του ονόμασαν την ειρήνη Νικίειο. Αυτό ο Αλκιβιάδης δεν το άντεχε και, από ζήλια, σκεπτόταν τι να πράξει, ώστε να ακυρωθεί η συνθήκη ειρήνης. Δεν άργησε να βρει την ευκαιρία.

Ο αδελφοκτόνος πόλεμος

Όταν ήρθε στην Αθήνα πρεσβεία των Σπαρτιατών, εξουσιοδοτημένη εν λευκώ, με πολύ φιλικές προτάσεις ειρήνης, ο Αλκιβιάδης με δόλια τεχνάσματα εξαπάτησε τους πρεσβευτάς και στην συνέλευση του δήμου, αναιρώντας αυτά που είχε συμφωνήσει με τους Σπαρτιάτες κατάφερε να εξαργιώσει τους βουλευτές και τους Αθηναίους πολίτες, εναντίον των πρεσβευτών. Αποτέλεσμα τούτου ήτο οι Σπαρτιάτες να εκδιωχθούν κακήν-κακώς και να τεθή τέρμα εις την ειρήνη.

Μεγάλη συμφορά διά την Ελλάδα, οι ενέργειες αυτές του Αλκιβιάδη, διότι ξανάρχισε ο αδελφοκτόνος πόλεμος. Ο Αλκιβιάδης εξελέγη στρατηγός και κατάφερε να φέρη τους Αργείους-Μαντινείς-Ηλείους και Πατρινοί εις την Αθηναϊκή συμμαχία. Βέβαια κανένας δεν μπορεί να επαινέσει τα μέσα που μεταχειρίστηκε για να το κατορθώσει, πάντως το κατορθώμα του ήταν μεγάλο. Διότι διέσπασε και τράνταξε σχεδόν ολόκληρη την Πελοπόννησο και μέσα σε μία μέρα κατάφερε να συγκεντρώσει στην Μαντινεία έναν τόσο μεγάλο στρατό και να τον στρέψει εναντίον των Σπαρτιατών. Μετέφερε δε έτσι την εστία πολέμου πολύ μακριά από την Αθήνα.

Οι Αθηναίοι από παλιά είχαν βλέψεις για την Σικελία. Τους συγκρατούσε όμως ο Περικλής, ο οποίος τους είχε αφήσει παρακαταθήκη να μη επιχειρούν μεγάλες υπερπόντιες εκστρατείες. Την επιθυμία αυτή των Αθηναίων πυρπόλησε ο Αλκιβιάδης και κατάφερε να τους πείσει να πραγματοποιηθεί αυτή η επιχείρησις. Ενώ όμως αντικειμενικός σκοπός των Αθηναίων ήταν η κατάκτησις μόνο της Σικελίας, ο Αλκιβιάδης είχε άλλα σχέδια. Θεωρούσε την κατάκτησιν της Σικελίας ως την πρώτη πράξη. Ονειρευόταν μετά την Σικελίαν, συνέχιση των πολεμικών επιχειρήσεων και κατάκτηση της Καρχηδόνας, της Λιβύης, της Ιταλίας και της Πελοποννήσου. Μεγαλεπήβολα σχέδια που εάν επραγματοποιούντο, πιθανότατα θα επήρχετο μεταβολή της ροής της ιστορίας. Σχέδια με πολλές πιθανότητες πραγματοποίησεως εάν κρίνουμε από την στρατηγική μεγαλοφυΐα που διέθετε ο Αλκιβιάδης.

Οι Αθηναίοι εκλέγουν στρατηγούς για την εκστρατεία, τον Αλκιβιάδη, τον Νικία (παρά την θέλησίν του) και τον Λάμαχον. Αμέσως δε αρχίζουν και οι προετοιμασίες. Την θεωρεί πολύ επικίνδυνη επιχείρησις. Προσπαθεί να τους συνετίση, λέγοντας πως οι Καρχηδόνιοι με πολύ στρατό και στόλο δεν κατάφεραν αυτό που επιχειρούμε εμείς με πολύ μικρότερες

στρατιωτικές δυνάμεις. Ο Σωκράτης και ο αστρολόγος Μέτων ομολογούν ότι δεν προσδοκούν τίποτε καλό για την πόλι από αυτή την εκστρατεία. Η προετοιμασία έχει ολοκληρωθή. Οι Αθηναίοι με τους συμμάχους τους είναι έτοιμοι να ξεκινήσουν. Τότε συμβαίνει ένα γεγονός που συνταράσσει την Αθήνα. Κάποιο βράδυ άγνωστοι σπάνε τις στήλες του Ερμή. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του Αλκιβιάδου παρουσιάζουν ψευδομάρτυρες, μετοίκους και δούλους και τον κατηγορούν ότι αυτός με τους φίλους του έκανε την ανόσια πράξη και επιπλέον επεδώθησαν εις διακωμώδησιν των Ελευσινίων Μυστηρίων. Οι κατηγορούμενοι προσάγονται στο δικαστήριο. Ο Αλκιβιάδης δεν δέχεται την κατηγορία. Οι αντίπαλοί του, βλέποντας ότι ο στρατός και μεγάλος μέρος του λαού δικάζεται ευμενώς προς τον Αλκιβιάδη και ότι η απόφασι του δικαστηρίου θα είναι αθωωτική, προσπαθούν να πετύχουν αναβολή. Ο Αλκιβιάδης, καταλαβαίνοντας το ύπουλο σχέδιο των αντιπάλων του, επιμένει ότι πρέπει να ολοκληρωθή η δίκη. Τελικά οι πολιτικοί του αντίπαλοι, με ένα οικονομικό τέχνασμα τον αναγκάζουν να ξεκινήσει την εκστρατεία με την κατηγορία να παραμένει μετέωρος.

Ξεκινά με 140 πολεμικά πλοία και 6500 οπλίτες. Με την εισβολή στην Ιταλία καταλαμβάνει το Ρήγιον. Εν συνεχεία τραβά με τον στόλο για την Σικελία και κυριεύει την Κατάνη. Δεν πρόφτασε όμως να κάμη κάτι άλλο. Τα πολιτικά πράγματα στην Αθήνα έχουν αγριέψει. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του Αλκιβιάδου, επαναφέροντας τις εναντίον του κατηγορίες, έχουν ξεσηκώσει τον αθηναϊκό όχλο. Χωρίς προσχήματα και με γελοίες κατηγορίες φυλακίζουν-εξορίζουν και θανατώνουν τους φίλους και συγγενείς του. Η μανία όμως του όχλου δεν έχει τέλος. Απαιτούν την επιστροφή του Αλκιβιάδου, για να δικαστεί. Τότε οι Αθηναίοι κάνουν το πρώτο ΤΡΑΓΙΚΟ λάθος. Παίρνουν απόφαση και στέλνουν το πλοίο Σαλαμινία για να τον φέρει πίσω. Ο Αλκιβιάδης φεύγει από την Σικελία με προορισμόν την Αθήνα. Γνωρίζει ότι επιστρέφοντας εις την Αθήνα χωρίς πολιτικούς φίλους, έχει σίγουρη την θανατική καταδίκη. Οι στρατιώτες στην Σικελία δυσφορούν έντονα. Ο ενθουσιασμός και η πίστη που είχαν για την εκστρατεία υποχωρούν.

Η Σαλαμινία φθάνει στους Θουρίους. Εκεί ο Αλκιβιάδης δραπετεύει. Εν συνεχεία φθάνει στο Άργος. Εκεί ευρισκόμενος, μαθαίνοντας ότι οι Αθηναίοι τον καταδίκασαν εις θάνατον είπε: "Εγώ όμως θα τους αποδείξω ότι είμαι ζωντανός", και κάνει την κίνησι εκείνη που αιώνια τον εστιγμάτισε. Καταφεύγει εις την μεγάλην αντίπαλο πόλι την Σπάρτη. Από εκεί, αξιο-

ποιώντας την τεράστια γοητεία του και τις ικανότητές του, ανατρέπει την πορεία του Πελοποννησιακού πολέμου.

"Την προδοσία αυτή του Αλκιβιάδη δεν μπορείς να την δικαιολογήσεις ως αντίδρασι ενός ανθρώπου που καταδικάστηκε άδικα και ήθελε να εκδικηθή την πόλι του, διότι το τελικό αποτέλεσμα αυτής ήταν τραγικό. Αφανίστηκαν όλοι οι φίλοι του, οι συγγενείς του και οι σύμμαχοι που τον εμπιστεύθηκαν και συστρατεύθηκαν μαζί του εις την εκστρατείαν κατά της Σικελίας.

Με' ατράνταχτα επιχειρήματα καταφέρνει και πείθει τους Σπαρτιάτες να λάβουν ενεργό μέρος εις τον πόλεμο της Σικελίας. Στέλνεται ο ικανός στρατηγός Γύλιππος, με μικρές στρατιωτικές δυνάμεις και στόλο, συνενώνει τις σικελικές πόλεις, αναδιοργανώνει τον στρατό τους και εντός τριών ετών εκμηδενίζει όχι μόνο τους εκεί ευρισκομένους Αθηναίους και συμμάχους των, αλλά και το δεύτερο εκστρατευτικό σώμα που είχαν στείλει οι Αθηναίοι προς βοήθειαν. Περίπου 220 πολεμικά πλοία της Αθηναϊκής Συμμαχίας κατεστράφησαν και από τους 10.000 στρατιώτες, μόνο μερικές δεκάδες κατάφεραν να διασωθούν και να γυρίσουν πίσω στην Αθήνα. Ταυτόχρονα οι Σπαρτιάτες, τη προτροπή του Αλκιβιάδου, μεταφέρουν τον πόλεμο κοντά στην Αθήνα και οχυρώνουν την Δεκέλεια. Το γεγονός αυτό καταταλιπώρησε και εξουθένωσε τον πληθυσμό της Αθήνας όσο τίποτε άλλο.

Εφαρμόζοντας εις την ιδιωτική του ζωή το "σπαρτιατικώς ζην", γοητεύει και κατακτά τον λαό της Σπάρτης, κάνοντάς τον να λέγει όταν τον βλέπει: "Αυτός δεν είναι υιός του Αχιλλέα, αλλά ο ίδιος ο Αχιλλέας", όπως τον διαπαιδαγόησε ο Λυκούργος. Η Τιμαία, σύζυγος του βασιλιά Άγι, υποκύπτει εις την γοητεία του και αποκτά μαζί του υιόν, τον Λεωτυχίδη, ο οποίος για μικρό χρονικό διάστημα εβασίλευσε των Λακεδαιμονίων. Το κύρος του Αλκιβιάδου στην δημόσια ζωή της Σπάρτης έχει ανέλθει στα ύψη.

Μετά την καταστροφή των Αθηναίων στην Σικελία, τα μέλη της Αθηναϊκής Συμμαχίας ξεσηκώνονται προς αποστασία. Χιώτες, Λέσβιοι και Κυζικινιοί, τα βασικότερα μέλη της Συμμαχίας, φθάνουν στην Σπάρτη για να συζητήσουν τα σχετικά με την αποστασία τους. Οι μικρότερες πόλεις ακολουθούν το παράδειγμά τους. Απελπισία και άγχος έχουν κυριεύσει τους Αθηναίους. Ο σπαρτιατικός στόλος στέλνεται μαζί με τον Αλκιβιάδη στο Αιγαίο, για να ρυθμίσει τις νέες καταστάσεις. Ο Αλκιβιάδης καταφέρνει να κινήσει σε αποστασία και ολόκληρη την Ιωνία.

Στεφανωμένος με δόξα

Όλοι τώρα στην Σπάρτη ομολογούν ότι αιτία για όλες τις επιτυχίες τους είναι ο Αλκιβιάδης. Ο βασιλιάς Άγις, για προσωπικούς λόγους τον μισεί. Οι πιο δυνατοί και φιλόδοξοι Σπαρτιάτες αρχίζουν και ενοχλούνται από την παρουσία του. Κατορθώνουν να επικρατήσουν και πείθουν την κυβέρνησι την Σπάρτης να στείλει διαταγές στους Σπαρτιάτες στρατηγούς που βρίσκονται στην Ιωνία, να σκοτώσουν τον Αλκιβιάδη. Ο Αλκιβιάδης αντιλαμβάνεται τα συμβαίνοντα

και παίρνει μέτρα προφυλάξεως. Με την πρώτη ευκαιρία καταφεύγει στον σατράπη της Λυδίας, Τισσαφέρνη, και ζητάει άσυλο. Εκείνος ο βάρβαρος και ύπουλος μισέλληνας γοητεύεται απ' το παρουσιαστικό και τις κολακείες του Αλκιβιάδη και τον δέχεται στην Αυλή του. Ακολουθεί δε τις συμβουλές του, εφ' όσον αυτές ωφελούν τους Πέρσες και βλάπτουν τους Έλληνες.

Την εποχή εκείνη υπήρχε συνθήκη μεταξύ Σπαρτιατών και Περσών. Μεταξύ των όρων της συνθήκης

συμπεριλαμβάνετο και η υποχρέωσις του Τισσαφέρη να καταβάλλει τον μισθό των πληρωμάτων του σπαρτιατικού στόλου και να ενισχύει τον στόλο αυτόν με 150 φοινικικά πολεμικά πλοία. Εάν ο σπαρτιατικός στόλος ενισχύετο με αυτήν την δύναμι, η επικράτησις του επί του αθηναϊκού στόλου ήταν υπερβεβαία. Ο Αλκιβιάδης συμβουλεύει τον Τισσαφέρην να καθυστερεί εις την καταβολή των χρημάτων προς τα πληρώματα, ταυτόχρονα δε να ελαττώσει τους μισθούς τους. Επιπλέον ο Τισσαφέρνης δεχόμενος την συμβουλή του Αλκιβιάδου, να μη ενισχύει μία από τις δύο αντιμαχόμενες δυνάμεις τόσο, ώστε να υπερισχύσει της άλλης, αλλά να τις αφήσει ισοδύναμες για να αλληλοφθείρονται, σταματά τον φοινικικό στόλο στην Άσπενδο και τον στέλνει πίσω στην Αίγυπτο. Οι Σπαρτιάτες δυσφορούν και αγανακτούν. Οι Αθηναίοι ανακουφίζονται και χαίρονται. Και οι δύο γνωρίζουν ότι αίτιος αυτών των γεγονότων είναι ο Αλκιβιάδης. Οι Αθηναίοι στρατηγοί τον καλούν στην Σάμο, που είναι η βάση τους, να αναλάβη την διοίκηση του στόλου. Ο Αλκιβιάδης απαντά ότι δέχεται, με την προϋπόθεση οι αριστοκράτες να πάρουν την κατάσταση

στα χέρια τους και παραμερίζοντας τον αθηναϊκό λαό, διά τον οποίον δεν τρέφει καμία εκτίμησι, να σπρηχτούν στις δικές τους δυνάμεις για να σωθή η Αθήνα.

Οι ολιγαρχικοί στην Αθήνα παίρνουν θάρρος, καταλύουν το δημοκρατικό πολίτευμα και 5.000 από αυτούς παίρνουν την διοίκηση στα χέρια τους, στην πραγματικότητα όμως 400 από αυτούς ασκούν την εξουσία. Οι 400 που άρχουν στην Αθήνα, πιστεύουν ότι οι Σπαρτιάτες που συμπαθούν τα ολιγαρχικά πολιτεύματα θα τους φερθούν με μετριοπάθεια διά τούτο χαλαρώνουν τις προσπάθειές τους, σχετικά με τις πολεμικές επιχειρήσεις, παράλληλα δε παύουν να δίνουν σημασία στον Αλκιβιάδη και καταπιέζουν με φυλακίσεις και δολοφονίες, τους πολιτικούς τους αντιπάλους. Ο αθηναϊκός στρατός που βρίσκεται στην Σάμο, μαθαίνοντας τα διαδραματιζόμενα στην Αθήνα, αγανακτεί και αποφασίζει να πάρει τον στόλο και πάη στον Πειραιά. Καλεί τον Αλκιβιάδη, τον ανακηρύσσει στρατηγό και του αναθέτει την ηγεσία της επιχειρήσεως, που θα έθετε τέρμα στην εξουσία των τυράννων.

Ο Αλκιβιάδης, από περιπλανώμενος, γίνεται ξαφνικά αρχηγός και άρχοντας μίας τόσο μεγάλης στρατιωτικής δυνάμεως. Με τις ενέργειές του, εκείνες τις ώρες της εντάσεως και της οργής, αποδεικνύει την στρατιωτική και πολιτική του μεγαλοφυΐα. Γνωρίζει ότι εάν πάρει στρατό και στόλο και φύγει για τον Πειραιά θα δοθή η ευκαιρία στους αντιπάλους του, να γίνουν χωρίς μάχη, κύριοι ολόκληρης της Ιωνίας, του Ελλησπόντου και των νησιών και μετά θα άρχιζε εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των Αθηναίων, μέσα στην ίδια του την πόλη. Καταφέρνει με παρακάλια, ικεσίες, αλλά και απειλές να ηρεμήση τα οξυμένα πνεύματα. Στρατός και στόλος παραμένουν στην βάση τους.

Μεγάλη η προσφορά του Αλκιβιάδου στην περίσταση αυτή, διότι με τις ενέργειες του έσωσε την πόλι του από βεβαία καταστροφή. Εν τω μεταξύ τα πολιτικά πράγματα εις την Αθήνα αλλάζουν. Το κίνημα των 400 εκφυλίζεται και οι δημοκρατικοί με την βοήθεια των φίλων Αλκιβιάδου ανακαταλαμβάνουν την εξουσία. Ο αθηναϊκός λαός τώρα επιθυμεί και προτείνει στον Αλκιβιάδη να ξαναγυρίσει στην Αθήνα. Ο Αλκιβιάδης όμως δεν θέλει να επιστρέψει άπρακτος, αλλά στεφανωμένος με δόξα. Με λίγα πλοία λαμβάνει μέρος στην ναυμαχία της Αβύδου, την στιγμήν που ο αθηναϊκός στόλος είχε νικηθεί καταδιώκετο από τους Σπαρτιάτες και καταφέρνει να αποτρέψη την πορεία της ναυμαχίας, να καταστρέψει τον αντίπαλο στόλο και να αιχμαλωτίσει 30 εχθρικά πλοία. Εν συ-

νεχεία και με τέχνασμα παρασύρει τον Σπαρτιάτη ναύαρχο Μίνδαρο και τον σύμμαχό του σατράπη Φαρνάβαζο σε ναυμαχία μπροστά στο λιμάνι της Κυζίκου. Τους νικά όχι μόνο στην θάλασσα, αλλά αποβιβάζει στρατιωτικά τμήματα στην ξηρά και στην επακολουθήσασα μάχη τους κατατροπώνει. Ο Μίνδαρος σκοτώνεται, ο δε Φαρνάβαζος υποχωρεί. Όλα σχεδόν τα εχθρικά πλοία κυριεύονται από τους Αθηναίους. Η Κύζικος περιέρχεται στην κατοχή των Αθηναίων, οι οποίοι σταθεροποιούν την θέση τους σε όλη την περιοχή του Ελλησπόντου. Ο Φαρνάβαζος, με ισχυρές δυνάμεις πεζικού και ιππικού, επιχειρεί ανακατάληψη της Αβύδου. Ο Αλκιβιάδης, μαζί με τον στρατηγό Θράσυλλο, τους αφανίζει. Αρχίζει την πολιορκία της Χαλκηδόνος που είχε αποστατήσει και προστατεύεται από σπαρτιατική φρουρά. Ο Φαρνάβαζος και ο Σπαρτιάτης στρατηγός Ιπποκράτης αντεπιτίθενται. Ο Αλκιβιάδης τους αντιμετωπίζει και τους δύο συγχρόνως και τους διαλύει. Ο Φαρνάβαζος υποχωρεί ντροπισσμένος, ενώ ο Ιπποκράτης σκοτώνεται.

Με καταπληκτικό τέχνασμα, ο Αλκιβιάδης καταλαμβάνει την Σηλυμβρία αμαχητί. Επιτίθεται εναντίον του Βυζαντίου που έχει αποστατήσει. Γίνεται φοβε-

ρή μάχη μεταξύ Αθηναίων και Πελοποννησίων-Βοιωτών-Μεγαριτών. Χάρης στην προσωπική ανδρεία του Αλκιβιάδου, η νίκη στεφανώνει τα αθηναϊκά όπλα. Το Βυζάντιο επανέρχεται στην Αθηναϊκή Συμμαχία. Ο Αλκιβιάδης καίγεται από πόθο να γυρίσει στην πατρίδα του. Ετοιμάζει τον στόλο και ξεκινά. Τα αθηναϊκά πλοία, στολισμένα με εχθρικά λάφυρα και γεμάτα αιχμαλώτους, εισέρχονται στο λιμάνι του Πειραιά. Ο λαός παραληρεί. Αγνοεί όλους τους άλλους στρατηγούς. Τον περικυκλώνει, τον αγκαλιάζει, τον φιλά, του περνά στεφάνια στο κεφάλι. Οι Αθηναίοι γελούν μεθυσμένοι από ευτυχία, αλλά και κλαίνε. Σκέφτονται ότι αν δεν είχαν κάνει το λάθος να αφαιρέσουν την αρχηγεία απ' τον Αλκιβιάδη δεν θα είχαν χάσει ούτε την Σικελία, ούτε τίποτε άλλο απ' όσα ελπίζανε. Καταλάβαιναν ότι ενώ η αθηναϊκή κυριαρχία στην θάλασσα ήταν εντελώς χαμένη και στην στεριά δεν έφτανε πέρα απ' τα προάστιά τους, εκείνος είχε καταφέρει να αναστήσει όλα τα αξιολύπητα και άθλια λείψανά της πόλεως.

Ο Αλκιβιάδης σκέπτεται πως θα κάνει τους Αθηναίους να τον βλέπουν σαν θεό και βρίσκει τρόπο. Τα Ελευσίνια Μυστήρια, αφ' ότου οχυρώθηκε η Δεκέ-

λεια, γίνονται διά θαλάσσης. Η τελετή έχει χάσει την λαμπρότητά της και ο Αλκιβιάδης αποφασίζει να την επαναφέρει στον πατροπαράδοτο, φαντασμαγορικό τρόπον τελέσεώς της. Ο ίδιος προηγείται της πομπής, με ένοπλο τμήμα. Τα ιερά Μυστήρια τελούνται, δίχως οι αντίπαλοί του να επιχειρήσουν κάποια ενέργεια.

Αργότερα, προκαλεί τον πλήρη εξευτελισμό και την ταπεινώσι των Σπαρτιατών και του βασιλέως τους, Άγι. Ο αθηναϊκός λαός τον πλησιάζει και τον παρακινεί να πατάξει τους αντιπάλους του, να καταργήσει αποφάσεις, συνελεύσεις και νόμους, να παραμερίση τους φλύαρους που καταστρέφουν την πόλη. Εν ολίγοις, να πάρη την εξουσία στα χέρια του και να κάνη ό,τι νομίζει, χωρίς να δίνη σημασία στους συκοφάντες. Οι ισχυροί Αθηναίοι θορυβούνται. Φοβούνται ότι επίκειται δικτατορία. Διά τούτο, ταχύτατα εκτελούν τις επιθυμίες του, ετοιμάζουν τον στρατό και τον στόλον κατά τας θελήσεις του και τον εξαποστέλλουν σε νέες πολεμικές επιχειρήσεις.

Εις θάνατον

Ο Αλκιβιάδης φεύγει από τον Πειραιά και χτυπά την Άνδρο. Νικά τους Ανδριώτες και τους Λακεδαιμόνιους, αλλά την πόλη δεν μπορεί να την καταλάβη. Οι εχθροί του στην Αθήνα αρχίζουν τις συκοφαντίες. Δεν κυριέυσε την Άνδρο, όχι γιατί δεν μπορούσε, αλλά γιατί δεν προσπάθησε. Ο Αθηναϊκός λαός περιμένει να ακούση ότι υποτάχθηκαν η Χίος και η Ιωνία. Πιστεύει ότι τίποτε δεν είναι ακατόρθωτο για τον Αλκιβιάδη.

Οι οικονομικές δυσκολίες και η αδυναμία καταβολής των μισθών των πληρωμάτων, αναγκάζουν τον Αλκιβιάδη να αφήση την αρχηγία του στόλου στον στρατηγό Αντίοχο και να βγη στην Καρία προς ανεύρεση χρημάτων. Η ρητή εντολή του ήταν να αποφύγουν ναυμαχία με τους Σπαρτιάτες. Ο Αντίοχος ήταν γενναίος κυβερνήτης, αλλά κατά τα άλλα ανόητος και ακαλλιέργητος άνθρωπος. Προκάλεσε με την απερισκεψία του τον Σπαρτιάτη ναύαρχο Λύσανδρο και στην επακολουθήσασα ναυμαχία οι Αθηναίοι ηττήθησαν, ο Αντίοχος σκοτώθηκε και οι Σπαρτιάτες συνέλαβαν πολλά πλοία και αιχμαλώτους. Οι Αθηναίοι οργίζονται και κάνουν το δεύτερο ΤΡΑΓΙΚΟ λάθος. Αφαιρούν την αρχηγία από τον Αλκιβιάδη και στέλνουν άλλους στρατηγούς. Ο Αλκιβιάδης αποσύρεται. Συγκεντρώνει μισθοφόρους και πολέμα για δικό του λογαριασμό τις ανοργάνωτες ομάδες των Θρακών, απαλλάσσοντας συγχρόνως από τον φόβο των βαρβάρων τους Έλληνες που κατοικούν στις γύρω περιο-

χές. Παράλληλα βλέπει ότι οι ενέργειες των Αθηναίων στρατηγών είναι βλακώδεις και παιδαριώδεις. Πηγαίνει λοιπόν στο στρατόπεδό τους, τους συμβουλεύει, τους υποδεικνύει τα λάθη τους. Αποπέμπεται όμως σκαιώς από τον ναύαρχο Τυδέα. Η καταστροφή δεν αργεί να επέλθη.

Ο Λύσανδρος αιφνιδιάζει τους Αθηναίους, καταλαμβάνει 200 αθηναϊκά πλοία, συλλαμβάνει 3.000 αιχμαλώτους και τους σφάζει. Μόνο ο Κόνων με 8 πλοία κατορθώνει να διαφύγει. Σε λίγο κυριεύεται η Αθήνα, καίγεται ο στόλος της και γκρεμίζονται τα μακρά τείχη. Ο Λύσανδρος καταργεί την Δημοκρατία, επιβάλλει ολιγαρχικό πολίτευμα και την διοίκηση εις την Αθήνα ασκούν οι Τριάκοντα τύραννοι. Ο Αθηναϊκός λαός βυθίζεται σε απελπισία, παρ' όλα αυτά όμως ελπίζει, ότι εφ' όσον ο Αλκιβιάδης παραμένει ζωντανός, δεν θα ανεχθή την ιταμότητα των Σπαρτιατών και την βάρβαρον συμπεριφορά των τριάκοντα τυράννων. Προσβλέπει προς αυτόν με λαχτάρα. Πράγματι, ο Αλκιβιάδης φεύγει από την Βιθυνία, περνά στην Φρυγία, με σκοπό να πείση τον σατράπη Φαρνάβαζο να έρθη σε επαφή με τον βασιλέα των Περσών Αρταξέρξη. Κύριος σκοπός του είναι να πείση τον Αρταξέρξη να βοηθήση την Αθήνα να απαλλαγή από τον σπαρτιατικό ζυγό. Οι τριάκοντα τύραννοι, αλλά και οι Σπαρτιάτες, δεν αισθάνονται άνετα ούτε θεωρούν την επικρατούσα κατάσταση ασφαλή ενόσω ζει ο Αλκιβιάδης. Τον μισούν και τον φοβούνται συγχρόνως. Ο Λύσανδρος στέλνει ανθρώπους του στον Φαρνάβαζο και του διαβιβάζη την επιθυμία της Σάρτης να δολοφονηθεί ο Αλκιβιάδης. Ο Φαρνάβαζος συναινεί. Αναθέτει την διεκπεραίωση της αποστολής στον αδελφό του Βαγαίο και τον θείο του Σουσαμίθη. Ο Αλκιβιάδης συζεί με την εταίρα Τιμάνδρα σε μία μικρή πόλη της Φρυγίας. Οι επίδοξοι δολοφόνοι κάποιο βράδυ κυκλώνουν το σπίτι του και βάζουν φωτιά. Ο Αλκιβιάδης καταφέρνει να βγη έξω με τα όπλα στα χέρια του. Οι βάρβαροι δεν τολμούν να τον αντιμετωπίσουν κατά πρόσωπο. Απομακρύνονται και τον κτυπούν με τόξα και ακόντια. Ο Αλκιβιάδης τραυματίζεται θανάσιμα. Έφθασε το τέλος της ταραχώδους ζωής του. Πέφτει νεκρός.

Η Τιμάνδρα παίρνει το πτώμα του, το ντύνει με πολυτελή ενδύματα και τον κηδεύει με την λαμπρότητα και τις τιμές που επιτρέπει η κατάσταση. Περιμένουμε από το δικαστήριο της αδεκάστου και αντικειμενικής ιστορίας να κρίνη τον Αλκιβιάδη και να τον τοποθετήση εκεί που πράγματι αξίζει. Δύσκολα μάλλον θα κατορθώση να εκδώση ετυμολογία σωστή.

Υστερόγραφον

Συκοφαντήθηκε ο Αλκιβιάδης από μεταγενεστέρους συγγραφείς ως ομοφυλόφιλος. Ο σύγχρονός του ιστορικός Θουκυδίδης πουθενά δεν αφήνει να διαφανή μία τέτοια κατηγορία. Εάν ο Αλκιβιάδης ήτο πράγματι ομοφυλόφιλος, οι πολιτικοί του αντίπαλοι ενεργοποιώντας τον "περί εταιρήσεως νόμον" που ίσχυε από την εποχή του Σόλωνα, θα εξαφάνιζαν τον Αλκιβιάδη από την δημόσια ζωή της πόλεως και δεν θα χρησιμοποιούσαν άλλες μεθόδους (απειλές, δωροδοκίες, ψέμματα) διά να τον κατηγορήσουν.

Χρειάστηκε το τυχαίον γεγονός της κοπής των Ερμών κεφαλών, άσχετο με τον Αλκιβιάδη, για να ξεκινήσουν έρευνες και να καταλήξουν στις ψεύτικες κατηγορίες περί διακωμωδήσεως των Ελευσινίων Μυστηρίων από τον Αλκιβιάδη και τους φίλους του, και την εις θάνατον καταδίκην του.

Η "δημοκρατία" καταδικάζει αθώα πλάσματα σε ισόβιο βασανισμό

Άρθρο του καθηγητή Dr. Jacques Baugé-Prevost (N.M.D.) μέλος του Ινστιτούτου Ψυχοσωματικών, Βιολογικών και Φυλετικών Επιστημών, δημοσιευμένο το 1985 σε γαλλικό επιστημονικό περιοδικό. Θίγει προβλήματα του ανθρώπινου εκφυλισμού και προτείνει συγκεκριμένα μέτρα Βιοπολιτικής

Κάθε ημέρα σε κάθε γωνία της γης, σε κάθε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο, έρχονται στη ζωή, όντα απροσάρμοστα και ανίκανα για τον αγώνα της επιβίωσης, προορισμένα να υποφέρουν χωρίς καμμία ελπίδα σωτηρίας.

Το αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι να εμφανίζονται άτομα υποχρεωμένα εκ των πραγμάτων σε μία αρνητική διαβίωση, τα οποία αποτελούν συγχρόνως ένα βαρύτατο συναισθηματικό και οικονομικό φορτίο για την οικογένειά τους και την κοινωνία. Τα περισσότερα είναι προϊόντα κληρονομικών παθήσεων. Κάθε χρόνο τα θύματα αυτά της επιπολαιότητας γονέων και κοινωνίας πληθαίνουν, χάρις στην επίσημη ιατρική επιστήμη, η οποία λόγω της ποδηγετήσεώς της από μία ομάδα μανιακών υποχονδρίων, προστατεύει κάθε ελαττωματικό πλάσμα, που σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση η φύσις θα το είχε καταδικάσει σε θάνατο.

Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου περιέργο το γεγονός ότι τίποτε ή σχεδόν τίποτε δεν έχει γίνει από τα λεγόμενα "δημοκρατικά" καθεστώτα για να αποτραπεί η μεσαιωνική αυτή εγκληματικότης της κοινωνίας, η οποία καταδικάζει σε ισόβιο βασανισμό πλάσματα αθώα, που το μόνο τους ελάττωμα έγκειται στα βεβαρημένα κληρονομικώς γονίδιά τους, ενώ από την άλλη πλευρά καταβάλλονται τεράστιες προσπάθειες για την γενετική και επο-

μένως ποιοτική βελτίωση των δημητριακών, των βοοειδών, των κυνοειδών, των ιπποειδών και άλλων ειδών του φυτικού και ζωικού βασιλείου. Στην πραγματικότητα οι "δημοκρατίες" διαχωρίζουν το ανθρώπινο είδος από κάθε δυνατή επαφή του με την ιεραρχία της Φύσεως. Η "δημοκρατία" ενώνει με υποκρισία και ανευθυνότητα τους ανθρώπους χάριν συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων και τους απομονώνει όταν η έννοια του συμφέροντος παύει να υφίσταται ή όταν δεν εκπληρούνται οι αρχικές τους προσδοκίες.

Αυτό ακριβώς το φαινόμενο κυριαρχεί στην εποχή μας στον δυτικό κόσμο (πού εδώ και αιώνες αντιπροσωπεύει την ισχυρότερη δημιουργική δύναμη της ανθρωπότητας) και συμβαδίζει με μία εγκληματική ηλιθιότητα, η οποία ευρίσκεται σε φάση πλήρους εξελίξεως. Η λευκή φυλή όφειλε το προβάδισμά της στην υπεροχή της και την ανωτερότητα της ευφυΐας της. Σήμερα προσπαθεί να συντηρήσει τον μύθο της κυριαρχίας της μέσω του βιολογικού εκφυλισμού, μιας επιπλάστου μάξης μετριότητων, των μαζικών νευρασθενειών και της ανηθικότητος του ατόμου.

Πιστεύουμε πως οι μεταβολές που προκαλεί ο σύγχρονος άνθρωπος στο φυσικό και πνευματικό του περιβάλλον υπερβαίνουν κατά πολύ τις άμεσες ανάγκες του και δυστυχώς ακολουθεί την αυτή νοοτροπία στον πολύτιμο τομέα της υγιεινής όπου ενεδρεύουν οι κίνδυνοι της παραφροσύνης και του διαβρωτικού εκφυλισμού. Στην πραγματικότητα απειλεί το κληρονομικό υπόστρωμα της λευκής φυλής. Συχνά οι επίσημοι νόμοι απορρίπτουν την εφαρμογή της ποινής του θανάτου, αλλά όλοι γνωρίζουμε πως ο εκφυλισμός του αίματος, η γέννησις ελαττωματικών πλασμάτων και η δημιουργία τεράτων είναι εγκλήματα χειρότερα από τον φόνο. Η επίκλησις οικονομικών και τεχνικών συμφερόντων που δικαιολογούν αυτού του τύπου την "πρόοδο" δεν μπορεί ποτέ να συγκριθεί με το συμφέρον της φυλετικής μας κηθαρότητος, από την οποίαν πηγάζουν οι φυσικές, ηθικές και διανοητικές επιτυχίες του λευκού ανθρώπου (πού έφθασε στο ανώτερο σημείο της κλίμακας των ανθρωπίνων φυλών) και

από την οποίαν εξαρτώνται και οι αποτυχίες του. Αυτή η ιεράρχηση των φυλών, η οποία δεν θα έπρεπε ποτέ να γίνει αίτιο αλαζονείας του λευκού ανθρώπου, αποτελεί αντιθέτως ένα βαρύτατο φορτίο και μία σωρεία σοβαροτάτων ευθυνών, που προέρχονται από τα καθήκοντα που επιβάλλει πάντοτε η ανωτερότης.

Καμία ανθρωπιστική μεταβολή δεν γνωρίζει τον τρόπο αντιμετώπισης των προϊόντων του εκφυλισμού, που απαιτούν εντόνους και συνεχείς αγώνες. Εκεί όπου δεν κυριαρχούν οι αναταραχές και οι συμπλοκές με την αστυνομία, κυριαρχούν η σεξουαλική ομοφυλοφιλία, οι εκφυλισμένοι γάμοι, η φυλετική εμιμείζια, ο άγριος καταναλωτισμός, η ρύπανση του περιβάλλοντος και ο συνεχής αναβρασμός εκατομμυρίων δυστυχισμένων ανθρώπων που ζουν εγκλωβισμένοι σε μία τρομακτικού μεγέθους παγίδα θανάτου. Σ' αυτό ακριβώς το πεδίο διεξάγεται ένας συνεχής αγών, που η λήξις του θα σημάει την σωτηρία ή τον θάνατο της φυλής μας.

Παρά τις εξαιρετικώς δυσμενείς συνθήκες διατηρούμε σοβαρές ελπίδες. Το Ινστιτούτο Ψυχοσωματικών, Βιολογικών και Φυλετικών Επιστημών, συνεχίζει εδώ και πέντε χρόνια, το έργο του μεγάλου βιολόγου Alexis Carrel. Συντείνει στην εξέλιξη και βελτίωση των ευρημάτων του, εξασκώντας μία αυξανόμενη επιρροή στον δυτικό κόσμο. Το Ινστιτούτο, λοιπόν, προτείνει τα ακόλουθα οικογενειακά και κοινωνικά μέτρα για την προστασία και φροντίδα του ανθρωπίνου είδους:

I. Η απόφασις να προσφέρει κανείς ζωή σ' ένα πλάσμα συνοδεύεται από σοβαρότατες ευθύνες οι οποίες δυστυχώς υπερβαίνουν τα μέτρα αντιλήψεως των ανθρώπων της εποχής μας. Έχουμε ανάγκη νόμων που να απαγορεύουν τους γάμους έως ότου οι ενδιαφερόμενοι διδαχθούν, κατανοήσουν και επιθυμούν με ειλικρίνεια τις κανονικές απαιτήσεις που συνεπάγονται του γάμου.

II. Η προληπτική ευγονική οφείλει να γίνει υποχρεωτική μέσω της μελέτης και της πρακτικής επί των συνθηκών διαβίωσης που καθιστούν ευκολότερη την εγκυμοσύνη και τον τοκετό.

III. Η προγαμιαία ιατρική εξέταση απέχει πολύ από του να συνιστά επίθεση εναντίον των ατομικών ελευθεριών. Αντιθέτως αποτελεί πράξη προστασίας και δικαίου για το άτομο και την κοινωνία καθώς προλαμβάνει γάμους με καταστροφικά αποτελέσματα.

IV. Τα κληρονομικώς βεβαρημένα άτομα όπως οι παρανοϊκοί, οι πνευματικώς καθυστερημένοι, οι σχιζοφρενείς, οι επιληπτικοί, οι φορείς μεταλλαχθέντων γονιδίων, οι αθεράπευτοι αλκοολικοί, οι προχωρημένοι τοξικομανείς και άλλοι, θα πρέπει να υποβάλλονται σε στειρώση.

V. Η φυσική επιλογή, η στειρώσις και η ευθανασία είναι ορθές εφ' όσον συνδυάζουν σοβαρές νομικές εγγυήσεις, υπεύθυνο ιατρικό έλεγχο και βιολογικώς ηθική βάση.

VI. Το σεξουαλικό πρόβλημα μελετάται συχνά υπό το πρίσμα της παθολογίας με αποτέλεσμα οι περισσότεροι ειδικοί να είναι ανίκανοι να διαχωρίσουν το ηθικό από το παθολογικό στοιχείο. Οι σεξουαλικές σχέσεις οφείλουν να ακολουθούν τα ενστικτώδη ανακλαστικά του ανθρώπου. Η υγιής και δημιουργική εκδήλωσις του σεξουαλικού ενστίκτου είναι αναγκαία.

VII. Η ευγονική τάσις, που θεωρεί το μητρικό ένστικτο σαν ένστικτο προς αποφυγήν, αποτελεί πρόκληση στην φύση και παραλογισμό. Κάθε γυναίκα που εκπληροί αυτή της την φυσική υποχρέωση δεν θα πρέπει να υποφέρει από σύμπλεγμα κατωτερότητας. Αντιθέτως η δύναμις των γυναικών σε μία υγιή κοινωνία προέρχεται από την συνέχεια και συντήρηση αυτών των ευγενών ενστίκτων.

VIII. Οι κοπέλες οφείλουν να διδάσκονται, από την στιγμή που εισέρχονται στο σχολείο, τους κινδύνους που διατρέχουν από ορισμένους καταστροφικούς παράγοντες όπως την αλόγιστο επιθυμία του χρήματος, την ανθυγιεινή διατροφή, την δηλητηρίαση της πνευματικότητας από τα μαζικά μέσα ενημερώσεως και τη απρόσωπο διαφημιστική προβολή, την φαρμακοθεραπεία, τους εμβολιασμούς, τις ακτινογραφίες, το δηλητηριασμένο νερό, την ηχορύπανση και ούτω καθ' εξής.

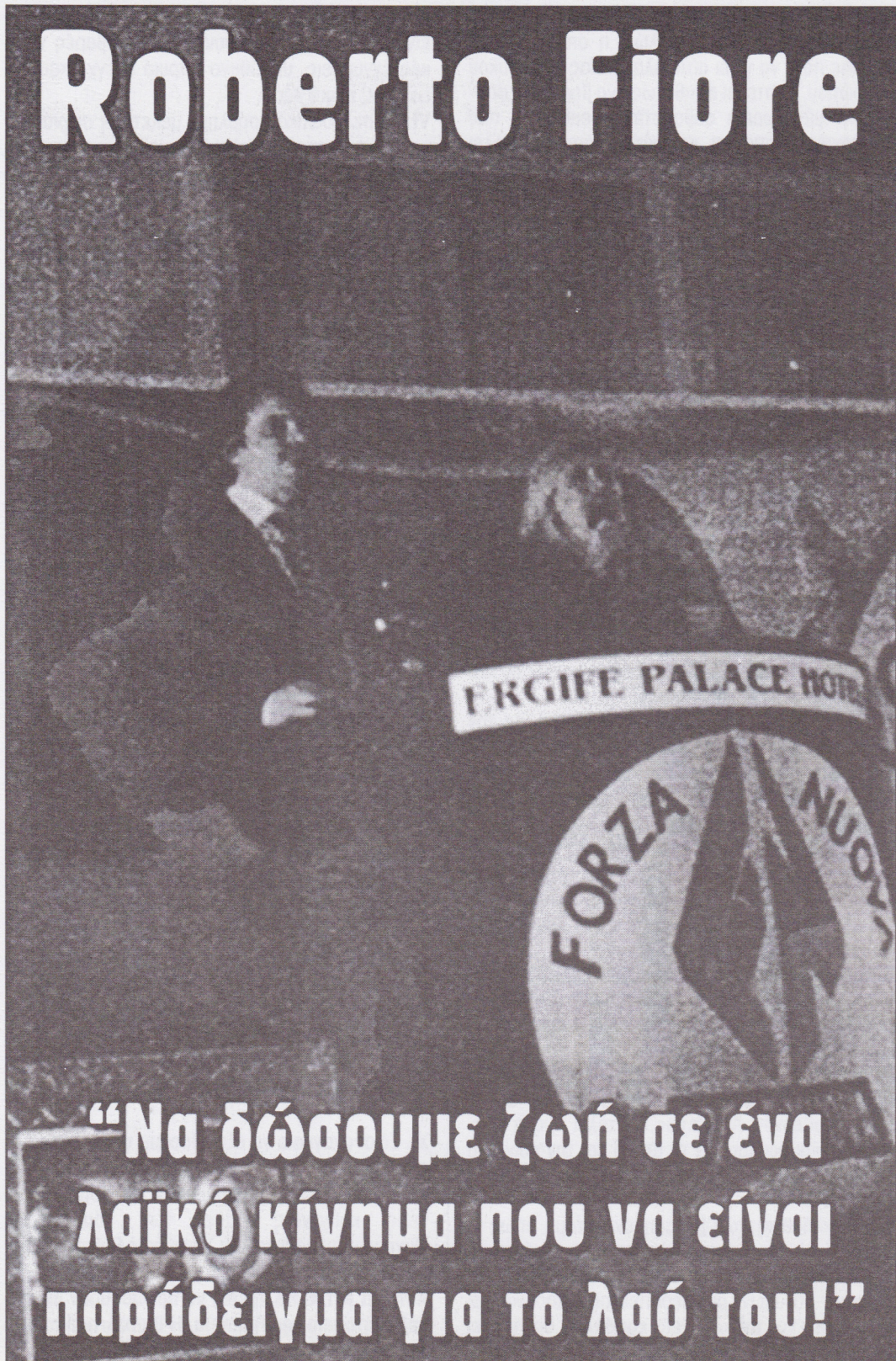
IX. Είναι εγκληματικό να στερείται το βρέφος, για λόγους ανέσεως, το γάλα της μητέρας του, καθώς αποτελεί και για τους δύο το καλύτερο μέσον για την μετάβαση στην φυσιολογική κατάστασή τους.

X. Ο έλεγχος των γεννήσεων δεν αποτελεί πρόβλημα της χημείας, αλλά της βιολογίας και της ευγονικής. Οι διαταραχές του γενετικού μηχανισμού, οδηγούν την γυναίκα σε ψυχοσωματικές αγωμαλίες. Ο άνδρας οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της συλλήψεως. Θα πρέπει να διδάσκεται υποχρεωτικώς τις συνέπειές της.

XI. Είναι αναγκαίο να εξαγνίσουμε την λευκή φυλή από την ρυπαρότητα του συγχρόνου ψευδοπολιτισμού και να επιχειρήσουμε την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας βάσει των νόμων της Ψυχοσωματικής Φυσικής Υγιεινής ή Ευβιοτικής.

Αυτά τα μέτρα θα πρέπει να προωθηθούν με επιδεξιότητα από την Πολιτεία. Η Βιοπολιτική αποτελεί ίσως τον ακρογωνιαίο λίθο του μέλλοντος.

Roberto Fiore

**“Να δώσουμε ζωή σε ένα
λαϊκό κίνημα που να είναι
παράδειγμα για το λαό του!”**

Ο Roberto Fiore είναι ο νυν γραμματέας του ιταλικού εθνικό-επαναστατικού κινήματος "Forza Nuova", πρόκειται για έναν παλαίμαχο αγωνιστή που από την πρώιμη εφηβική του ηλικία αναμείχθηκε ενεργά στην πολιτική ζωή της γειτονικής χώρας, αρχικά μέσα από τις τάξεις της εξωκοινοβουλευτικής οργάνωσης "Terza Posizione" και στη συνέχεια ως αρχηγός της "Forza Nuova". Πέρασε ένα μεγάλο μέρος της ζωής του αυτοεξόριστος στο Λονδίνο από όπου επέστρεψε πριν λίγα χρόνια.

Στην πρόσφατη εθνική συνδιάσκεψη του εν λόγω κόμματος συμμετείχε και μία αντιπροσωπεία του κινήματος μας. Πριν λίγες μέρες μας παραχώρησε την εφ' όλης της ύλης συνέντευξη που ακολουθεί.

συνέντευξη στον Γιάννη Νικολόπουλο

Αξιότιμε Fiore, υπήρξατε ένα από τα βασικά στελέχη της "Terza Posizione", μιας εξωκοινοβουλευτικής οργάνωσης στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '80, θα μπορούσατε να μας μιλήσετε για εκείνη την περίοδο και για τους λόγους για τους οποίους το κράτος την έθεσε εκτός νόμου;

Η "Terza Posizione" δεν τέθηκε νομικά εκτός νόμου αλλά τα στελέχη της, ιδίως τα περισσότερα νέα, κατηγορήθηκαν για προσηταιριστικά αδικήματα που θα επιτρέψουν στους δικαστές να αφήσουν αυτούς τους μαχητές στα κάτεργα χωρίς δίκη για σχεδόν πέντε χρόνια.

Η "Terza Posizione" βρέθηκε, μετά από μια γρήγορη εξάπλωση, να αντιμετωπίζει ένα μέτωπο εγκληματικών αντιπάλων που συμπεριλάμβανε τους μασσώνους της Ρ2, (μασσωνική στοά της Ιταλίας), και τους πιο "βαμμένους" κομμου-

νιστές.

Η επίδραση των επιθέσεων προκάλεσε τρόμο, μερικοί μαχητές δολοφονήθηκαν και μια ολόκληρη μαχητική γενιά τέλειωσε στη φυλακή ή στην εξορία.

Ποίοι υπήρξαν οι λόγοι για τους οποίους ιδρύσατε το πολιτικό κίνημα της "Forza Nuova";

Η "Forza Nuova" γεννήθηκε σε μια στιγμή κατά την οποία η "Fiamma Tricolore" του Rauti δεν ικανοποιούσε πλέον τις μαχητικές απαιτήσεις, αντίθετα πρόδιδε της εθνικές και λαϊκές προσδοκίες, ενώ η "Alleanza Nazionale"

είχε μετατοπιστεί οριστικά σε αντιφασιστικές θέσεις. Κατά συνέπεια είχε ανοίξει ένα πολιτικό κενό. Εγώ και ο Massimo Morsello ήμασταν ακόμα στο Λονδίνο εξόριστοι αλλά γύρω μας συσπειρώνονταν εκατοντάδες άτομα που ήθελαν να αρχίσουν μια νέα πολιτική περιπέτεια. Στις 29 Σεπτεμβρίου 1997, ημέρα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, στο Μιλάνο, στη Ρώμη, στο Λονδίνο, στο Βένετο και στον άκρατο νότο, αφού δώσαμε μία επίσημη υπόσχεση, σχηματίστηκαν τα πρώτα κλιμάκια της "Forza Nuova".

Τώρα, μετά από επτά χρόνια πολιτικής δραστηριότητας εκ μέρους του κινήματός σας, ποίος είναι ο απολογισμός σας;

Η "Forza Nuova" είναι με μεγάλη απόσταση ο πιο ισχυρός σχηματισμός της εθνικό-λαϊκής παράταξης ή εκείνου του χώρου που κοινώς περιγράφεται "στα δεξιά της Alleanza Nazionale". Η "Forza Nuova" έχει ογδόντα γρα-

φεία σε όλη την επικράτεια και δραστηριοποιείται σε περίπου διακόσιες πόλεις, έχει δημιουργήσει μια πολιτική τάξη εξ' ολοκλήρου σεβαστή, αποσπά σημαντικά εκλογικά αποτελέσματα σε μερικές πρωτεύουσες επαρχιών, (2% στη Verona, 4% στο Sondrio, 2,5% στο Lodi κ.τ.λ.).

Είχε μετά επιτυχία στο να αποκρούσει τις προσπάθειες της άκρας αριστεράς να κλείσει διαπυρός τα γραφεία μας και να πνίξει στη βία τις εκδηλώσεις μας καθώς και

τις προσπάθειες του καθεστώτος να θέσει εκτός νόμου τη "Forza Nuova" με βάση τα λεγόμενα προσεταιριστικά αδικήματα που δεν είναι άλλο παρά αδικήματα γνώμης.

Τους τελευταίους τρεις μήνες ήλθε στο φως η είδηση ενός εκλογικού συνασπισμού για τις ευρωεκλογές ανάμεσα στις ανταγωνιστικές δυνάμεις της Ιταλίας, της οποίας ηγείται η Alessandra Mussolini, για ποίους λόγους αποφασίσατε να συμμετάσχετε σε αυτή, διατηρώντας την πολιτική και οργανωτική σας αυτονομία;

Η μεγάλη ιστορική ευκαιρία που εμφανίζεται είναι να οδηγήσουμε το μαχητικό κίνημα, με τις πλέον ριζοσπαστικές χριστιανικές, κοινωνικές και εθνικές έννοιές του, προς τη μεγάλη ευκαιρία να σχηματίσουμε έναν τρίτο πόλο, αντιφιλελεύθερο και αντικομμουνιστικό.

Ποίες είναι οι προοπτικές αυτού του πολιτικού σχηματισμού για τις ευρωεκλογές κατά την κρίση σας;

Εάν κατορθώσουμε να φτάσουμε στις ευρωεκλογές ενωμένοι, (είναι αρκετές οι τορπίλες που στέλνει το καθεστώς), θα μπορέσουμε να αποσπάσουμε ένα σημαντικό αποτέλεσμα, οι αναλυτές μιλούν για 3%.

Είναι γνωστό ότι το κόμμα σας από τις αρχές του, προσπάθησε να αναπτύξει σχέσεις και επαφές με διάφορα ευρωπαϊκά εθνικό-λαϊκά κινήματα με σκοπό να επιτευχθεί μία πολιτική συμμαχία ανάμεσα σε όλα τα κόμματα που μάχονται για μια Ευρώπη των πατριδών και των λαών. Πως βλέπεται τη δυνατότητα δημιουργίας ενός "Ευρωπαϊκού Μετώπου" ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό καθώς και στον ισλαμικό φονταμενταλισμό.

Εκείνο που κάποτε ήταν μια πιθανότητα σήμερα έχει γίνει μια αναγκαιότητα. Οι εθνικές δυνάμεις οφείλουν να συνασπιστούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο για έναν απλό λόγο: τα πολιτικά, ηθικά, κοινωνικά, οικονομικά και πνευματικά προβλήματα των λαών μας είναι τα ίδια και επιπλέον οι συσσωρευμένες εμπειρίες, οι διατυπωμένες στρατηγικές είναι οι ίδιες και μια ενδεχόμενη νίκη σε μια χώρα θα έπεφτε θετικά για όλη την Ευρώπη.

Όχι μόνο τα μεγάλα θέματα όπως εκείνο της παγκοσμιοποίησης και του αντί-ισλαμισμού είναι κοινά σε όλους εμάς αλλά επίσης θέματα εμφανώς περιφερειακά, όπως η αναγκαιότητα να εμποδιστεί η είσοδος της Τουρκίας στην Ευρώπη, που είναι σήμερα ένα κεντρικό ζήτημα σε όλους εμάς.

Στην τελευταία εθνικής σας συνδιάσκεψη συμμετείχε μία αντιπροσωπεία του ελληνικού κινήματος "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ". Ποια είναι η γνώμη σας για το κόμμα μας;

Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" είναι στην πραγματικότητα ένας πολιτικός σχηματισμός γνωστός σε εμάς από περισσότερο έξι - επτά χρόνια. Την παρα-

κολουθήσαμε πάντα με ενδιαφέρον αλλά τον τελευταίο καιρό μας έγινε πεπειθισμένη ότι είναι σημαντικό να συνδεθούμε στρατηγικά και ενεργητικά με το κίνημά σας. Εξ' άλλου αδιαμφισβήτητο ότι οι ελληνικές και ρωμαϊκές ρίζες αποτελούν τον προμαχώνα που στην πορεία της ιστορίας εμπόδιζε διαρκώς την Ευρώπη να επιστρέψει στη βαρβαρότητα. Άρα είναι ένα βαθύ και κοινό αίσθημα που μας οδηγεί στον ίδιο δρόμο.

Ας περάσουμε τώρα στο κοινωνικό - οικονομικό επίπεδο, η "Forza Nuova" κατευθύνει μια σκληρή και αποφασιστική μάχη ενάντια στην έκτρωση, ποια είναι η ακριβής άποψή σας πάνω σε αυτό το πολύ σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα;

Η έκτρωση είναι δολοφονία και ένας λαός που σκοτώνει τα παιδιά του είναι προορισμένος να πεθάνει. Η έκτρωση είναι το προϊόν του φιλοσοφικού παραλογισμού, της ηθικής ανατροπής αλλά επίσης και της απάνθρωπης θέλησης της ισχυρής εξουσίας.

Οι γυναίκες πρέπει να βοηθούνται να έχουν παιδιά και τα παιδιά μπορούν να υιοθετούνται στην περίπτωση κατά την οποία η μητέρα είναι ανίκανη να τα υποστηρίξει. Τα παιδιά πρέπει να γίνονται αντιληπτά σαν πηγή οικονομικού και ηθικού πλούτου όχι μόνο για την οικογένεια αλλά και για το κράτος.

Πριν λίγους μήνες, είχε ξεσπάσει στην Ιταλία μία θύελλα διαμαρτυριών στο εσωτερικό της κοινωνίας, πάνω στην υπόθεση της αφαίρεσης του χριστιανικού σταυρού από τις σχολικές αίθουσες, μετά από μια δικαστική απόφαση υπέρ ενός μουσουλμάνου μαθητή. Μπορείτε να μας μιλήσετε γι' αυτό; Η λεγόμενη "Περίπτωση Smith", (ο πατέρας του μουσουλμάνου μαθητή), στην πραγματικότητα είχε ήδη "επιλυθεί" από τη "Forza Nuova" λίγους μήνες πριν, όταν αυτός και η σωματοφυλακή του τέθηκαν "εκτός χρήσης" κατά τη διάρκεια μιας τηλεοπτικής μετάδοσης, στην οποία αυτός είχε υβρίσει τον Χριστιανισμό και τον Ιησού Χριστό.

Η περίπτωση προκάλεσε πολύ θόρυβο αλλά επίσης και μεγάλη συμπάθεια για τη **"Forza Nuova"** και για την υπεράσπιση του Εσταυρωμένου. Στην πραγματικότητα οι μουσουλμάνοι μαχητές έκαναν άσχημα του λογαριασμούς τους όταν νόμισαν να σφίξουν το χέρι των Ιταλών και να απαλείψουν τα σύμβολα της Χριστιανοσύνης, κάνοντας επίκληση στους ευρωπαϊκούς φιλελεύθερους νόμους και επιδεικνύοντας την χαρακτηριστική υπεροψία του φονταμενταλισμού.

Σύμφωνα με εσάς, ποιος είναι ο ρόλος της Χριστιανικής διδασκαλίας ως θεμέλιο του ευρωπαϊκού πολιτισμού;

Η Ευρώπη ή είναι χριστιανική ή δεν είναι! Δεν είναι μόνο ένα πρόβλημα παρελθόντος ή καταβολών, είναι ένα πρόβλημα επιλογών πάνω σε εκείνη που είναι η παγκόσμια αποστολή της Ευρώπης. Ο Χριστιανισμός στη διδασκαλία του και την ορθή πρακτική του είναι η απάντηση σε όλα τα κακά του σήμερα. Όλα τα μεγάλα κακά που μας βασανίζουν βρίσκουν λύση στην κοινωνική διδασκαλία και τα μεγάλα ζητήματα που θέτονται στον άνθρωπο βρίσκουν ξεκάθαρη, απλή και κρυστάλλινη απάντηση στο Πιστεύω μας. Ότι μετά μέρος της Εκκλησίας σήμερα βρίσκεται σε λήθαργο ή αντίθετα παρεκτρέπεται σε θέσεις αιρετικές ή αριστερές και φιλελεύθερες, αυτό είναι άλλο πράγμα που πάνω απ' όλα εμείς σαν Χριστιανοί οφείλουμε να πολεμήσουμε.

Ποια είναι η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της ιταλικής κοινωνίας μετά από τρία χρόνια διακυβέρνησης από την κέντρο-δεξιά;

Ολέθρια. Τα μεγάλα έργα, τόσο αναμενόμενα, δεν πραγματοποιήθηκαν. Η μετανάστευση βρίσκεται σε δραματική αύξηση και η κυβέρνηση ήξερε μονάχα να κάνει νομιμοποιήσεις, (αυτό το χρόνο 700.000 μετανάστες απέκτησαν άδεια παραμονής και εργασίας).

Εξάλλου η εισαγωγή του Ευρώ έχει "κατασφάξει" την μεσαία τάξη και έχει βυθίσει σε εξα-

θλιωμένο προλεταριακό επίπεδο τις πιο αδύνατες κοινωνικές τάξεις. Η Ιταλική οικονομία είναι σε μεγάλη κρίση μετά την έκρηξη των κρίσεων της Fiat, της Parmalat και της Crifo. Αυτά τα πολύ σοβαρά επεισόδια απέδειξαν ότι οι κεφαλαιοκρατία καταστρέφει την οικονομία αντί να την ενδυναμώνει.

Είναι αλήθεια ότι η τοκογλυφία αποτελεί ένα από τα πιο μεγάλα προβλήματα της οικονομικής ζωής, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ιταλία, πως μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε σύμφωνα με εσάς;

Το κράτος οφείλει να εκδίδει νόμισμα και όχι να το ζητάει σε δανεισμό από τις τράπεζες που εκτυπώνουν νόμισμα από το τίποτα. Αυτό είναι ένα κεντρικό πρόβλημα και σαν Ιταλοί μπορούμε να πούμε ότι είμαστε υπερήφανοι γιατί έχουμε μια θεωρητική σχολή, εκείνη ακριβώς του "Λαϊκού Νομίσματος" που δεν έχει όμοιά της στον κόσμο. Αυτός είναι ο τρόπος για να νικήσουμε για πάντα την τραπεζική και χρηματοοικονομική τοκογλυφία που πνίγει τους λαούς μας.

Ποια μορφή νομοθετικής εξουσίας, εναλλακτική στην υπάρχουσα, προτείνει το κίνημά σας;

Εμείς προτείνουμε ένα Νέο Κράτος όπου οι ελευθερίες των πολιτών να προστατεύονται και όπου η οικογένεια, οι συνεταιρισμοί και τα ενδιάμεσα σώματα να έχουν μέγιστη εξουσία στη λήψη αποφάσεων, σε αντίθεση με σήμερα όπου αυτοί που αποφασίζουν είναι τα κόμματα και τα αντεθνικά λόμπυ που κανένας δεν γνωρίζει και κανένας δεν θέλει.

Σας ευχαριστούμε που μας παραχωρήσατε αυτή τη συνέντευξη, ποια είναι τα σχέδιά σας για το άμεσο μέλλον;

Να δώσουμε ζωή σε ένα λαϊκό κίνημα με βάση του ένα μαχητικό κόμμα, πειθαρχημένο, προετοιμασμένο και που να είναι παράδειγμα για το λαό του. Μόνο δι μέσω αυτής της διαδικασίας η Ιταλία και η Ευρώπη θα αλλάξουν ριζικά!!!

Stahlhelm

Πριν μερικές μέρες έπεσε στα χέρια μας το 7/8 τεύχος του "Stahlhelm", ιδεολογικό περιοδικό από την Γερμανία. Αν και σε πολλούς θα αρέσει το γεγονός ότι είναι γραμμένο στη "μητρική" τους γλώσσα, ωστόσο απευθύνεται σε λίγους, γιατί προϋποθέτει τη γνώση της γερμανικής! Παρά ταύτα οι συντάκτες του στο γράμμα του εκδότη αναφέρουν ότι στόχος τους είναι η έκδοσή του σε δίγλωσση μορφή (γερμανικά και αγγλικά). Σε κάθε τεύχος, όμως, υπάρχει και ένα άρθρο γραμμένο στην αγγλική, αν και, κατά την άποψή μου, δεν είναι αρκετό.

Το "Stahlhelm" είναι ένα πολιτικό περιοδικό όπως αναφέρθηκε και περιέχει αναφορές σε καθαρά ιδεολογικά θέματα. Από τις πρώτες κιόλας σελίδες γίνεται εμφανές ότι η προσπάθειά τους εστιάζεται στην επίτευξη κριτικής σκέψης και διαλόγου κι όχι σε μια στείρα ανάγνωση. Περιέχει συνεντεύξεις με αρχηγούς πολιτικών οργανώσεων και συναγωνιστές διάφορων εθνικοτήτων. Ο Gerhard Lauck, ιδρυτής του N.S.D.A.P. / A.O. στις Η.Π.Α., ο Manfred Roder, φυλακισμένος για τα πολιτικά του "πιστεύω", ο Richard Scutari, μέλος του "Bruder Schweigen - The Order", ο Ron Edwards, αρχηγός του I.K.A., της μεγαλύτερης Klan οργάνωσης στον κόσμο (η συνέντευξη του οποίου "κόβεται" στη μέση) ο Ernst Zundel, πρωτεργάτης της κατάρριψης του μύθου του ολοκαυτώματος, ο H.J.H., δεύτερος ομοσπονδιακός αρχηγός της οργάνωσης Stahlhelm, καθώς και ο Ursel Muller, πρόεδρος από το 1990 του H.N.G., μη πολιτική οργάνωση παροχής βοήθειας σε φυλακισμένους, μιλάνε στους συντάκτες για όσα πιστεύουν και ό,τι τους προβληματίζει. Η πιο ενδιαφέρουσα συνέντευξη είναι αυτή του Manfred Roder, ο οποίος δίνει μια εξαιρετική ερμηνεία περί του Γ' Ράιχ, που όποιος γνωρίζει γερμανικά, αξίζει να την διαβάσει.

Επιπλέον, υπάρχουν πολλά άρθρα βιογραφικού περιεχομένου, όπως αυτό για τον εκλιπόντα W.L.Pierce, συγγραφέα του "Ημερολόγια Τέρνερ" και ιδρυτή του N.Y.A., που είναι γραμμένο στα αγγλικά, για τον Ernst Zundel, τον Bismarck, τον Franz Seldte, αρχηγού του Stahlhelm. Εξαιρετικά ενδιαφέρον είναι και το άρθρο για τις αποικίες των Γερμανών στην νότια Αφρική. Σύμφωνα με το συγγραφέα του, μετά το Απαρτχάιντ η εγκληματικότητα εκεί παρουσιάζει τέτοια αύξηση, που οι δολοφονίες είναι επταπλάσιες από τις διαπραχθέντες στις Η.Π.Α. Οι Buren, λευκοί άποικοι της νοτίου Αφρικής, υποστηρίζουν ότι σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο δικαιούνται να ομιλούν τη δικιά τους γλώσσα, να προωθήσουν την κουλτούρα τους και να συγκροτήσουν δικιά τους κυβέρνηση κατέχοντας την νομοθετική, εκτελεστική και βουλευτική εξουσία. Άξιο προσοχής είναι και το ένθετο λεξικό για τον 2° Π.Π., καθώς και η ερμηνεία άρθρων του Ποινικού Κώδικα περί του περιορισμού της ελευθερίας από νομικό. Στο τέλος δίδεται και η διεύθυνση επικοινωνίας μαζί του προς αποκατάσταση οποιουδήποτε ζητήματος νομικής φύσεως, που προκύψει κατά τη δράση κάποιου συναγωνιστή.

Συνολικά η προσπάθειά τους είναι πάρα πολύ καλή, αν και θα μπορούσε να ήταν πιο προσεγμένο στον αφορά την εμφάνιση. Ας ευχηθούμε στο μέλλον το καλλίτερο!

Διεύθυνση επικοινωνίας:

P.W.P.O. BOX 100 127D- 01781 Pirna

stahlhelm-wse@web.de

Funkfernnetz: 0174 / 8118329

Όσβαλντ Σπέγκλερ «Η ώρα της απόφασης»

Προλογικό Σημείωμα

Δεν αποτελεί παρά καλό οιωνό, χαρά και δικαίωση η πρόσφατη έκδοση του δίτομου έργου του Όσβαλντ Σπέγκλερ, "Η παρακμή της Δσης" από τις εκδόσεις "Τυποθήτω". Δεν θα ήταν αλαζονικό να ισχυριστομε ότι η **ΡΥΣΗ ΑΥΓΗ** ήταν η μόνη που ενδιαφέρθηκε για το έργο του κορυφαίου φιλοσόφου της Ιστορίας τα τελευταία 25 έτη. Και η περσινή αναφορά μας, σνοψη των ιδεών του συγγραφέα, αλλά και μετάφραση κάποιων τμημάτων, αποτελεί μία πρωτιά, που πολ λίγο μας ενδιαφέρει ν' αναγνωριστεί απ' αυτος, που ο ίδιος ο Σπέγκλερ σιχάινεται.

Σκοπός μας είναι να εκπαιδευουμε τις επερχόμενες γενιές μ' ό,τι θεωρομε χρησιμότερο για την μεγάλη αντεπίθεση του Έθνους.

αιρόμαστε, λοιπόν, που το βιβλίο του φιλοσόφου, πάει πολ καλά σε πωλήσεις, κι ευχόμαστε να κάνει πολλές επανεκδόσεις.

"Αξιοσημείωτη είναι η προσπάθεια του περιοδικου (ΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) να οικειοποιηθεί το γερμανό φιλόσοφο του πολιτισμο και της ιστορίας Όσβαλντ Σπέγκλερ, χαρακτηρίζοντάς τον σχεδόν ως θεωρητικό και προφήτη του γερμανικο εθνικοσοσιαλισμο. ... Φυσικά οι προσπάθειες οικειοποίησης του φιλοσόφου από την ΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι γελοίες αλλά ταυτόχρονα ενδεικτικές μια νοοτροπίας..."

Αυτά έγραψε στο τεχος Μαρτίου 2004 του περιοδικου "Προθήκη" ο εκδότης του κ. Μ. Πιτσιλίδης, συμπεριλαμβάνοντας την ΡΥΣΗ ΑΥΓΗ στο αφιέρωμά του για το Ελλαδεμπορίο. Δεν θ' απαντήσουμε στα πε-

ρί Ελλαδεμπορίου, τουλάχιστον εδώ. Εκο-λα ξεχωρίζει η ήρα από το σιτάρι, για το ποι-οι είναι Ελλαδέμποροι, αλλά εδώ δεν είναι προνόμιο κανενός "προοδευτικο" Πιτσιλίδη να μας το υποδείξει. Τώρα για την "γελοία οικειοποίηση του Σπέγκλερ" ας πάρουν την απάντησή τους από τον ίδιο τον συγγραφέα, όπως άλλωστε κάναμε και στην περίπτωση του Άιντεγκερ.

Παραδίδουμε, λοιπόν, μεταφρασμένη, σή-μερα την "εισαγωγή" του τελευταίου βιβλίου του Σπέγκλερ "Η ώρα της απόφασης", το ο-ποίο εξεδόθη λίγους μήνες μετά την ανάλη-ψη της εξουσίας από τους εθνικοσοσιαλιστές στη Γερμανία το 1933.

Όπως είχαμε γράψει, παλιότερα, το μικρό αυτό αριστοργήμα είχε σκοπό να νουθετήσει κάνοντας κριτική από τα "δεξιά" στους εθνικοσοσιαλιστές. Αφο πολήσε πάνω από 150.000 αντίτυπα, το κόμμα αποφάσισε την διακοπή της εκδόσεώς του γιατί "αλλοίωνε τις απόψεις του εθνικοσοσιαλισμο".

Ο Σπέγκλερ όπως κι ο άιντεγκερ προσπάθησαν με τον τρόπο τους να δώσουν μια μορφή διαφορετική στο επαναστατικό κίνημα της εποχής, έχασαν όμως την μάχη στη συγκρουση με άλλους θεωρητικούς του κόμμα-

τος. Το αν δικαίωθηκαν ή όχι, απομένει να το αποτιμήσουμε εμείς, δεκαετίες αργότερα, αφο γνωρίσουμε τα δεδομένα.

Πάντως, από το λιτό βήμα, κάτω από την λάσπη και την σιωπή που μας έχουν επιβάλει, ας θυμίσουμε στους "προοδευτικούς" ότι και στην περίπτωση του γερμανικο εθνικοσοσιαλισμο η ήττα δεν επήλθε σε επίπεδο ιδεών, αλλά σε επίπεδο αριθμών μεραρχιών.

Γνωρίζουμε, ότι γνωρίζουν αυτήν την "μικρή" λεπτομέρεια της Ιστορίας και δικαιολογουμε την λσσα τους.

"Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ" ΟΣΒΑΛΝΤ ΣΠΕΓΚΛΕΡ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κανένας άλλος δεν θα προσδοκοσε με μεγαλύτερη λαχτάρα απ' ότι εγώ την εθνική επανάσταση αυτής της χρονιάς. Η άθλια επανάσταση του 1918, μου ήταν απεχθής από την πρώτη της ημέρα, καθώς επρόκειτο για την προδοσία εκ μέρους του κατώτερου τμήματος του λαο μας, του άλλου, του δυνατο και ζωντανο τμήματος του λαο αυτο, που είχε αφυπνισθεί το 1914 με την πίστη ότι μπορούσε κι ότι θα είχε ένα μέλλον.

Οτιδήποτε πολιτικής φσεως κείμενο έγραψα έκτοτε, στόχευε κατά των δυνάμεων εκείνων, που με την βοήθεια των εχθρών μας, είχαν οχυρωθεί στο βουνό της μιζέριας και της κακοτυχίας μας με σκοπό να καταστήσουν το μέλλον αυτό, αδνατο. Κάθε γραμμή που έγραψα είχε το νόημα της συνεισφοράς στην ανατροπή τους κι ελπίζω ότι το κατάρφερα.

Κάτι έπρεπε να εμφανιστεί με τον ένα ή άλλο τρόπο, να αποδεσμεσει τα βαθτερα ένστικτά μας απ' αυτό το φορτίο, αν επρόκειτο κι εμείς, όπως άλλοι, να έχουμε μια φωνή και να δράσουμε κατά τις επερχόμενες παγκόσμιες κρίσεις και να μη είμαστε απλά και μόνο τα θματα των κρίσεων αυτών. Η μεγάλη παρτίδα της παγκόσμιας πολιτικής δεν τελείωσε ακόμη. Τώρα είναι που παίζονται τα πιο πολλά. Κάθε ζωντανό έθνος πρέπει να ανέλθει στην μεγαλοσνη του ή να καταποντισθεί.

Αλλά, τα γεγονότα της χρονιάς αυτής μας επιτρέπουν να ελπίζουμε ότι η απόφαση, για την περίπτωσή μας δεν έχει παρθεί, ότι εμείς, όπως την εποχή του Μπίσμαρκ, αργά ή γρήγορα, θα ξαναγίνουμε υποκείμενα κι όχι αντικείμενα της ιστορίας. Οι δεκαετίες που διανουμε είναι τρομερές και συνεπώς τρομακτικές, δεν αφήνουν χώρο για ευτυχία.

Μεγαλείο και ευτυχία είναι έννοιες ασμβάτες, και δεν μας δίνεται επιλογή. Ουδείς, σε κανένα σημείο του κόσμου δεν θα είναι ευτυχής στις μέρες μας, όμως πολλοί θα αποδειχθον ικανοί να ελέγξουν με την εξάσκηση της θέλησης τους τη μεγαλοσνη ή την ασημαντότητα της πορείας της ζωής τους. Όσο για εκείνους που αναζητον την άνεσή τους, όλο κι όλο, δεν τους αξίζει να υπάρχουν.

Ο άνθρωπος της δράσης είναι συχνά, περιορισμένης διορατικότητας. Καθοδηγείται χωρίς να γνωρίζει τον πραγματικό στόχο. Κατά πάσα πιθανότητα θα προέβαλλε αντίσταση, αν τον έβλεπε, καθώς η λογική της μοίρας ουδέποτε έλαβε υπόψιν της τις αν-

δρώπινες επιθυμίες. Πολ συχνότερα, ξεστρατίζει επειδή δημιουργεί μια πλαστή εικόνα των πραγμάτων γρω του και μέσα του.

Εκεί βρίσκεται η μεγάλη αποστολή του ειδικο ιστορικο (με την αληθινή έννοια), να αντιληφθεί τα γεγονότα των ημερών του και μέσα από αυτά να διαβλέψει, να ερμηνεψει και να προσδιορίσει τὸ μέλλον -που οτως άλλως θα έρθει θέλοντας και μη. Μια εποχή με τέτοια αυτεπίγνωση όπως η δική μας δεν είναι δυνατόν να κατανοηθεί δίχως δημιουργική, προβλεπτική, προειδοποιητική, καθοδηγητική κριτική αξιολόγηση.

Δεν πρόκειται οτε να επιπλήξω, οτε να κολακεσω. Αποφεγω να σχηματίσω μια εκτίμηση για εκείνα τα πράγματα που μόλις γεννιονται. Η πραγματική αποτίμηση ενός γεγονότος είναι δυνατή μόνον όταν πια αποτελεί μακρ παρελθόν και τα οριστικά καλά ή κακά αποτελέσματα είναι από καιρό αναμφισβήτητα γεγονότα: σαν να λέμε όταν έχουν περάσει κάμποσες δεκαετίες. Κάθε ώριμη κατανόηση του Ναπολέοντος ήταν αδνατη πριν το τέλος του περασμένου αιώνα κι ακόμη κι εμείς δεν μπορομε να έχουμε μια τελική άποψη για τον Μπίσμαρκ. Μόνο τα δεδομένα στέκουν απαρασάλευτα, οι κρίσεις αμφιταλαντευονται κι αλλάζουν. Εν περιλήψει, ένα μεγάλο γεγονός δεν χρειάζεται την τρέχουσα αποτίμηση. Η ιστορία, μόνον, θα το κρίνει όταν όλοι οι ομόχρονοί του δεν θα είναι πια ζωντανοί.

Εν τοτοις, από τώρα θα μποροσε να ειπωθεί το εξής: Η εθνική επανάσταση του 1933 ήταν ένα επιβλητικό φαινόμενο και θα παραμείνει έτσι και στα μελλοντικά μάτια, εξαιτίας της στοιχειακής, υπερατομικής δυναμης με την οποία επήλθε και της πνευματικής πειθαρχίας με την οποία συνετελέσθη. Εδώ υπήρξε κάτι Πρωσικό, πέρα για πέρα, όπως συνέβη και στο ξεσήκωμα του 1914, το οποίο μεταμόρφωσε τις ψυχές σε μια στιγμή.

Οι Γερμανοί "οραματιστές" εγέρθησαν με καθησυχαστική φυσικότητα για ν' ανοίξουν δρόμο στο μέλλον. Πλην όμως, ακόμη περισσότερο, πρέπει αυτοί που συμμετείχαν να καταλάβουν ότι δεν επρόκειτο για νίκη, μιας και δεν υπήρξαν αντίπαλοι. Η δυναμη της έγερσης ήταν τόση που οτιδήποτε υπήρξε ή ήταν δραστήριο συμπαρασρθηκε μέσα της. Επρόκειτο για την υπόσχεση μελλοντικών νικών, που όμως θα πρέπει να κερδηθον με σκληρό αγώνα, απλά και μόνο προετοίμασε το έδαφος γι' αυτές.

Οι αρχηγοί φέρουν την πλήρη ευθυνη και γι' αυτό, αυτοί πρέπει να γνωρίζουν ή να μάθουν την σημασία όλων αυτών. Η αποστολή αυτή είναι γεμάτη από ασλληπτους κινδονους κι ο χώρος της δεν βρίσκεται στα σνορα της Γερμανίας, μα παραπέρα, στο βασίλειο των πολέμων και των καταστροφών όπου μόνον η παγκόσμια πολιτική εκφράζεται.

Η Γερμανία, περισσότερο από κάθε άλλη χώρα είναι δεμένη με τη μοίρα όλων των άλλων. Θα ήταν η τελευταία που θα μποροσε να καθοδηγηθεί σα να ήταν αυτόνομη. Κι ακόμη περισσότερο, δεν πρόκειται για την πρώτη εθνική επανάσταση που έλαβε χώρα -προϋπήρξαν αυτές του Κρόμγουελ και του Μιραμπώ- αλλά για την πρώτη φορά που

συνέβη σε μια πολιτικά απροστάτευτη κι εξαιρετικά κινδυνεύουσα χώρα, κι αυτό το γεγονός πολλαπλασιάζει αναρίθμητα την δυσκολία των επιδιωκόμενων σκοπών. Οι σκοποί αυτοί, απαξάπαντες, μόλις αναδονται, είναι ελάχιστα αποί και ανεξιχνίαστοι. Δεν είναι οτε ώρα οτε η στιγμή για παραληρήματα θριάμβου. Δεινά προσμένουν εκείνους που εκλαμβάνουν λανθασμένα την κινητοποίηση για νίκη!

Ένα κίνημα μόλις ξεκίνησε. Δεν έχει φτάσει στο στόχο του και τα μείζονα προβλήματα του καιρο μας ουδόλως μεταβλήθηκαν από αυτό. Δεν αφορούν μόνο την Γερμανία, αλλά ολόκληρο τον κόσμο, δεν πρόκειται για προβλήματα λίγων ετών αλλά ολόκληρου του αιώνα.

Ο κίνδυνος με τους ενθουσιώδεις είναι ότι φαντάζονται την κατάσταση ως απλοστατη. Ο ενθουσιασμός, δεν συνάδει με σκοπος που βρίσκονται γενιές μπροστά. Παρ' όλα αυτά, μ' αυτός τους ενθουσιώδεις είναι που οι πραγματικές αποφάσεις της ιστορίας ξεκινούν.

Η ανάληψη της εξουσίας έλαβε χώρα σε μια περιπλεγμένη εναλλαγή δυναμης και αδυναμίας. Βλέπω με ανησυχία ότι τα πανηγυρια συνεχίζονται καθημερινά. Θα ήταν καλλίτερα να συγκρατήσουμε τον ενθουσιασμό μας για την μέρα των αληθινών κι οριστικών αποτελεσμάτων, τουτέστιν, των επιτυχιών στην εξωτερική πολιτική, το μόνο που έχει σημασία.

Όταν θα έχουν επιτευχθεί, οι άνθρωποι εκείνοι που έκαναν τα πρώτα βήματα, ίσως να είναι όλοι νεκροί ή ξεχασμένοι και περιφρονημένοι, ώσπου σε κάποιο σημείο, οι επίγονοί τους θα αναγνωρίσουν την σημασία τους.

Η ιστορία δεν είναι συναισθηματική και θα εξαπατήσει κάθε άνθρωπο που κινείται συναισθηματικά.

Σε κάθε κίνημα μ' ένα τέτοιο ξεκίνημα υπάρχουν πολλές δυνατότητες ανάπτυξης τις οποίες οι συμμετέχοντες, συχνά, δεν αντιλαμβάνονται πλήρως. Το κίνημα μπορεί να γίνει άκαμπτο λόγω υπερβολικών αρχών και θεωριών. Μπορεί να ξεπέσει σε πολιτική, κοινωνική ή οικονομική αναρχία ή ίσως να αναδιπλωθεί στον εαυτό του με αποτέλεσμα την ματαιότητα. Στο Παρίσι το 1793 είχε γίνει αισθητό ότι "que n a changerait" (τίποτα δε δ' άλλαζε).

Η μέθη της στιγμής που συχνά χαντακώνει τις όποιες δυνατότητες στο ξεκίνημά τους, συχνά ακολουθείται από απογοήτευση κι αβεβαιότητα ως προς το επόμενο βήμα. Στην εξουσία ανέρχονται στοιχεία που θεωρούν την απόλαυση της ισχως αυτής ως ένα καθαυτόν σημαντικό γεγονός και μετά χαράς διακινδυνεύουν μια τάξη πραγμάτων που είναι αποδεκτή μόνον πρόσκαιρα.

Οι σωστές ιδέες μεγαλοποιούνται κι οδηγούν στην αυτοεξμνηση από τους φανατικούς κι αυτό που στο ξεκίνημα του υπόσχετο μεγαλεία καταλήγει ως τραγωδία ή και κωμωδία. Ας αντικρυσουμε τους κινδύνους σε εθετο χρόνο, με νηφαλιότητα, ώστε ν' α-

ποδειχθoμε σοφότεροι απ' ότι άλλοι μια γενιά πριν.

Αλλά αν πρόκειται να θεμελιωθεί κάτι στερεό, για να οικοδομηθεί ένα σπουδαίο μέλλον, κάτι που θα χτίσουν οι μέλλουσες γενιές, η αρχαία παράδοση πρέπει να συνεχίσει να βρίσκει απήχηση. Αυτό το κάτι που έχουμε στο αίμα μας, κληρονομικά -ήτοι ανέκφραστες ιδέες- είναι και το μόνο που προσδίδει μονιμότητα στο μέλλον μας.

Ο "Πρωσσισμός" (Preusseuntum), όπως το ονόμασα, πριν χρόνια είναι το σημαντικό -είναι αυτό ακριβώς που μόλις δοκιμάσθηκε- ενώ ο "Σοσιαλισμός" οποιασδήποτε περιγραφής, δεν είναι. Πρέπει να εκπαιδευτομε με το Πρωσσικό πρότυπο, που εκδηλώθηκε το 1870 ως το 1914 και που ακόμη κοιμάται στα βάθη της ψυχής μας ως μια μόνιμη δυνητικότητα. Πρέπει να το φτάσουμε μόνο διαμέσου του ζωντανο παραδείγματος και της ηθικής αυτοπειθαρχίας της άρχουσας τάξης, όχι διαμέσου μιας εισροής λόγων ή δυναμης. Η υπηρεσία μιας ιδέας απαιτεί αυτογνωσία κι ετοιμότητα για εσωτερικές δυσίες ώστε να πείσει. Όποιος μπερδεει αυτό με τον διανοητικό εθισμό σ' ένα πρόγραμμα, δείχνει άγνοια του όλου ζητήματος. Κι αυτό με φέρνει πίσω στο βιβλίο μου "Πρωσσισμός και Σοσιαλισμός" όπου το 1919, ξεκίνησα να υποδεικνω αυτήν την ηθική αναγκαιότητα χωρίς την οποία δεν πρόκειται να υπάρξει κανέναν μόνιμο οικοδόμημα. Όλα τα άλλα έθνη του κόσμου έχουν κληρονομήσει ένα χαρακτήρα από το παρελθόν τους. Εμείς δεν είχαμε κάποιο διδακτικό παρελθόν κι έτσι οφείλουμε ακόμη να εγερθoμε, να αναπτυχθoμε και να εκγυμνάσουμε τον χαρακτήρα που κείται κοιμώμενος στο αίμα μας.

Το έργο, του οποίου αυτός ο τόμος είναι ο πρώτος, γράφτηκε με το ίδιο αντικείμενο. Κάνω αυτό που έκανα πάντοτε. Ότι δηλαδή, δεν προσφέρω μια ευκατρία εικόνα του μέλλοντος, ακόμη λιγότερο, ένα πρόγραμμα προς πραγματοποίηση -όπως είναι η μόδα σε μας τους Γερμανos- αλλά μια καθαρή εικόνα των γεγονότων όπως είναι και θα μείνουν. Βλέπω επίσης μεγάλους κινδoνους, την απαρχή τους και ίσως τον τρόπο να τους αποφγoμε. Κι αν κανείς άλλος δεν έχει το κουράγιο να δει και να πει τι βλέπει, εγώ θα το κάνω. Έχω ένα δικαίωμα στην κριτική, αφο μ' αυτόν τον τρόπο έχω δείξει επανειλημμένα αυτό που πρέπει να συμβεί επειδή θα συμβεί. Μια αποφασιστική αλληλουχία από γεγονότα έχουν μπει στη σωστή σειρά. Τίποτα που κάποια στιγμή έγινε γεγονός δεν μπορεί να αποσυρθεί -είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να περπατήσουμε στην προκαθορισμένη κατεδυνση, είτε θέλουμε είτε όχι. Θα ήταν κοντόφθαλμο ή δειλό να πομε όχι. Αυτό που το άτομο δεν θα πράξει, αυτό το ίδιο θα πράξει η Ιστορία μαζί του.

Όμως για να λεχθεί το ναί προϋποτίθεται κατανόηση, κι αυτό το βιβλίο βρίσκεται εδώ για να την προσφέρει. Είναι ένα σήμα κινδoνου. Οι κίνδυνοι πάντα υπάρχουν. Όποιος δρα κινδυνεει. Η ζωή η ίδια είναι κίνδoνος. Αλλά αυτοί που συνδέουν την μοίρα των κρατών και των εθνών με την δική τους πρέπει να αντιμετωπίσουν τους κινδoνους αυτος διορατικά και το να βλέπει κανείς απαιτεί περισσότερο κουράγιο από κάθετι.

(1880-1936)

Το παρόν βιβλίο ξεπήδησε μέσα από μια ομιλία: "Η Γερμανία σε κίνδυνο", την οποία έδωσα το 1929 στο Αμβοργο, χωρίς να γίνω και πολ κατανοητός. Τον Νοέμβριο του 1932 ξεκίνησα να αναπτύσω το θέμα, ακόμη με βάση την τότε υπάρχουσα κατάσταση στη Γερμανία. Στις 30 Ιανουαρίου του 1933 είχα φτάσει στην σελίδα 106. Δεν άλλαξα τίποτα στο κείμενο, γιατί εγώ δεν γράφω για τους επόμενους μήνες ή τον επόμενο χρόνο, αλλά για το μέλλον. Ότι είναι πραγματικό δεν μπορεί να μηδενιστεί από ένα γεγονός. Μόνο τον τίτλο άλλαξα για να μη υπάρξουν παρεξηγήσεις. Δεν είναι η εθνική ανάληψη της εξουσίας που αποτελεί τον κίνδυνο, οι κίνδυνοι προϋπήρχαν, μερικοί από το 1918 αλλά και πιο παλιά ακόμη και παραμένουν και σήμερα καθώς δεν γίνεται να εξαφανιστον από ένα μεμονωμένο γεγονός το οποίο πριν γίνει αποτελεσματικό απέναντί τους πρέπει να υποστεί μια μακροχρόνια ανάπτυξη προς την σωστή κατεύθυνση. Η Γερμανία είναι σε κίνδυνο.

Ο φόβος μου για την Γερμανία ουδόλως μειώθηκε. Η νίκη του Μαρτίου ήταν εκολο ν' ανοίξει τα μάτια των νικητών, να δουν την έκταση του κινδύνου την καταγωγή και την διάρκειά του.

Κανείς δεν γνωρίζει τι μορφές, καταστάσεις και προσωπικότητες θα αναδυθον απ' αυτήν την αναστάτωση ή τις αντιδράσεις που θα δημιουργήσουν στο εξωτερικό. Κάθε επανάσταση κάνει την εξωτερική κατάσταση της χώρας χειρότερη, κι αυτό μόνο, απαιτεί την παρουσία πολιτικών του μεγέθους του Μπίσμαρκ, προς αντιμετώπισή της.

Βρισκόμαστε, ίσως, πριν από ένα δετερο παγκόσμιο πόλεμο, ανίκανοι να μετρήσουμε την κατανομή των δυνάμεων ή να προβλέψουμε τα μέσα ή τους στόχους -στρατιωτικός, οικονομικός, επαναστατικός. Δεν υπάρχει χρόνος να περιοριστομε στην εσωτερική πολιτική, πρέπει να είμαστε σε καλή κατάσταση για να αντιμετωπίσουμε κάθε πιθανό επεισόδιο. Η Γερμανία δεν είναι νησί. Αν αποτχουμε να δομε την σχέση μας με τον κόσμο ως -για μας ιδιαίτερα- το σημαντικό πρόβλημα η μοίρα -και τι μοίρα!- θα μας καταποντίσει χωρίς έλεος.

Η Γερμανία είναι η χώρα κλειδί στον κόσμο, όχι μόνο σε σχέση την γεωγραφική της θέση στα σνορα της Ασίας (που σήμερα αποτελεί την σημαντικότερη ήπειρο της παγκόσμιας πολιτικής), αλλά επειδή οι Γερμανοί είναι ακόμη αρκετά νέοι για να γευτον προβλήματα της παγκοσμίου ιστορίας, να τους δώσουν μορφή και λση, εσωτερικά, ενώ άλλα έθνη είναι πολ γηρασμένα κι άκαμπτα για να κάνουν κάτι παραπάνω από το να αντισταθον.

Αλλά το να αντιμετωπίζεις μεγάλα προβλήματα, όπως και σ' άλλες περιπτώσεις, η επίθεση είναι αυτή που φέρει την μεγαλύτερη υπόσχεση της νίκης.

Γ' αυτό έγραφα. Θα έχει το αποτέλεσμα που επιίζω;

Μόναχο, Ιολιος 1933

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΗΠΑ

Πραγματοποιήθηκε μετ' εμποδίων το διεθνές ετήσιο συνέδριο του Ινστιτούτου Ιστορικής Αναθεώρησης

● Στις 24 Απριλίου πραγματοποιήθηκε τελικά στο Σακραμέντο της Καλιφόρνια το ετήσιο Διεθνές Συνέδριο του Ινστιτούτου Ιστορικής Αναθεώρησης ("IHR").

Το εφετινό συνέδριο είχε ένα εντελώς διαφορετικό προσανατολισμό από τα προηγούμενα, μιας και δεν περιορίστηκε αυστηρά στην παρουσίαση νέων ευρημάτων και εξελίξεων στο χώρο του κινήματος του ιστορικού αναθεωρητισμού, αλλά έγινε ιδιαίτερη αναφορά στο ζήτημα της υπεράσπισης της ελευθερίας του λόγου και της δίωξης εκπροσώπων του εν λόγω κινήματος από το ακαδημαϊκό - και όχι μόνον - κατεστημένο.

Για αυτό τον λόγο το εφετινό συνέδριο ήταν αφιερωμένο στον γνωστό γερμανοκαναδό εκδότη αναθεωρητικών ιστορικών βιβλίων Ερνστ Ζούντελ, ο οποίος σκανδαλωδώς κρατείται στις канаδικές φυλακές εδώ και ένα χρόνο, μέχρι να αποφασιστεί η απέλασή του στην Γερμανία. Όπως τονίστηκε και στο σχετικό αφιέρωμα για τον Ζούντελ, ο γερμανοκαναδός εκδότης είναι στην πραγματικότητα ένας πολιτικός κρατούμενος, ο οποίος διώκεται για τις μη "πολιτικώς ορθές" ιδέες του.

Στην κλειστή αίθουσα που πραγματοποιήθηκε το εν λόγω συνέδριο υπήρχε επιλεγμένο κοινό άνω των 150 ατόμων το οποίο αποτελούταν κυρίως από ακαδημαϊκούς, ερευνητές, συγγραφείς, έναν κινηματογραφικό παραγωγό, αλλά και από μέλη του αμερικανικού εθνικιστικού κινήματος "Εθνική Συμμαχία" ("National Alliance"). Το Διεθνές Συνέδριο του αμερικανικού "IHR" πραγματοποιήθηκε τελικά με την συμμετοχή επιλεγμένου κοινού, μιας και μία εβδομάδα πριν, είχε προηγηθεί απόπειρα αποτυχημένων προ-

IHR INSTITUTE FOR HISTORICAL REVIEW

ABOUT THE IHR CONTACT US LEAFLETS LINKS AUDIO ARCHIVE CONFERENCES

Support the IHR: The bill depends on your support. Click here to donate!

News and Comment Roundup: Check out the IHR's new Audio Archive!

Journal of Historical Review: Perspective on Ronald Reagan, D-Day and World War II. Ronald Reagan and his legacy, the D-Day anniversary, World War II, and the importance of historical awareness, are tackled by IHR director Mark Weber and "American Dissident Voices" host Kevin Strom on last week's ADV broadcast. Audio: MP3 or RealPlayer.

Books ON-LINE: Nazi Hunter Wiesenthal Given Knighthood. Nazi hunter Simon Wiesenthal has been given an honorary knighthood for a "lifetime of service to humanity" by helping bring Holocaust perpetrators to justice, the Foreign Office says.

IHR Books: Wiesenthal, 95, spent the best part of five decades tracking down more than 1,000 Nazi war criminals responsible for the mass murder of Jews in World War Two and played a role in the capture of one of Adolf Hitler's henchmen, Adolf Eichmann.

Simon Wiesenthal: Fraudulent "Nazi Hunter"

Letter from the Editor: The Nation, Cor This Advertisement April 26, 2004

Upbeat Spirit in Sacramento April 26, 2004

James J. Martin: Great Historian By Mark Weber

Some Good News: IHR Directs The "Jeff Rense" March 26, 2004

Weber Addresses Northern Virginia News from the IHR News - Feb. 2004

IHR New Year's

σπαθειών από ισχυρές σιωνιστικές οργανώσεις - μεταξύ αυτών και το "JDL" - για πλήρη αναβολή του.

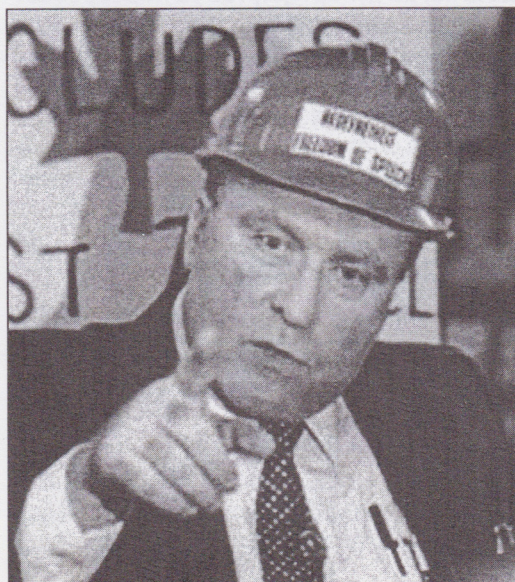
Την έναρξη του συνεδρίου έκανε με μία ενδιαφέρουσα ομιλία του ο διευθυντής του "IHR" Μαρκ Βέμπερ, οποίος αναφέρθηκε στο κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού και στους βασικούς στόχους του Ινστιτούτου του, οι οποίοι είναι η υπεράσπιση της ιστορικής αλήθειας και της ελευθερίας του λόγου. Επίσης στον ιστορικό αναθεωρητισμό και στην κατάσταση που επικρατεί στην ακαδημαϊκή κοινότητα γύρω από το εν λόγω θέμα, αναφέρθηκε στην συνέχεια ο ερευνητής και συγγραφέας Μπράντλεϊ Σμιθ διευθυντής της "Επιτροπής υπέρ ενός ανοιχτού διαλόγου για το Ολοκαύτωμα" (γνωστότερη και ως "CODOH"). Όμως άκρα ενδιαφέρουσα θεωρήθηκε η ομιλία του канаδού Πολ Φρομ, διευθυντή της "Καναδικής Ένωσης για την Ελευθερία της Έκφρασης", ο οποίος αναφέρθηκε στα προβλήματα και στις διώξεις που αντιμετωπίζουν όσοι канаδοί θέλουν να εκφράσουν και να δημοσιοποιήσουν μη "πολιτικώς ορθές" απόψεις στην χώρα τους. Επίσης ο Φρομ πραγμα-

τοποίησε μία εκτενή αναφορά και στην υπόθεση Ζούντελ. Ακόμη μίλησαν ο αμερικανός ερευνητής Τσαν Κάρλσον για τις άγνωστες πτυχές του Χριστιανικού Σιωνισμού, η αυστραλή συγγραφέας Μισέλ Ρενούφ για την κατάσταση που επικρατεί στην Γηραιά Αλβιόνα ως προς το ζήτημα της υπεράσπισης της ιστορικής αλήθειας και της εθνικής ταυτότητας και τέλος ο αμερικανός δικηγόρος Εντ Στιλ για τις νομικές μεθοδεύσεις του αμερικανικού πολιτικού κατεστημένου εις βάρος όσων αμερικανών θέλουν να υπερασπιστούν μη "πολιτικώς ορθές" απόψεις. Για άλλη μία χρονιά το Διεθνές Συνέδριο του Ινστιτούτου Ιστορικής Αναθεώρησης τελικά πραγματοποιήθηκε επιτυχώς, δείχνοντας και στην καρδιά της Παγκόσμιας Τυραντίας υπάρχουν ακόμη εστίες αντίστασης που μάχονται για την αποκάλυψη και επικράτηση της ιστορικής αλήθειας.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Αυξάνονται οι πιέσεις για την καταδίκη και απέλαση του Ζούντελ

● Εδώ και ένα σχεδόν ολόκληρο χρόνο ο γερμανοκαναδός εκδότης Ερνστ Ζούντελ είναι κρατούμενος σε υψίστης ασφαλείας канаδικές φυλακές, ενώ συνεχίζεται ο δικαστικός μαραθώνιος για την απέλαση του στην Γερμανία σε ειδικό канаδικό δικαστήριο. Ο Ζούντελ δικάζεται βάσει "αντιτρομοκρατικών νόμων" της канаδι-

κής δικαιοσύνης και κατόπιν έκθεσης των канаδικών μυστικών υπηρεσιών, τον οποίον χαρακτηρίζουν ως "κίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια" του Καναδά, αν και ο ίδιος ήταν κατά το παρελθόν θύμα τρομοκρατικών επιθέσεων...

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που οι φανεροί και κρυφοί διώκτες του Ζούντελ επιχειρούν με νόμιμα ή και με παράνομα μέσα να τον φιμώσουν, αφού ο ίδιος έπαιξε σημαντικό ρόλο με τον εκδοτικό του οίκο στην ευρεία διάδοση των απόψεων που αμφισβητούν το Ολοκαύτωμα. Αυτό υποστηρίζει και η ομάδα υπεράσπισης του Ζούντελ στη νέα του δίκη, ότι δηλαδή ο γερμανοκαναδός εκδότης στην πραγματικότητα δεν αποτελεί πραγματικό κίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια του Καναδά, αλλά διώκεται για τις ιδέες του και τις εκδοτικές του δραστηριότητες, οι οποίες έχουν δυσμενώς επηρεάσει ισχυρά πρόσωπα και οργανώσεις αυτής της χώρας και όχι μόνο.

Ως τελευταίο παράδειγμα για τις πιέσεις που δέχεται η канаδική δικαιοσύνη για την καταδίκη του, αλλά και όσοι μάρτυρες υπεράσπισης του μπορούν να βοηθήσουν στην αθώωσή του, παρουσιάζει η ομάδα υπεράσπισης του την μη εμφάνιση μίας σημαντικής μάρτυρος υπεράσπισης την τελευταία στιγμή. Είχε συμφωνηθεί στις αρχές Μαΐου να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου η канаδή δικαστής Λόρεν Μάρσαλ, η οποία την δεκαετία του '80 ήταν δικηγόρος υπεράσπισης του Ζούντελ. Εκτός του ότι είχε δεχτεί τότε απειλές και πιέσεις από σιωνιστικές οργανώσεις διότι υπερασπιζόταν τον γερμανοκαναδό εκδότη, θα μπορούσε επίσης να αναφερθεί και στις παλαιότερες αποτυχημένες απόπειρες της канаδικής δικαιοσύνης για την απέλαση του Ζούντελ στην Γερμανία, ώστε να φανεί ξεκάθαρα πως και η παρούσα δίωξη και δίκη εις βάρος του ήταν πολιτικής φύσεως.

Όμως η Μάρσαλ την τελευταία στιγμή υποχώρησε, κάτι το οποίο αποδεικνύει για την τωρινή ομάδα υπεράσπισης πως ασκούνται σοβαρές πιέσεις για μία εις βάρος καταδίκη του, λόγω των απόψεων του.

Εκδήλωση υπέρ της απέλασης

ΡΩΣΣΙΑ

τατζίκων λαθρομεταναστών από ρωσική μη κυβερνητική οργάνωση

● Ευρύτερες πλέον διαστάσεις έχει πάρει πλέον το αντιμεταναστευτικό ρεύμα στην ρωσική

κοινωνία, όπως δείχνει και η πρόσφατη εκδήλωση μη κυβερνητικής οργάνωσης για την απέλαση λαθρομεταναστών ως μέτρο περιορισμού της εγκληματικότητας και διακίνησης ναρκωτικών σε ρωσικές πόλεις.

Συγκεκριμένα, η ρωσική μη κυβερνητική οργάνωση "Πόλη δίχως ναρκωτικά" στις 10 Μαΐου πραγματοποίησε στην περιοχή Γιεκατέρινμπουργκ της επαρχίας Νόβι ανοιχτή συγκέντρωση διαμαρτυρίας κατά των τατζίκων μεταναστών της περιοχής αυτής. Ο πρόεδρος της εν λόγω οργάνωσης Αντρέι Καμπάνοβ αναφέρθηκε ενώπιον περίπου 1500 ρώσων διαδηλωτών για τα σοβαρά προβλήματα που έχουν εμφανιστεί από την αθρόα και παράνομη εγκατάσταση τατζίκων στην περιοχή του Γιεκατέρινμπουργκ. Κατήγγειλε ο Καμπάνοβ πως στον οικισμό Σιρόκαγια Ρέτσκα έξω από το Γιεκατέρινμπουργκ οι μισοί πλέον κάτοικοι του είναι τατζικοί λαθρομετανάστες, οι οποίοι επίσημα ασχολούνται με οικοδομικές εργασίες, αλλά στην πραγματικότητα ελέγχουν την παράνομη διακίνηση και πώληση ναρκωτικών στην ευρύτερη περιοχή. Εκτός τούτου υποστήριξε ότι οι τατζικοί λαθρομετανάστες τρομοκρατούν τους ρώσους κατοίκους της περιοχής με ένα εκτός προηγούμενου κύματος εγκληματικότητας και βιασμών. Αξίζει να αναφερθεί πως είναι μεγάλης σημασίας αυτή η εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε από την συγκεκριμένη ρωσική μη κυβερνητική οργάνωση, αφού ο παλαιότερος πρόεδρος της Γιεβγένι Ρόζιμαν εξελέγη τον περασμένο Δεκέμβριο βουλευτής στην ρωσική Δούμα.

Ραγδαία πτώση της δημοτικότητας

ΑΥΣΤΡΙΑ

του Άρνολντ Σβαρτσενέγκερ στην Αυστρία

● Ένα τελειωτικό πλήγμα στην όλο και μειωμένη δημοτικότητα του αυστριακής καταγωγής αστέρα του Χόλιγουντ και Κυβερνήτη της Καλιφόρνια Άρνολντ Σβαρτσενέγκερ στην ιδιαίτερη πατρίδα του, θεωρούνται οι πρόσφατες δηλώσεις του στο Ισραήλ εις βάρος της Αυστρίας. Καθώς βρισκόταν στο Ισραήλ για να στηρίξει την ανέγερση ενός μουσείου "ανοχής" από το Κέντρο Σίμον Βίζενταλ, πραγματοποίησε αρνητικές δηλώσεις κατά της γενέτειρας του ενώπιον υψηλόβαθμων ισραηλινών πολιτικών και α-

μερικανοεβραίων ηγετών. Μεταξύ των άλλων ανέφερε πως μπορεί μεν η Αυστρία να είναι από τουριστικής άποψης μία όμορφη χώρα, όμως είναι επίσης "ένας τόπος στον οποίον η μισαλλοδοξία και η άγνοια οδήγησε σε φριχτές βαναυσότητες. Για αυτό τον λόγο, θα καταβάλω την όποια δυνατή προσπάθεια για την προώθηση της ανοχής σε παγκόσμια κλίμακα". Αφού οι αυστριακοί συμπατριώτες του παρατήρησαν ότι ο Σβαρτσενέγκερ δεν αναφέρθηκε στο όνομα της "ανοχής" στο δρώμα του παλαιστινιακού λαού, ενοχλήθηκαν από την σφοδρή επίθεση που δέχτηκαν από ένα πρόσωπο το οποίο τόσο στήριξαν κατά το παρελθόν.

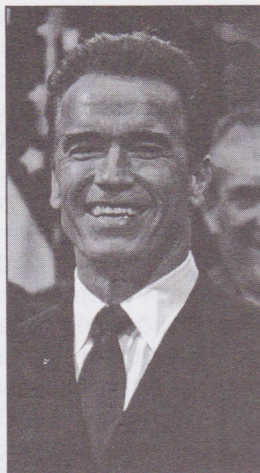
Προκάλεσε δε μία τέτοια θύελλα αντιδράσεων στην Αυστρία οι δηλώσεις του, ώστε όλοι και περισσότεροι συμπατριώτες του να μην τον θεωρούν πλέον αυστριακό. Οι πρώτες ευρύτερες αρνητικές εντυπώσεις εις βάρος του κυβερνήτη της Καλιφόρνια άρχισαν να δημιουργούνται όχι μόνο από τότε που ο "Εξολοθρευτής" απόλυτα ταυτίστηκε με τις απόψεις ισχυρών αμερικανοεβραϊκών οργανώσεων για την Αυστρία, αλλά και με την άρνησή του να παρευρεθούν αυστριακοί αξιωματούχοι στην τελετή ορκωμοσίας του ως Κυβερνήτη της Καλιφόρνια. Το κλίμα έχει γίνει τόσο αρνητικό στην Αυστρία για τον Άρνολντ, ώστε αυστριακά δημοτικά συμβούλια και αυστριακές οργανώσεις να ακυρώνουν τις τιμητικές διακρίσεις που είχαν πραγματοποιήσει παλαιότερα υπέρ του.

Έφεση άσκησε το "Βλάαμς Μπλοκ"

ΒΕΛΓΙΟ

κατά της απόφασης βελγικού δικαστηρίου που έκρινε πως έκανε χρήση "ρατσιστικής προπαγάνδας"

● Στις αρχές Μαΐου το φλαμανδικό εθνικό κόμμα "Βλάαμς Μπλοκ" ανακοίνωσε πως θα ασκήσει έφεση κατά της απόφασης βελγικού δικα-

σει έφεση κατά της απόφασης βελγικού δικαστηρίου του Γκαντ, το οποίο έκρινε τον περασμένο Απρίλιο, βάσει της ισχύουσας "αντιρατσιστικής νομοθεσίας", πως το εν λόγω κόμμα συνήθιζε να εκδίδει έντυπα "καθαρού ρατσιστικού περιεχομένου". Από την πλευρά του, το φλαμανδικό εθνικό κόμμα υποστήριξε πως αυτή η δικαστική απόφαση είναι ένας τρόπος μεθόδευσης της πολιτικής του εξόντωσης, το οποίο τόσο καιρό προσπαθούσε το βελγικό πολιτικό κατεστημένο.

Υποστηρίζει ότι αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι αυτή η δικαστική απόφαση πραγματοποιήθηκε λίγο πριν τις Ευρωεκλογές, ώστε να εμποδιστεί η εκλογική κάθοδός του σε αυτές, καθώς επίσης να αναγκαστεί να αλλάξει όνομα. Επίσης πρόσθεσε το "Βλάαμς Μπλοκ" ότι το βελγικό κατεστημένο επιθυμεί και την εξαίρεση του από την ετήσια οικονομική ενίσχυση που δέχεται από το βελγικό κράτος, μιας και είναι ένα από τα μεγαλύτερα κόμματα της Φλαμανδίας.

ΙΤΑΛΙΑ

Εκδήλωση υπέρ της Εθνικιστικής Πρωτομαγιάς και κατά του NATO από την "Forza Nuova"

● Συνεχίζει στην γειτονική Ιταλία να δυσαρρεστεί το πολιτικό κατεστημένο της χώρας του το ιταλικό εθνικιστικό κόμμα "Forza Nuova" με τις δυναμικές πολιτικές παρεμβάσεις του στην καθημερινή ιταλική πολιτική πραγματικότητα. Την Πρωτομαγιά η "FN" πραγματοποίησε μία

δυναμική συγκέντρωση και πορεία στην καρδιά της Ρώμης για την Εργατική Πρωτομαγιά, ώστε να εκδηλώσει την συμπάρασταση της στον ιταλό εργάτη και την καταδίκη της στην Παγκοσμιοποίηση και τον Διεθνισμό. Επίσης, στις 15 Μαΐου η "FN" πραγματοποίησε μία αντι-NATOϊκή εκδήλωση με την οργάνωση μίας συναυλίας κατά του NATO και της "αμερικανικής κατοχής" έξω από την αμερικανική στρατιωτική βάση της Γκέτα.

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

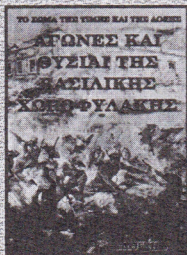
Εγγραφείτε συνδρομητές στο περιοδικό μας

Τιμή συνδρομής (9 τεύχη το χρόνο)
εσωτερικού 25 ευρώ
εξωτερικού 35 ευρώ

επικοινωνήστε στο τηλέφωνο 6979268469 ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@xrushaugh.org ή ταχυδρομικά στην διεύθυνση Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 ΑΘΗΝΑ

Το σώμα της τιμής και της δόξης
**ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ
 ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ**

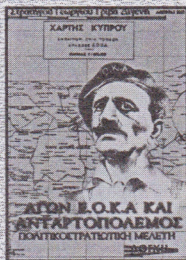

Η ιδιαιτερότητα του σώματος της Βασιλικής Χωροφυλακής ήταν ότι είχε το δικαίωμα να μάχεται και κατά του εχθρού της Πατρίδος και η διάλυσή του κατ' ουσίαν αποδυνάμωσε τις Ένοπλες δυνάμεις. Είχε βέβαια σοβαρούς λόγους η αριστερά να διαλύσει την Χωροφυλακή. Δεν μπορούσαν να λησμονήσουν τον σκληρό αγώνα που έδωσαν οι μαχητές της για την αντιμετώπιση της κομμουνιστικής ανταρσίας, με κορυφαία στιγμή αυτήν της Μάχης του Συντάγματος Μακρυγιάννη τον Δεκέμβριο του 1944.

76 σελίδες 6 €

Γεωργίου Γρίβα-Διγενή
**"ΑΓΩΝ ΕΟΚΑ ΚΑΙ
 ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ"**

Πρόκειται για την "Πολιτικοστρατιωτική Μελέτη" (μία στρατιωτική έκδοση του 1962 ανατυπωμένη από τις εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ") του θρυλικού αρχηγού της ΕΟΚΑ, της μόνης αντάρτικης οργανώσεως, που κατόρθωσε να λυγίσει μια μεγάλη αυτοκρατορία όπως ήταν η Βρετανική. Το κείμενο γράφτηκε λίγα χρόνια μετά από τα γεγονότα αλλά δεν αποτελεί μία εξιστόρηση των γεγονότων. Είναι ένα πολεμικό εγχειρίδιο για το πώς θα πρέπει να δρα μία οργάνωση που διεξάγει εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Αυτή ακριβώς η οργάνωση αναλύεται στο βιβλίο, από τον ίδιο τον δημιουργό της, ο οποίος ασκεί κριτική στα λάθη που έγιναν και προτείνει βελτιώσεις. Ιδιαίτερα επιτυχής είναι η ανάλυση των μεθόδων μάχης και των όπλων που υπήρχαν. Παρότι δεν είναι κείμενο λογοτεχνικό, μέσα από το λιτό ύφος του συγγραφέα, ο αναγνώστης ζει μία από τις σύγχρονες εποποιίες του Ελληνισμού.

136 σελίδες 8 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Είναι το τελευταίο ιδεολογικό και πολιτικό βιβλίο του συγγραφέα, που θίγει θέματα του πρόσφατου ιστορικού παρελθόντος, αλλά και του παρόντος και του μέλλοντος.

Την αλληλοσφαγή των Ελλήνων στα χρόνια 1941 - 1949, τον ψυχρό πόλεμο, την ταύτιση (κακώς) του αντικομμουνισμού με τον εθνικισμό και τα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη, που αντιστάθηκαν με συνέπεια και στις δύο όψεις της παγκόσμιας τυραννίας: Τον καπιταλισμό και τον μπολσεβικισμό. Ε.

ξετάζει την νέα κατάσταση με τον κομμουνισμό ηττημένο και την αριστερά παντού τροπαιοφόρο, με την "παγκοσμιοποίηση" και τις νέες συνθήκες που δημιουργούνται σε Ελλάδα και κόσμο.

112 σελίδες 8 €

Εκδ. Εθνική Εταιρεία
**Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

"Ο Κομμουνισμός στην Ελλάδα" εξέδθη το 1937 από την Εθνική Εταιρεία από τα αρχεία του παρανόμου, τότε, ΚΚΕ τα οποία κατασχέθηκαν από την ασφάλεια του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου.

Η έκδοση αυτή εντασσόταν στην γενικότερη προσπάθεια της τότε κυβερνήσεως να εμποδίσει την Σοβιετική επιρροή στην Ελλάδα.

216 σελίδες 8 €

Φασιστικά κινήματα στην Ελλάδα του μεσοπολέμου
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΑΞΙΑΙ ΤΙΜΗΣ

Ποιος γνωρίζει αλήθεια για το πολιτικό κλίμα της Ελλάδος του μεσοπολέμου; Για τις αντικομμουνιστικές φοιτητικές ενώσεις, τις οργανώσεις και τα κόμματα που είχαν έναν ξεκάθαρο εθνικιστικό και λαϊκό χαρακτήρα, που θα μπορούσε μέσα στο πνεύμα της εποχής να ονομαστεί και φασιστικός; Μάχες στα Πανεπιστήμια, πορείες σε στρατιωτική παράταξη στους δρόμους της Αθήνας, οι Κυανοχιτώνες της οργάνωσης Ελλήνων Εθνικιστών του Γιάνναρου και άλλες άγνωστα στοιχεία αποκαλύπτονται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού.

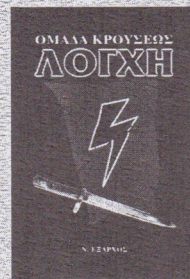
160 σελίδες 8 €

Ν. Ξεραρχου
ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΕΩΣ "ΛΟΓΧΗ"

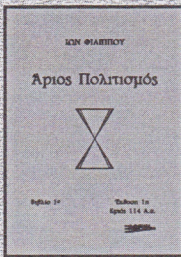
Ένα πολιτικό μυθιστόρημα σε μια Ελλάδα που δεν υπάρχει, αλλά που θα μπορούσε να υπάρξει. Μέσα στις σελίδες του περνούν πρόσωπα, χαρακτήρες και γεγονότα φανταστικά, που θυμίζουν όμως πολλά από την πραγματικότητα, αλλά και από τα όσα πρόκειται να συμβούν στην Πατρίδα μας στα επόμενα χρόνια. Ένα κείμενο-φυγή από την σκληρή χειροπιαστή αλήθεια, που μέσα του υπάρχουν προδότες, συνθησιμμένοι άνθρωποι, αλλά και ήρωες. Ασπρόμαυρες σελίδες, που θυμίζουν αληθινές καταστάσεις, γεγονότα και πρόσωπα, που τις μεταφέρουν σε ένα φανταστικό και ανύπαρκτο κόσμο.

170 σελίδες 7 ευρώ

Ίωνος Φιλίππου
"ΑΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ"

Το βιβλίο "ΑΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ" υπογράφει ο Ίων Φι-

λίπου. Είναι ένα βιβλίο 326 σελίδων, που αναφέρεται στην αυγή του πολιτισμού και το μέλλον που έρχεται, θέτοντας σαν κυρίαρχη δύναμη, σαν "τον δυνατό βοριά που σαρώνει το σκοτεινό πέπλο του κοσμοπολιτισμού", τον ΑΡΙΑΝΙΣΜΟ.

326 σελίδες 12 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Το βιβλίο αυτό είναι η ιστορία του κινήματος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ τα χρόνια 1993-98. Μέσα από τις σελίδες του κειμένου, περνούν με τη σειρά όλες οι διώξεις, οι συκοφαντίες, οι αγώνες και οι νίκες των εθνικιστών, την γεμάτη από γεγονότα αυτή πενταετία. Για όποιον τα έζησε, είναι ένα ιδανικό αρχείο, μεγαλύτερη αξία έχει όμως το βιβλίο γι' αυτόν που τώρα θέλει να πλησιάσει το κίνημα των εθνικιστών στην Ελλάδα. Σε αυτό μπορεί να δει τον τρόπο που μάχονται και να δει αν πραγματικά είναι σε θέση και θέλει να συμμετέχει σ' αυτόν.

250 σελίδες 8 €

Κ.Θ. Ιωάννου

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ "ΚΑΠΟΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ"

Σε έναν κόσμο που αλλάζει δραματικά η επιστήμη της Γεωπολιτικής αποτελεί ένα απαραίτητο εργαλείο για να τον κατανοήσουμε, αλλά και για να ξεκαθαρίσουμε με δόγμα το εθνικό συμφέρον την θέση του Ελληνισμού στον κόσμο. Από το βιβλίο αυτό, η παραθέτουμε το απόσπασμα:

"Η μελέτη των νόμων της επιστήμης της γεωπολιτικής καθίσταται απαραίτητο εφόδιο για την Ελλάδα του 21ου αιώνας, προκειμένου να αντιληφθούμε την κατάσταση στην οποία ευρίσκεται σήμερα η Πατρίδα μας και να αντιληφθούμε τους αντικειμενικούς κινδύνους, που την απειλούν. Ήδη από την δεκαετία του 1990 βρισκόμαστε ενώπιον σημαντικών γεωπολιτικών ανακατατάξεων και δυστυχώς παρακολουθούμε τις εξελίξεις σαν απαθείς θεατές. Η στάση του ελληνικού κράτους απέναντι στα γεγονότα την τελευταία δεκαετία, δυστυχώς, δεν οδηγούν πουθενά ή μάλλον οδηγούν στην σύρριγκωση του έθνους μας σύμφωνα με τους νόμους της γεωπολιτικής."

94 σελίδες 6 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

Το πρώτο μέρος του βιβλίου είχε πρωτοεκδοθεί το 1992, με την ευκαιρία του Β' συνεδρίου της Χ.Α. Αποτελεί ένα κείμενο ιδεολογικό και συνάμα πολιτικό, πε-

ρισσότερο όμως είναι προφητικό για τις εξελίξεις από το 92' μέχρι σήμερα.

Ξαναεκδόθηκε μαζί με ορισμένες προσθήκες για κάποια ζητήματα, γιατί αποτελεί την κατάθεση των εθνικιστών για την δεκαετία του 90'. Περιέχει όλες τις προτάσεις και τις αντιρρήσεις για τα κρίσιμα ζητήματα που απασχόλησαν τα

χρόνια που πέρασαν, καθώς βέβαια και τις αρχές και τις αξίες που διέπουν τους εθνικιστές για τα χρόνια που θα έρθουν.

112 σελίδες 6 €

Α. Μακντόναλντ

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ

Η είδηση πως οι εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ", αποφάσισαν να εκδώσουν "ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ", αποτελεί μία πολύ σημαντική είδηση για τα ελληνικά εκδοτικά δεδομένα. και τούτο γιατί, το συγκεκριμένο βιβλίο, μέχρι το πρόσφατο χτύπημα στην Ν. Υόρκη, θεωρείτο από τις αμερικανικές αρχές ασφαλείας, σαν το νούμερο ένα εγχειρίδιο τρομοκρατίας και επικίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια, βιβλίο. Το βιβλίο αναφέρεται σε μία αμερικανική κοινωνία που ήδη υπάρχει σε μεγάλο βαθμό, και η οποία βρίσκεται στα όρια των φυλετικών και κοινωνικών εντάσεων. Τότε, μία φυλετική οργάνωση, αποφασίζει να ξεκινήσει τον ένοπλο αγώνα, σπρωγμένη εκεί από την κρατική καταστολή.

Μέσα από ένα κύκλο βίας, δολοφονιών και βομβιστικών επιθέσεων, που γλαφυρά περιγράφονται και αναλύονται με όλες τις τεχνικές τους λεπτομέρειες, η οργάνωση καταφέρνει να γονατίσει την κυβέρνηση των ΗΠΑ

302 σελίδες 15 €

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

Πρόκειται για την επιλογή 100 άρθρων του εκδότου της εφημερίδος "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", Ν.Γ. Μιχαλολιάκου, και συγκεκριμένα των άρθρων που δημοσιεύονται στην τελευταία σελίδα της εφημερίδος μας.

Μέσα από την ανάγνωση των άρθρων αυτών ξεδιπλώνεται η ιστορία της "Χ.Α.", αλλά και η άποψη του συγγραφέα για τα σημαντικότερα πολιτικά γεγονότα των τελευταίων ετών, γεγονότα που ακόμη και σήμερα "τρέχουν" και είναι ΕΠΙΚΑΙΡΑ.

202 σελίδες 9 €

πρόλογος Δρ. Ρομπέρ Φωρισόν

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΛΟΧΤΕΡ

ΝΤΑΧΑΟΥ - ΜΑΟΥΤΧΑΟΥΖΕΝ - ΧΑΡΤΧΑΪΜ

Πρόκειται για ένα από τα πλέον δυνατά και πλέον τεκ-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣΚΑΛΩΝ ΛΟΓΤΗΧΗ

Βασιλείου Σταυρογιανόπουλου Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

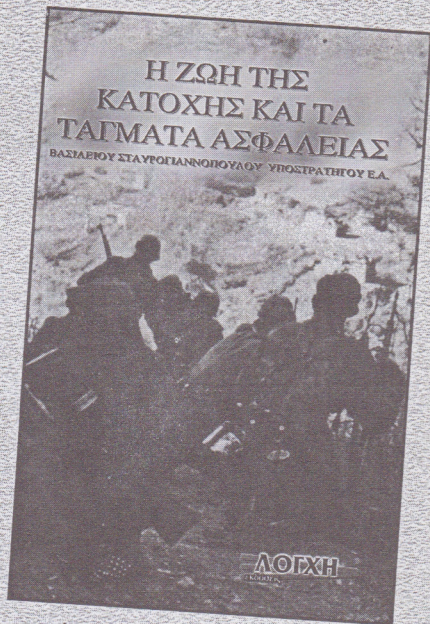
Μύθοι και Πραγματικότητα

Τα "Τάγματα Ευζώνων" και τα "Τάγματα Εθελοντικής Χωροφυλακής - Τάγματα Ασφαλείας" είναι από τις πλέον αισχρές συκοφαντημένες στρατιωτικές μονάδες στην ιστορία της χώρας μας. Η δράση των σχηματισμών αυτών, πήρε διαστάσεις τις οποίες δεν είχε όπως και άλλα συμβάντα της ιστορίας του Β' Π.Π.

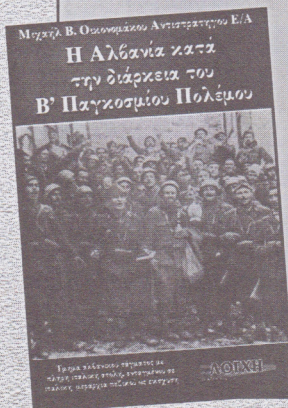
Τα "Ευζωνικά Τάγματα", ήταν μονάδες πιστές στην κυβέρνηση της χώρα με αποστολή την αντιμετώπιση της επικείμενης αναρχίας και μόνο. Κατηγορήθηκαν ως συνεργάτες και "συμπλήρωμα" των αρχών κατοχής. Ωστόσο η αξία τους για τις δυνάμεις της Βέρμαχτ είναι συζητήσιμο μέγεθος.

Οι γερμανικές δυνάμεις δεν είχαν σοβαρή αντίσταση από τους αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ.. Δεν επεδίωξαν την δημιουργία των εν λόγω σχηματισμών. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις τους έβλεπαν με δυσπιστία. Αντιθέτως η Ελληνική κυβέρνηση των Αθηνών, έθεσε απαραίτητο όρο υπάρξεως της, την δημιουργία των "Ταγμάτων ευζώνων". Η ορατή-αποχώρηση των δυνάμεων κατοχής και το γεγονός ότι μέχρι να φτάσουν ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από την Μ. Ανατολή, θα ήταν απαραίτητα ένα εύλογο χρονικό διάστημα, καθιστούσε αναγκαία την ύπαρξη συγκροτημένων σωμάτων που θα αναχαιτίζαν τους συμμορίτες. Αυτή την αποστολή εξετέλεσαν με επιτυχία τα Τ.Ε. και τα Τ.Α.

Ο Βασιλείος Σταυρογιανόπουλος, Υποστράτηγος του Ελληνικού Στρατού συνέγραψε το παρόν, θέλοντας να αντικρούσει κατηγορίες και ύβρεις, που είχαν αρχίσει να ακούγονται και που μετά το 1974, έγιναν μέρος της καθεστημένης ιστοριογραφίας. Το κείμενο είναι λιτό και εστιάζει στην ακριβή περιγραφή των γεγονότων.

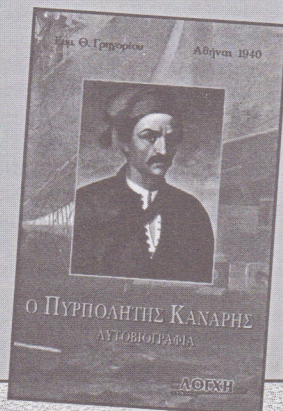
Μιχαήλ Β. Οικονομάκου
Αντιστράτηγου ε.α.

Η ΑΛΒΑΝΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΤΟΥ
Β' Π.Π.

6 €

Εμμ. Θ. Γρηγορίου
Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ
ΚΑΝΑΡΗΣ

9 €

Μανούσου Καμπούρη

ΔΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥ

Το "Δια Σιδήρου" είναι έργο φανταστικό. Οι επτά από τις οκτώ Ιστορίες του ("Επτά βήματα") αναφέρονται σε ιστορικές εποχές που έχουν δει την ανακάλυψη του σιδήρου. Οι τοποθεσίες και οι ιστορικές περιόδους υπάρχουν, άλλες με μεγαλύτερη βεβαιότητα και άλλες με μικρότερη. Τα γεγονότα, οι κοινωνίες και οι θεοί και συνήθειες το ίδιο. Για ορισμένα είμαστε βέβαιοι, για άλλα λιγότερο βέβαιοι.

Οι Ιστορίες που αναφέρονται θα μπορούσαν να είχαν γίνει και τα πρόσωπα να είναι αληθινά. Είναι απόλυτα σύμφωνες με τις συνθήκες λαών και εποχών, αλλά βέβαια κανείς δεν μας έχει διηγηθεί το ακριβές περιεχόμενό τους. Αποτελούν καρπό εκπαιδευμένης φαντασίας.

Στα Επτά Βήματα, ο κοινός παράγων είναι η ύπαρξη και επιβολή του καθήκοντος, και αυτό από αρχαιότατων χρόνων γινόταν Δια Σιδήρου, ενίοτε -και σε μερικές περιπτώσεις- και δια Πυρός. Μπορεί κανείς να θεωρήσει το Δια Σιδήρου ως το βιβλίο του καθήκοντος, ή το βιβλίο φανταστικών ιστοριών πραγματικού καθήκοντος. Τα Επτά Βήματα αναφέρονται σε ανθρωπίνους κόσμους και καταστάσεις. Οι μορφές του καθήκοντος είναι πολλές, οι θυσίες που απαιτεί πολυποικιλίες, οι δικαιολογίες για να μην το πράξει κανείς αναρίθμητες...

162 σελίδες 12 €

Γιώργου Μάστορα

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

WHITE POWER ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Το βασικό κείμενο του βιβλίου στηρίζεται σε μια μικροσκοπική σειρά άρθρων σχετικών με το αντικείμενο, που πρωτοδημοσιεύθηκαν από την στήλη του "Μετώπου Νεολοίας" της Εθνικιστικής εφημερίδας "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ". Βεβαίως, είναι πλήρως αναπροσαρμοσμένο και

"εκαυχρονισμένο", έτσι ώστε ακόμα και όσοι έχουν διαβάσει, είναι σίγουρο πως θα βρουν πληθώρα νέων στοιχείων και αρκετά extras στην συγκεκριμένη έκδοση.

Το βιβλίο χωρίζεται σε μικρά, 2-3 περίπου σελίδων το καθένα, κεφάλαια και ακολουθεί την White Power μουσική από την πρωτογενή σχηματοποίησή και συνειδητοποίησή της

στην Αγγλία από τις αρχές της δεκαετίας του '80, μέχρι και την τωρινή της κυρίαρχη κατάσταση στους κύκλους της Εθνικιστικά προσανατολισόμενης νεολοίας. Βεβαίως οι SKREWDRIVER και ο Ian Stuart έχουν την "τιμητική" τους, όπως και το Blood And Honour Κίνημα άλλωστε, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει πως δεν υπάρχει μια σφαιρικότερη κάλυψη του αντικείμενου, με αναφορές ακόμα και σε χώρες όπως η Βραζιλία και η Σλοβακία.

Περιέχει ξεχωριστό τμήμα σχετικό με το Ελληνικό παρκλάδι του ιδιώματος, καθώς και πολύ καλό φωτο-

γραφικό υλικό, πολυάριθμες ενδιαφέρουσες υποσημειώσεις και εκτεταμένη προτεινόμενη δισκογραφία. Η όλη προσπάθεια και το αποτέλεσμα αυτής μπορούν να χαρακτηρισθούν λοιπόν ως πολύ επιτυχημένες.

182 σελίδες 14 €

Δ. Καλλονά **Viva La Muerte!**

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Το "Viva la Muerte" αποτελεί την επανέκδοση του λογοτεχνικού αφηγήματος του Δ.Καλλονά (Αθήνα 1943) που βρίσκεται απήχηση ακόμη και στις μέρες μας. Η Ισπανία φλέγεται από τον τριετή εμφύλιο πόλεμο που ξεσπά σαν πύρινη λαιλαπα τα έτη '36-'39, μα ο λαός της αποφασισμένος και φανατισμένος όσο ποτέ έχει συνειδητοποιήσει το χρέος του να πολεμήσει έως τελικής πτώσεως για το ύψιστο αγαθό, την ελευθερία του.

Μια ελευθερία που απειλείται από την κόκκινη σκιά του μισοσυνετισμού και που κατακτάται μόνο με όπλα και θυσίες. Μια πραγματική επανάσταση ιδεών σφραγισμένη με το αίμα ενδόξων ηρώων, όπως του στρατηγού Φράνκο που παρακινεί το λαό του να φανεί αντάξιος της ιστορίας του αλλά και της φυλής του. Το "Viva la Muerte" θα αποτελέσει μετέπειτα την ιαχή κάθε στρατιώτη που τίθεται σε επικυφαλή, έτοιμος να υψώσει θαρράλτα το ανάστημά του στον παραμικρό κίνδυνο που απειλεί την ακεραιότητα του Έθνους του. Μια ιαχή ενάντια στο χρόνο, άλλοτε ικανή να παρακινήσει ένα άτομο, άλλοτε κι ένα ολόκληρο πλήθος.

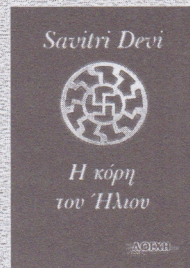
206 σελίδες 12 €

Savitri Devi

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Η Σαβίτρι Ντέβι (1905-1982) ή Μαξιμιανή Πόρτας, είναι μία ευρωπαία (από Έλληνα πατέρα) για την οποία το κοινό δεν γνωρίζει πολλά παρά τον συναρπαστικό βίο της και το πλούσιο συγγραφικό της έργο.

Ήταν μία γυναίκα πολυταξιδεμένη, βαθιά γνώστρια των Ευρωπαϊκών Παραδόσεων και του Ινδουισμού που έζησε μία Θεελλώδη ζωή κατά την διάρκεια του Μεσοπολέμου και τόλμησε μετά το τέλος του Β' ΠΠ να αφιφίσει το κλίμα της εποχής προβάλλοντας μία εντελώς διαφορετική και τολμηρή προσέγγιση σε μία βιοθεωρία που θεωρούταν πλέον το "απόλυτο κακό" σε παγκόσμια κλίμακα. Παρουσιάζονται σε αυτή την έκδοση αποσπάσματα από κλασικά κείμενα της Ντέβι, όπως από το "Ανθρώπος στο Ειδώλιο", "Υιός του Ήλιου", "Προσκύνημα", "Η Αστραπή και ο Ήλιος" και "Προειδοποίηση στους Ινδουιστές".

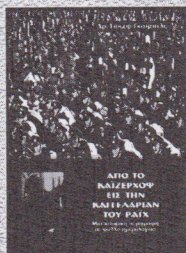

160 σελίδες 12 €

μνημιωμένα κείμενα των αναθεωρητών ιστορικών. Των ιστορικών αυτών, που αμφισβήτησαν τον μύθο των έξι εκατομμυρίων και για τον λόγο αυτό έχουν διωχθεί αμείλικτα σε Ευρώπη και ΗΠΑ.

94 σελίδες 6 €

Δρ. Γιόζεφ Γκέμπελς
ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΙΖΕΡΧΟΦ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΑ ΤΟΥ ΡΑΪΧ
ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΣΕ ΦΥΛΛΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Πολύ πριν αρχίσει η μεγάλη αλληλοσφαγή της Λευκής Φυλής, που υπήρξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, στην Ελλάδα του 1934, στην οποία υπάρχουν αρκετοί και σημαίνοντες υπερασπιστές της Εθνικοσοσιαλιστικής Ιδέας εκδίδεται ένα βιβλίο. Είναι το ημερολόγιο του Γκαίμπελς, που περιγράφει τις κρίσιμες ημέρες που οδήγησαν το κόμμα του Αδόλφου Χίτλερ εις

την εξουσία της Γερμανίας.

Το βιβλίο είναι ακριβής ανατύπωση της εκδόσεως του 1934 χωρίς κανένα σχόλιο, καμμία εισαγωγή, κανέναν επίλογο. Η έκδοση τότε ήταν ένα από τα βιβλία της "Νέας Γενιάς" και περιγράφει με το γλαφυρό τρόπο του Δρ. Γκαίμπελς, την άνοδο στην εξουσία του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος.

318 σελίδες 12 €

Περίανδρου Ανδρουτσόπουλου
"ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ"
 Στο Μεσαίωνα...
 Σαράντα χρόνια

πριν αλωθεί η Πόλις...
 Στη Λυκία της Μικράς Ασίας...
 Ανέναντι από τη Ρόδο των Ιωνών
 νικών Ιπποτών...
 Σε μία πόλη Ελλήνων...
 Όπου οι Τούρκοι κυριαρχούν... και
 οι Εβραίοι συνωμοτούν...
 Μέσα στους χορούς των Δερβι-
 σών...
 Όταν οι Εθνικοί ονειροπολούν...
 Και οι Μάγοι αποφασίζουν...
 Γεννιέται ένα όνειρο... Που είναι και εφιάλης...

202 σελίδες 8 €

Λεόν Ντεγκρέλ
ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΙΤΛΕΡ

Ενα βιβλίο για τον θρυλικό Στρατηγό των Βάφεν Ες-Ες Βέλγο Λεόν Ντεγκρέλ, αρχηγό πριν τον πόλεμο του κόμματος ΡΕΞ. Ο Λεόν Ντε Γκρελ έζησε μετά τον πόλεμο εξόριστος στην Ισπανία όπου και πέθανε πριν λίγα χρόνια. Ο Ντε Γκρελ μέχρι το τέλος της ζωής του παρέμεινε φανατικός εθνικοσοσιαλιστής. Το βιβλίο περιέχει μια συνέντευξη του Ντεγκρέλ, που δημοσιεύθηκε πριν 12 χρόνια στο περιοδικό "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", ένα εκτενές βιογραφικό του, ένα άρθρο για την δράση της Μεραρχίας των Βαλλόνων Ες-Ες καθώς και ένα άρθρο του Λεόν Ντεγκρέλ για το "ολοκαύτωμα", που έχει την μορφή μιας επιστολής προς τον Πάπα με αφορμή την τότε επίσκεψη του αρχηγού της Καθολικής Εκκλησίας στο Άουσβιτς.

96 σελίδες 8 €

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Σύνδημα

Κυκλοφορεί στις αρχές κάθε μήνα στα περίπτερα των Αθηνών και στα τέλη του μηνός στην υπόλοιπη Ελλάδα

Τα βιβλία των εκδόσεων ΛΟΓΧΗ και ΑΣΚΑΛΩΝ θα τα βρείτε:
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) ΑΘΗΝΑ 210 3611590
ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00-20.00
και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30 τηλεφωνικές παραγγελίες 6942416220

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

**Σου υπόσχονται Εργασία, Υγεία, Κοινωνική Ειρήνη.
Σου υπόσχονται μέσα από τα κανάλια τους, πολύ-
χρωμη ζωή «παραμυθένια», μα στην πραγματικότητα
ζεις μια ζωή χωρίς κανένα περιεχόμενο μέσα σε μία
κοινωνία κυριολεκτικά διεφθαρμένη.**

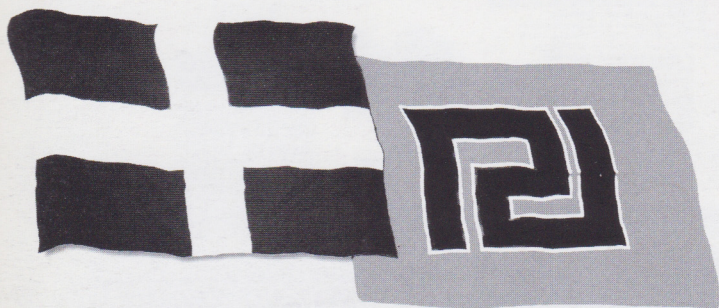
➔ Σου υπόσχονται μια Πατρίδα Περήφανη και Δυνατή, αλλά έχουν
καταντήσει την Ελλάδα μας μία χώρα ανίσχυρη χωρίς Εθνική
Ανεξαρτησία, «ξέφραγο αμπέλι» κάθε ξένου εγκληματία και άβουλο
πιόνι στα χέρια των μεγάλων του κόσμου.

➔ Σου υπόσχονται μια θέση στο πανεπιστήμιο και σου προσφέρουν
ένα πτυχίο και μία θέση στη λίστα ανεργίας.

➔ Σου υπόσχονται εκπαιδευτική μεταρρύθμιση
και σου προσφέρουν ένα
σχολείο κατεστραμμένο,
γεμάτο ξένους
και εγκληματικότητα.

➔ Σου υπόσχονται
μία ιδανική κοινωνία
και σου προσφέρουν
μία κοινωνία
διαλυμένη, γεμάτη

από ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ, ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ και ΥΠΟΤΑΓΗ.

**Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ δεν σου υπόσχετα ΤΙΠΟΤΑ,
αλλά σου προσφέρει ΑΓΩΝΑ,
ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ των υπευθύνων
για το σημερινό σου κατόντημα**

**ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ**

www.xrushaugh.org

www.xrusshaugh.org

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΕΛΛΑΔΑ ΙΣΧΥΡΗ, ΠΕΡΙΘΡΑΠΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΑ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΔΙΚΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ www.xrushaugh.org

ενότητα ομιλία βόλτα επικοινωνία e-mail κτήριο Χρυσή Αυγή

ΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ... παραπληροφόρηση

ΜΕΤΑ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΙΑΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΟΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ

ΕΛΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙ... ΕΛΛΗΝΕΣ!

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, στοιχεία που προέρχονται από την απογραφή του 2001, ένας στους τρεις κατοίκους της χώρας μετά από 20 χρόνια θα είναι Ένοχοι Έσλας η προεστιαία αποβολής δικαιολογητικών για «κωμωδοποίηση». Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο οι παρόντες είναι στην Πατρίδα μας. Η φιλοαμερικανική κυβέρνηση «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» στο κύριο άρθρο της (Τρίτη 29/6) καλεί τον ελληνικό λαό από να... προετοιμαστεί για το ενδεχόμενο ενός στους τρεις κατοίκους αυτής της χώρας να είναι Ένοχοι!

Σύμφωνα με δελτίο τύπου που εξέδωσε ο Γενικός Γραμματέας της εθνικής στατιστικής υπηρεσίας κ. Μανώλης Κοντοπυράκης σύμφωνα με τα πρώτα συμπεράσματα που προκύπτουν από τα στοιχεία της απογραφής του 2001 σε 20 χρόνια ένας στους τρεις κατοίκους της Ελλάδας δεν θα είναι Έλληνας! Στη συνέχεια οι κωμωδοποιήσεις προκύπτουν από την έλλειψη εθνικιστικής συνείδησης.

Κεντρική Διοίκηση: Σολωμού 74, Αθήνα, τ.θ.: 8346, τ.κ.: 10110, τηλ.: 0245171626, e-mail: info@xrushaugh.org

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΕΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΜΕΝΟ ΣΤΙΣ ΕΝΔΙΑ Ο ΕΛΛΗΝΕΣ
ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΑΝ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΙΣ ΝΕΜ

ΓΑΛΛΑΖΑ ΣΤΡΑΤΑ
Η ΕΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΟΙΧ

Η Ν.Α. Ο ΜΕΛΟΣ ΕΝΟΡΧΕ
ΚΑΙ Η «ΑΡΧΟΡΕΙΑ»
ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ακρίτο τίποτα
Αποικό Γυθόμα
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΡΑΝΤΙΟΥ ΔΑΦΝΗ - Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ
ΑΛΛΗΛΟΠΡΟΤΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΜΙΑ
ΜΑΚΡΑΝ ΕΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ ΕΙΣ ΤΗ
ΠΡΟΣΤΗ ΑΥΤΗ ΣΕΝΑΡΟΝ ΤΗΝ ΣΕΝΑΡΟΝ
ΤΟΥΣ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ
ΠΡΟΣΕΚΑΤΕ ΕΚΑΝΑΤΑ ΤΗΣ Ι ΤΗΣ ΙΟ
ΣΤΕΝ ΑΝΑΚΕΙ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΥΝΑΝΤΗ
ΑΙ ΤΑ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΗΝ ΤΗΝ ΤΗΝ ΤΗΝ ΤΗΝ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΕΚΑΤΕ ΕΚΑΝΑΤΑ ΤΗΣ Ι ΤΗΣ ΙΟ
ΣΤΕΝ ΑΝΑΚΕΙ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΥΝΑΝΤΗ
ΑΙ ΤΑ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ ΤΕ

Η πρώτη σε επισκέψεις εθνικιστική ιστοσελίδα στην Ελλάδα!

